

*Nachádzanie
vnútorného
pokoja*

kniha pre každého . . .

*Nachádzanie
Vnútorného
Pokoja*

ČASŤ I

CESTA KU KRISTOVI

Ellen Gould Whiteová

ČASŤ II

CESTA KREŠŤANA

L.Munilla C.E.Wheeling

IBE, Inc. • PO Box 352 • Jemison • AL 35085 • USA

www.inbookseast.org

Nachádzanie Vnútorného Pokoja
ČASŤ I - CESTA KU KRISTOVI
bola povodne vydaná pod titulom
Steps to Christ

Obálku navrhli:
K.Vreeland / H.Armstrong Roberts
IBE, Inc.

© 1999 by Inspiration Books East, Inc
Jemison, AL 35085-0352, USA
www.inbookseast.org

OBSAH

ČASŤ I

CESTA KU KRISTOVI

Kapitola 1.	ZDROJ LÁSKY A POKOJA	9
Kapitola 2.	POTREBUJEŠ POKOJ	15
Kapitola 3.	AKO DOSIAHNEŠ POKOJA	19
Kapitola 4.	AKO UPOKOJÍŠ SVOJE SVEDOMIE	30
Kapitola 5.	NAOZAJ ŠŤASTNÝ ŽIVOT	34
Kapitola 6.	ÚLOHA VIERY	38
Kapitola 7.	SKÚŠKA TRVÁCNOSTI POKOJA	43
Kapitola 8.	VZRAST V POKOJI	50
Kapitola 9.	DÁVAŤ ZNAMENÁ ŽIŤ	57

Kapitola 10.		
	NAČÚVAJ BOHU	63
Kapitola 11.		
	VEĽKÉ TAJOMSTVO, AKO ZACHOVAŤ POKOJ	68
Kapitola 12.		
	PREKONÁVANIE POCHYBNOSTÍ	77
Kapitola 13.		
	VNÚTORNÁ RADOSŤ	84

OBSAH

ČASŤ II

CESTA KREŠŤANA

Biblické učenie 1.		
DÁ SA BIBLIU VERIŤ?		95
Biblické učenie 2.		
KTO JE BOH?		99
Biblické učenie 3.		
PREČO EXISTUJE HRIECH A UTRPENIE?		102
Biblické učenie 4.		
HRIECH PRENIKOL DO ĽUDSKEJ RODINY		106
Biblické učenie 5.		
JEŽIŠ - ČLOVEK, KTORÝ JE BOHOM		111
Biblické učenie 6.		
CESTA K VEČNÉMU ŽIVOTU		115
Biblické učenie 7.		
NEBO BUDE SKUTOČNOSŤOU		119
Biblické učenie 8.		
JEŽIŠ PRÍDE ZNOVU!		124
Biblické učenie 9.		
ČAS SA KRÁTI		129

Biblické učenie 10.		
	A ČO BOŽÍ ZÁKON?	133
Biblické učenie 11.		
	ZÁKON A MILOST'	139
Biblické učenie 12.		
	DEŇ NA PAMÄTANIE	142
Biblické učenie 13.		
	AKO SA STALA NEDEĽA POPULÁRNYM DŇOM?	150
Biblické učenie 14.		
	PREČO KRST?	160
Biblické učenie 15.		
	ČO SA STANE KEĎ ZOMRIEME?	164
Biblické učenie 16.		
	1,000 ROKOV POKOJA	169
Biblické učenie 17.		
	ČO A KDE JE PEKLO	177
Biblické učenie 18.		
	BIBLIA A DOBRÉ ZDRAVIE	183
Biblické učenie 19.		
	ČO HOVORÍ BIBLIA O PENIAZOCH	190
Biblické učenie 20.		
	ÚSPECH NA CESTE KREŠŤANA	195

Č A S Ť I

C E S T A
K U
K R I S T O V I

*„A Ježiš mu povedal: Ja som tá cesta i pravda i život;
nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa.“ Jána 14,6*

ZDROJ LÁSKY A POKOJA

Príroda i zjavenie zhodne svedčia o Božej láske. Náš nebeský Otec je zdrojom života, múdrosti a radosti. Pozrite sa na úchvatné a krásne divy v prírode. Zamyslite sa nad ich obdivuhodným spôsobením pre potreby a blaho nielen človeka, ale všetkých živých tvorov. Slniečny jas i dážď, ktoré osviežujú a obveseľujú zem, vrchy, jazerá a pláne - to všetko hovorí o Stvoriteľovej láske. Veď Boh sa dennodenne stará o potreby všetkých svojich tvorov. Výstižné sú o tom žalmistove slová:

„Na Teba sa upínajú oči všetkých
a Ty im načas dávaš pokrm.
Otváraš svoju ruku a všetko živé sýtiš
podľa ľúbosti“

(Žalm 145,15.16)

Boh stvoril človeka dokonale svätého a šťastného. Keď krásna zem vyšla z Tvorcovej ruky, nejavila nijakú stopu úpadku ani sebamenší tieň zlodečstva. Len prestúpenie Božieho zákona, zákona lásky, prinieslo trápenie a smrť. No aj v utrpení, ktoré je následkom hriechu, zjavuje sa Božia láska. V Písme čítame, že Boh zlodečil zemi pre človeka (1. Mojžišova 3,17). Trnie a bodľacie - ťažkosti a skúšky, ktoré naplňajú ľudský život námahou a starosťami, boli určené pre jeho blaho ako potrebná zložka Božieho výchovného plánu na povznesenie človeka z poníženia a záhuby, ktoré spôsobil hriech. Aj keď svet leží v hriechu, predsa nie je len miestom žiaľu a utrpenia. V prírode nachádzame aj posolstvá nádeje a útechy. Na bodľáci a trní kvitnú ruže.

Na každom rozvíjajúcom sa púčiku či stebly trávy je napísané: „Boh je láska.“ Pôvabní a ľúbozvuční vtáci v povetrí, voňavé, jemne sfarbené kvety vo svojej dokonalosti, mohutné lesné stromy s bujným sviežozeleným lístím - to všetko svedčí o nežnej starostlivosti nášho nebeského Otca a o jeho túžbe po šťastí svojich detí.

Božie slovo zjavuje Boží charakter. Boh sám oznamuje svoju nekonečnú lásku a milosrdenstvo. Keď Mojžiš prosil: „Ukáž mi svoju slávu,“ Pán mu odpovedal: „Celú svoju slávu prevediem pred tebou“ (2. Mojžišova 33,18.19). To je Božia sláva. Pán šiel popred Mojžiša a volal: „Hospodin, Hospodin, Boh milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v milosti a vernosti, zachovávaajúci priazeň tisícim, odpúšťajúci vinu, priestupok a hriech“ (2. Mojžišova 34,6.7). Boh je „zhovievavý a hojný v milosti,“ „lebo rád udeľuje milosť“ (Jonáš 4,2; Micheáš 7,18).

Stvoriteľ pripútal naše srdce k sebe nespočetnými dôkazmi na nebi i na zemi. Divmi prírody i najhlbšími a najnežnejšími pozemskými zväzkami, aké len ľudské srdce môže poznať, chcel nám zjaviť sám seba. No všetko to len nedokonale tlmočí jeho lásku. Napriek všetkým týmto dôkazom nepriateľ dobra tak zaslepil ľudskú myseľ, že ľudia hľadeli na Boha so strachom a predstavovali si ho ako prísneho a nemilosrdného. Satan zviadol ľudí k takej predstave, podľa ktorej Boh je predovšetkým stroho spravodlivý, prísny sudca, bezohľadný a krutý veriteľ. Stvoriteľ a predstavil ako žiarlivo striehnúceho pozorovateľa chýb a pokleskov ľudí, aby ich potom mohol trestať svojimi súdmi. Práve preto prišiel medzi ľudí Ježiš, aby tento temný tieň odstránil a svetu zjavil Božiu nekonečnú lásku.

Boží Syn prišiel z neba zjaviť Otca. „Boha nikto nikdy nevidel; jednorodný Syn Boží, ktorý je v lone Otcovom, ten ho známym učinil“ (Jána 1,18). „Nikto nezná Syna len Otec, ani Otca nikto nezná len Syn a komu by Syn chcel zjaviť“ (Matúša 11,27). Keď jeden z učeníkov žiadal: „Pane, ukáž

nám Otca,“ Ježiš odpovedal: „Taký dlhý čas som s vami a nepoznal si ma, Filip? Kto mňa videl, videl Otca. Akože môžeš hovoriť: Ukáž nám Otca?“ (Jána 14,8.9).

O svojom pozemskom poslaní Ježiš povedal: „Duch Pánov ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium, uzdravovať skrúšených srdcom, poslal ma hlásať zajatým prepustenie a slepým navrátenie zraku, utláčaným oslobodenie“ (Lukáša 4,18). Také bolo jeho dielo. Chodil, robil dobre a uzdravoval všetkých, ktorých ovládal satan. V mnohých obciach nebolo domu, kde by bolo počuť vzdychanie chorých, pretože tade šiel Spasiteľ a všetkých trpiacich uzdravil. Jeho dielo svedčilo o jeho božskom poslaní. V každom jeho skutku sa prejavovala láska, milosrdenstvo a súcit. K ľuďom pristupoval so srdcom plným nežného porozumenia. Zobral na seba ľudskú prirodzenosť, aby mohol ľuďom pomôcť. Ani tí najchudobnejší a najponíženejší sa nebáli prísť k nemu. Ba aj deti cítili jeho prítlačivosť. Radi sa mu túlili k nohám a hľadeli do jeho zamyslenej a vľúdnej tváre.

Ježiš nezamlčal ani jediné slovo pravdy, no vždy ju hlásal s láskou. Pri styku s ľuďmi bol krajne taktný, ohľaduplný a láskavo pozorný. Nikdy nebol nezdvorilý, nikdy bezdôvodne nepovedal prísne slovo a citlivú dušu nikdy zbytočne neranil. Nekritizoval ľudskú slabosť. Hovoril pravdu, no vždy s láskou. Odhaľoval pokrytectvo, neveru a nespravodlivosť, káral však so slzami v očiach. Plakal nad Jeruzalemom, milovaným mestom, ktoré ho neprijalo ako Cestu, Pravdu a Život. Aj keď ho obyvatelia tohto mesta zavrhli ako Spasiteľa, zostal k nim súcitne láskavý. Žil sebazapieravo a ohľaduplne sa staral o iných. Vážil si každého človeka. Hoci sa vždy správal božsky dôstojne, krajne súcitne sa skláňal ku každému členovi Božej rodiny. V každom človekovi videl padlú bytosť, ktorú prišiel zachrániť.

Takýto charakter osvedčil Kristus vo svojom pozemskom živote. To je charakter Boží. Kristom zjavené prúdy božského súcitu k ľuďom pochádzajú z Otcovho srdca. Ježiš, ten nežný,

zl'utovný Spasiteľ, bol Boh „zjavený v tele“ (1 Timoteovi 3,16).

Ježiš žil, trpel i zomrel preto, aby nás vykúpil. Stal sa „mužom bolesti“, aby sme mohli mať účasť na večnej radosti. Boh dovolil, aby jeho milovaný Syn, plný milosti a pravdy, prišiel zo sveta nevýslovnej slávy na náš hriechom poškvrnený a spustošený svet, zatemnený tieňom smrti a zlorečenstvom. Boh dovolil, aby opustil náruč jeho lásky, poctu anjelov, aby znášal hanbu, urážky, poníženie, nenávisť a smrť. „On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia“ (Izaiáš 53,5). Pozorujte ho na púšti, v Getsemane, na kríži! Bezhríšny Syn Boží vzal na seba bremeno hriechu. Ten, ktorý bol jedno s Bohom, prežíval tú strašnú odľuku, ktorú medzi Bohom a človekom pôsobí hriech. Preto ten úzkostlivý výkrik: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ (Matúša 27,46). Srdce Božieho Syna puklo práve pod ťarchou hriechu, vedomím jeho strašnej ohavnosti a ním spôsobenej odlúčenosti človeka od Boha.

Zmyslom tejto veľkej obete však nebolo vzbudiť v srdci nebeského Otca lásku k človeku, či podnietiť v ňom ochotu spasiť ho. Nie, nie! „Boh tak miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal“ (Jána 3,16). Otec nás miluje nie pre veľkú zmierujúcu Obet', ale túto Obet' dal práve z lásky k nám. Kristus bol sprostredkovateľom Božej neskonalej lásky k padlému svetu. „Boh bol v Kristovi, zmieril svet so sebou“ (2 Korint'anom 5,19). Otec trpel so svojím Synom. V getsemanskej úzkosti, v golgotskej smrti platilo srdce večnej Lásky cenu nášho vykúpenia.

Ježiš povedal: „Otec ma miluje preto, lebo kladiem svoju dušu, aby som ju zase vzal“ (Jána 10,17). To znamená: „Môj Otec vás tak miloval, že pre obeť života, ktorý som za vás položil, ma ešte viac miluje. Tým, že som sa stal vaším zástupcom a ručiteľom, že som sa zriekol svojho života a vzal na seba vaše dlhy a prestúpenia, drahší som svojmu Otcovi, pretože moja obeť umožňuje, že Boh pri všetkej svojej

spravodlivosti môže ospravedlniť toho, kto verí v Ježiša Krista.

Okrem Božieho Syna nás nemohol vykúpiť nikto iný, pretože len Ten, ktorý bol u Otca, nám ho mohol zjaviť. Božiu lásku mohol ozrejmiť len Ten, kto poznal jej výšku a hĺbku. Otcovu lásku k stratenému ľudstvu nemohlo vyjadriť nič menšie než nekonečná obeť Kristova za padlého človeka.

„Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal.“ Dal ho nielen preto, aby medzi ľuďmi žil, znášal ich hriechy a obetne za nich zomrel. On ho padlému ľudstvu daroval. Kristus sa mal stotožniť so záujmami a potrebami ľudstva. Ten, ktorý bol jedno s Bohom, spojil sa s ľuďmi nerozlučným putom. Práve „preto sa Ježiš nehanbí volať ich bratmi“ (Židom 2,11). On je našou Obeťou, naším Obhajcom, naším Bratom. Našu podobu má pred Otcovým trónom a naveky zostáva jedno s ľudstvom, ktoré vykúpil - je Synom človeka. To všetko preto, aby bol človek povznesený z hriešneho poníženia a záhuby, aby mohol odzrkadľovať Božiu lásku a tešiť sa zo svätosti.

Cena nášho vykúpenia, nekonečná obeť nášho nebeského Otca, ktorý za nás dal na smrť svojho Syna, mala by v nás prebudiť vznešené predstavy o tom, čím sa skrze Krista smieme stať. Keď si inšpirovaný apoštol Ján uvedomoval výšku, hĺbku a šírku lásky nebeského Otca k hynúcemu ľudstvu, bol naplnený posvätnou úctou a úžasom. Nenachádzal vhodné slová, ktorými by vyjadril veľkosť a nehu tejto lásky, a preto vyzval svet, aby sa na túto lásku zahľadel: „Hľaďte, akú lásku dal nám Otec, aby sme sa menovali dieťkami Božími“ (1 Jána 3,1). Akú cenu tým nadobúda človek! Prestúpením sa ľudia stali satanovými otrokmi. Vierou v Kristovu zmierujúcu obeť môžu sa Adamovi potomci stať Božími deťmi. Tým, že Kristus vzal na seba ľudskú prirodzenosť, povzniesol ľudstvo. Spojením s Kristom môžu sa padlí ľudia právom nazývať „Božími deťmi“.

Taká láska nemá obdoby. Byť deťmi nebeského Kráľa! Aké prevzácne zaslúbenie! Téma najhlbších úvah! Božia

neskonalá láska k svetu, ktorý Boha nemiloval! Táto myšlienka podmaňuje srdce a myseľ podriaďuje Božej vôli. Čím viac uvažujeme o Božom charaktere vo svetle kríža, tým viac vidíme milosrdenstvo, nehu a odpustenie spojené so spravodlivosťou a právom, tým jasnejšie poznávame nesčíselné dôkazy neskonalej lásky a nežného súcitu prevyšujúceho matkinu vrúcnu lásku k jej zblúdilému dieťaťu.

POTREBUJEŠ POKOJ

Človek bol pôvodne obdarený ušľachtilými schopnosťami a duševne bol vyrovnaný. Ako dokonalá bytosť žil v súlade s Bohom. Mal čisté myšlienky a sväté úmysly. Neposlušnosť však zvrátila tieto schopnosti a lásku vystriedalo sebeckvo. Jeho prirodzenosť prestúpením tak zoslabla, že vlastnou silou už nevedel odolať moci zla. Stal sa satanovým otrokom a bol by ním navždy zostal, keby Boh nebol zvláštnym spôsobom zasiahol. Pokušiteľ chcel zmariť Boží stvoriteľský zámer s človekom a zem naplniť utrpením a spustošením. Všetko zlo chcel potom označiť za následok toho, že Boh stvoril človeka.

Človek sa vo svojom bezhriešnom stave radoval zo spoločenstva s Tým, v ktorom „sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti“ (Kološanom 2,3). Po páde do hriechu však už nenachádzal radosť vo svätosti a pred Božou prítomnosťou sa chcel skryť. Tak je to s neobráteným srdcom dodnes. Nežije v súlade s Bohom a v spoločenstve s ním nenachádza nijakú radosť. Hriešnik by nemohol byť šťastný v Božej prítomnosti a unikal by zo spoločenstva svätých bytostí. Aj keby smel vstúpiť do neba, netešil by sa z neho. Duch nesebeckej lásky, ktorý tam vládne - každé srdce odpovedá ozvenou srdcu neskonalej Lásky - v duši hriešnika by nenašiel nijaký ohlas. Jeho myšlienkam, záujmom a pohnútkam by bolo cudzie to, čo tam naplňa srdcia bezhriešnych obyvateľov. Bol by rušivým tónom v nebeskom súzvuku. Nebo by mu bolo miestom múk; túžil by sa skryť pred Tým, ktorý je jeho svetlom a stredom jeho blaženosti. Bezbožných z neba nevyučuje nejaké svojvoľné rozhodnutie Božie; sami sa z neho vylučujú svojou nepripravenosťou pre spoločenstvo v

ňom. Božia sláva by im bola spaľujúcim ohňom. Aj zánik by uvítali, len aby sa mohli skryť pred tvárou Toho, ktorý zomrel, aby ich vykúpil.

My sami nemôžeme uniknúť priehlbní hriechu, do ktorej sme upadli. Naše srdce je zlé a my ho nemôžeme zmeniť. „Kto získa čisté z nečistého?“ (Jóbova 14,4). „Pretože telesné zmýšľanie je nepriateľstvo voči Bohu, lebo sa nepoddáva a ani sa nemôže poddať Božiemu zákonu“ (Rímanom 8,7). Výchova, vzdelanie, vôľové vypätie a ľudské úsilie majú svoj význam, ale tu sú bezmocné. Navonok môžu podnieť bezchybné správanie, no srdce zmeniť nemôžu, prameň života neočistia. Skôr, než sa človek obráti od hriechu k svätosti, určitá moc musí zasiahnuť zvonku, nový život zhora. Tou mocou je Kristus. Len jeho milosť môže oživiť umŕtvené duchovné schopnosti a pritiahnúť ich k Bohu, k svätosti.

Spasiteľ povedal: „Ak sa niekto nenarodí znova,“ t.j. kým neprijme nové srdce, nové túžby, zámery a pohnútky vedúce k novému životu, „nemôže uzrieť kráľovstvo Božie“ (Jána 3,3). Predstava, že treba len rozvinúť to dobro, ktoré je v ľudskom srdci od narodenia, je osudným klamom. „Prirodzený človek, pravda, neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, pretože ich treba duchovne rozsudzovať“ (1 Korint'anom 2,14). „Nediv sa, že som ti povedal: Treba sa vám znovu narodiť“ (Jána 3,7). O Kristovi čítame: „V ňom bol život a život bol svetlom ľudí“ - to je jediné „meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia“ (Jána 1,4; Sk.4,12).

Nestačí si láskavosť, dobrotivosť a otcovskú nehu Božieho charakteru len uvedomovať. Nestačí pochopiť múdrosť a spravodlivosť Božieho zákona a poznať, že spočíva na večnej zásade lásky. Apoštol Pavel to všetko chápal, a preto zvolal: „Priznávam zákonu, že je dobrý.“ „A tak zákon je svätý, aj prikázanie je sväté, spravodlivé a dobré“ (Rímanom 7,16.12), no v trpkosti svojho stiesneného a zúfalého vnútra dodal: „Ale ja som telesný, predaný hriechu“ (Rímanom 7,14).

Túžil po čistote, spravodlivosti, na ktorú z vlastných síl nestačil, a preto volal: „Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?“ (Rímanom 7,24). To je výkrik obťažovaných srdc všetkých končín zeme a všetkých čias. Pre všetkých je len jediná odpoveď: „Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta“ (Jána 1,29).

Boží Duch sa rôznymi podobenstvami snažil vystihnúť túto pravdu a objasniť ju ľuďom túžiacim zbaviť sa bremena viny. Keď Jákob oklamal Ezava a utekal z otcovského domu, tiesnilo ho vedomie viny. Keď bol opustený a zavrhnutý, odlúčený od všetkého, čo mu v živote bolo drahé, trápila ho najmä myšlienka, že spáchaný hriech ho odlúčil od Boha, že nebo na neho zabudlo. Smutne si líha k odpočinku na holú zem v prostredí osamelých kopcov, s žiarivo hviezdnatým nebom nad hlavou. Keď spal, v nočnom videní pozoroval zvláštne svetlo. Zdalo sa mu, že vidí dlhý rebrík, čo siaha zo zeme až k nebeským bránam, po ktorom vystupovali i zostupovali Boží anjeli a z nebeskej slávy bolo počuť božský hlas posolstva útechy a nádeje. Tak sa Jákobovi predstavil Ten, ktorého potreboval a po ktorom v duši túžil - Spasiteľ. Radostne a vďačne hľadel na zjavenú cestu, po ktorej sa ako hriešnik môže znova dostať do spojenia s Bohom. Tajomný rebrík toho sna predstavoval Ježiša, jediné spojenie medzi Bohom a človekom.

Na to isté podobenstvo poukázal aj Kristus v rozhovore s Natanaelom, keď povedal: „Veru, veru vám hovorím, uvidíte nebo otvorené a Božích anjelov vystupovať a zostupovať na Syna človeka“ (Jána 1,51). Odpadnutím sa človek odcudzil Bohu; zem bola odlúčená od neba. Ponad vzniklú priepasť nebolo možné nijaké spojenie. Skrze Krista je však zem znova spojená s nebom. Kristus svojimi zásluhami premostil hriechom spôsobenú priepasť, takže slúžiaci anjeli môžu byť v styku s človekom. Kristus spája padlého, slabého a bezmocného človeka so Zdrojom nekonečnej moci.

Ľudia však márne snívajú o pokroku, márne je všetko úsilie o povznesenie ľudstva, ak zanedbávajú Zdroj nádeje a pomoci pre padlé ľudstvo. „Dobrý údel a dokonalý dar“ (Jakoba 1,17) pochádza od Boha. Bez Boha nemožno dosiahnuť pravú dokonalosť charakteru. Jedinou cestou k Bohu je Kristus. On hovorí: „Ja som tá cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa“ (Jána 14,6).

Božie srdce túži po pozemských deťoch láskou silnejšou než smrť. V jedinom dare svojho Syna Boh nám dal celé nebo. Spasiteľov život, smrť i príhovor za nás pred Bohom, služba anjelov, prosby Ducha, Otcovo pôsobenie nad všetkým a skrze všetko, ustavičný záujem nebeských bytostí - to všetko slúži vykúpeniu človeka.

Zamyslime sa nad tou úžasnou obeťou kvôli nám! Snažme sa oceniť nebeské úsilie a námahu v záujme záchrany hynúcich a ich návratu do Otcovho domu. Silnejšie pohnútky a mocnejšie prostriedky sa už nedali podnieť. Či vrcholná odmena za správne konanie, nebeská radosť, spoločnosť anjelov, obecenstvo lásky s Otcom a jeho Synom, zušľachtenie a rozmach všetkých našich schopností po celú večnosť nie sú mocné ponety a povzbudená nabádajúce nás celým srdcom slúžiť nášmu Stvoriteľovi a Vykupiteľovi?

Na druhej strane nás Božie slovo varuje pred službou satanovi tým, že nám pripomína Božie súdy namierené proti hriechu a upozorňuje na nevyhnutnú odplatu, na poníženie charakteru a našu konečnú záhubu.

Zostaneme ľahostajnými voči Božiemu milosrdenstvu? Čo viac mohol Boh urobiť? Usilujme sa o pravý vzťah k Tomu, ktorý nás tak nesmierne miloval. Zujitkujme všetko, čo nám poskytol, aby sme boli premenení na jeho podobu, aby sme sa dostali do spoločenstva slúžiacich anjelov, do súladu a spojenia s Otcom a Synom.

AKO DOSIAHNEŠ POKOJ

Ako môže byť človek spravodlivý pred Bohom? Ako môže byť hriešnik ospravedlnený? Jedine skrze Krista môžeme prísť do súladu s Bohom a dosiahnuť svätosť. Ako však máme prísť ku Kristovi? Mnohí sa pýtajú práve tak, ako keď na Turíce zástup ľudí presvedčených o hriechu volal: „Čo máme robiť?“ Prvé slová Petrovej odpovede boli: „Kajajte sa“ (Skutky 2,37.38). O niečo neskôr, pri inej príležitosti, povedal: „Kajajte a obráťte sa, aby vám boli zahladené hriechy“ (Skutky 3,19).

Pokánie zahŕňa zármutok nad hriechom a odvrátenie sa od neho. Hriechu sa nezriekneme, kým si neuvedomíme jeho hriešnosť. Kým sa od neho neodvrátíme celým srdcom, dotiaľ v našom živote nenastane nijaká skutočná zmena.

Mnohí nechápu pravú podstatu pokánia. Premnohí sa rmútia, že zhrešili, ba prejavujú aj určitú nápravu v obave, že za svoje neprávosti budú trpieť. Toto však nie je pokánie v biblickom zmysle. Rmútia sa skôr nad utrpením než nad hriechom. Taký zármutok cítil aj Ezav, keď videl, že navždy stratil prvorodenstvo. Balám uznal svoju vinu, keď sa v obave o život zdesil anjela, ktorý sa mu s vytaseným mečom postavil do cesty, no nebolo to pravé pokánie nad hriechom, nijaká zmena zmýšľania, nijaký odpor k zlému. Keď Judáš Iškariotský zradil svojho Pána, zvolal: „Zhrešil som, zradiac krv nevinnú“ (Matúša 27,4).

Toto vyznanie sa ozvalo z jeho hriešneho vnútra v desivom vedomí odsúdenia a v hrozivom očakávaní súdu. Neodvratné následky činu ho naplňali hrôzou, ale v jeho duši nebol nijaký hlboký, srdcervúci žiaľ nad tým, že zradil nevinného Božieho

Syna a zaprel Svätého Izraelovho. Keď faraóna stíhali Božie súdy, uznal svoj hriech, aby unikol ďalšiemu trestu, no po zastavení rán ďalej vzdoroval nebu. Títo všetci oplakávali následky hriechu, no nežiaľili nad hriechom samým.

Keď sa však srdce poddáva vplyvu Božieho Ducha, svedomie sa prebúda a hriešnik začína chápať niečo z hĺbky a posvätnosti svätého Božieho zákona, ktorý je základom Božej vlády v nebi i na zemi. „Svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet“ (Jána 1,9), osvecuje tajné záhyby srdca a zjavuje skryté skutky temnôt. Mysle i srdca sa potom zmocňuje presvedčenie o hriechu. Hriešnik si začína uvedomovať Božiu spravodlivosť a desí ho predstava, že by sa mal vo vlastnej vine a nečistote objaviť pred Skúmateľom srdc. Poznáva Božiu lásku, krásu svätosti, radosť nevinnosti; túži po očistení a po obnove spoločenstva s nebom.

Dávidova modlitba po páde do hriechu vystihuje povahu pravého zármutku nad hriechom. Jeho pokánie bolo úprimné a hlboké. Nijako sa nesnažil zľahčovať vlastnú vinu; svojou modlitbou nechcel uniknúť neodvratnému súdu. Dávid poznal ohavnosť svojho prestúpenia; poznal nečistotu svojho vnútra a znenávidel svoj hriech. Prosil nielen o odpustenie, ale o čistotu srdca. Túžil, aby sa mohol tešiť zo svätosti; dychtil po obnove súladu a spojenia s Bohom. Z hĺbky duše volal:

„Blahoslavený, komu je odpustený priestupok,
a hriech prikrytý!

Blahoslavený človek, ktorému Hospodin nepočíta
vinu a v jeho duchu nieta ľsti!“

(Žalm 32,1.2)

„Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojej milosti!
Pre svoje veľké milosrdenstvo zhlad' moje priestupky...
Lebo som si vedomý svojich priestupkov
a hriech môj predomnou je stále...
Izopom zbav ma hriechu, a ja budem čistý,

umy ma, belší budem ako sneh!...
Srdce čisté stvor mi, ó Bože,
a obnov vo mne ducha pevného!
Od svojej tváre nezavrhni ma
a svojho svätého Ducha mi neodnímaj.
Navráť mi radosť z Tvojej pomoci
a duchom poslušnosti podopri ma!...
Vytrhni ma, ó Bože, z krvnej viny,
Ty, Bože mojej spásy!
Nech zaplesá môj jazyk
pre Tvoju spravodlivosť“

(Žalm 51,3-16)

Takto sa kajať nie sme schopní; umožňuje to len Kristus, ktorý vstúpil na výsosť a ľuďom dal dary.

Práve tu sa môžu mnohí myliť a tým sa pripraviť o pomoc, ktorú im Kristus chce dať. Myslia si, že ku Kristovi nemôžu prísť skôr, kým sa nekajali, a že pokánie je prípravou na odpustenie ich hriechov. Je pravdou, že pokánie predchádza odpusteniu hriechov; veď potrebu Spasiteľa si uvedomí len skrúsené a zdrvené srdce. Musí však hriešnik vyčkávať na pokánie aby mohol prísť k Ježišovi? Má snád' byť pokánie nejakou prekážkou medzi hriešnikom a Spasiteľom?

Písmo neučí, že hriešnik sa musí najprv kajať, aby mohol prijať Kristovo pozvanie: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie!“ (Matúša 11,28). K pravému pokániu vedie len moc vychádzajúca z Krista. Výstižne to Izraelcom povedal Peter: „Toho Boh povýšil svojou pravickou za Vodcu a Spasiteľa, aby dal Izraelovi pokánie a odpustenie hriechov“ (Skutky 5,31). Ako nám bez Krista nemôžu byť odpustené hriechy, práve tak sa bez Kristovho Ducha, prebúdajúceho svedomie, nemôžeme ani kajať.

Kristus je zdrojom každej pravej pohnútky. Len on môže

v srdci podnietiť nepriateľstvo voči hriechu. Každá túžba po pravde a čistote, každé uvedomenie si vlastnej hriešnosti je dôkazom pôsobenia jeho Ducha v našom srdci.

Ježiš povedal: „Ja, keď budem povýšený zo zeme, pritiahnem všetkých k sebe“ (Jána 12,32). Kristus sa musí hriešnikovi zjaviť ako Spasiteľ zomierajúci za hriechy sveta, lebo len pri pohľade na Božieho Baránka na golgotskom kríži sa nám začína v mysli vyjavovať tajomstvo vykúpenia a Božia dobrota nás vedie ku pokániu. Kristus svojou smrťou za hriešnikov prejavil nepochopiteľnú lásku a pohľad hriešnika na túto lásku mu obmäkčuje srdce, dojíma myseľ a v duši prebúdza pokoru.

Je pravda, že ľudia sa niekedy hanbia za svoje hriešne cesty a zriekajú sa niektorých zlých zvykov skôr, než si uvedomia Kristovu príťažlivú moc. Každá ich snaha o nápravu podnietená úprimnou túžbou po správnom konaní je však prejavom Kristovej príťažlivej moci v nich. V ich duši pôsobí im neznámy vplyv, prebúdza sa svedomie a mení sa aj vonkajší život. Keď Kristus usmerní ich pohľad na svoj kríž, aby videli Toho, ktorého ich hriechy prebodli, svedomie si začína uvedomovať Božie prikázania. Zjavne poznávajú bezbožnosť svojho života, hlboko v duši zakorenený hriech. Čiastočne začínajú chápať Kristovu spravodlivosť a volajú: „Čo je hriech, že záchrana jeho koristi vyžadovala takú obeť? Bola potrebná všetka tá láska, všetko to utrpenie, všetko to poníženie, aby sme nezahynuli, ale mali večný život?“

Hriešnik môže odolávať tejto láske, môže vzdorovať Kristovej príťažlivej moci, ale ak sa nebude vzpierať, bude pritiahnutý k Ježišovi. Poznanie plánu spasenia ho privedie pod kríž, kde kajúcne vyzná svoje hriechy, ktoré drahému Božiemu Synovi spôsobili muky.

Tá istá božská myseľ, ktorá pôsobí v prírode, oslovuje ľudské srdcia a prebúdza nevýslovnú túžbu po niečom, čo nemajú. Ich túžbu nemôžu uspokojiť veci tohto sveta. Boží

Duch ich nabáda, aby hľadali to jediné, čo im môže dať pokoj a odpočinok - Kristovu milosť, radosť zo svätosti. Náš Spasiteľ sa viditeľne i neviditeľne stále snaží odvrátiť pozornosť ľudí od neuspokojujúcich hriешných radostí a usmerniť ju k večným požehnaniam, ktoré môžu dosiahnuť v ňom. Všetkých, čo sa márne snažia uhasiť smäd z deravých cisterien tohto sveta, oslovuje Božie poslanstvo: „Kto žízni, nech príde! Kto chce, nech si naberie zadarmo vody života“ (Zjavenie 22,17).

Vy, ktorí v srdci túžite po niečom lepšom, než čo môže dať tento svet, pokladajte túto túžbu za hlas Božej výzvy k vám. Proste Boha, aby vám dal pokánie a zjavil vám Krista v jeho nehynúcej láske a žiarivej čistote. Spasiteľov život bol dokonalým spríkladnením zásad Božieho zákona - lásky k Bohu a k človekovi. Jeho život bol plný dobrotivosti a nesebeckej lásky. Len keď nás pri pohľade na Spasiteľa osvieti jeho svetlo, poznávame hriešnosť vlastného srdca.

Snád sme sa ako Nikodém aj my utešovali, že žijeme správne, že náš mravný charakter nemá úhony v domnení, že pred Bohom nemusíme koríť svoje srdce ako nejaký zjavný hriešnik. Keď nás však osvieti Kristovo svetlo, poznáme, akí sme nečistí. Uvedomíme si svoje sebecké pohnútky, nepriateľstvo voči Bohu, ktoré poškrňovalo každý skutok života. Potom poznáme, že naša spravodlivosť je naozaj ako ohyzdné rúcho, že len Kristova krv nás môže očistiť od poškrvň hriechu a v srdci obnoviť Kristovu podobu.

Jediný lúč Božej slávy, jediný záblesk Kristovej čistoty, ktorý preniká vnútro, bolestivo vyjavuje každú škvrnu nečistoty a obnažuje porušenosť a znetvorenosť ľudského charakteru. Vynáša na svetlo neposvätené túžby, nevernosti srdca a nečistotu jazyka. Hriešnik poznáva svoje vierolomné skutky proti Božiemu zákonu, jeho duch je zasiahnutý a stiesnený prenikavým vplyvom Božieho Ducha. Pri pohľade na Kristov čistý a nepoškrvnený charakter nenávidí sám seba.

Keď prorok Daniel hľadel na slávu nebeského posla,

ktorý prišiel k nemu, premohlo ho vedomie vlastnej slabosti a nedokonalosti. O vplyve tohto obdivuhodného videnia napísal: „Neostalo vo mne sily, skvelý výzor mojej tváre sa strašidelne zmenil a sila ma opustila“ (Daniel 10,8). Takto zasiahnutý človek znenávidí svoje sebeckto, zoškliví si sebalásku a skrze Kristovu spravodlivosť sa bude usilovať o čistotu srdca, ktorá je v súlade s Božím zákonom a Kristovým charakterom.

Pavel hovorí, že „čo do spravodlivosti podľa zákona“ - pokiaľ šlo o vonkajšie skutky—bol „bez úhony“ (Filipänom 3,6); no keď si uvedomil duchovnosť zákona, spoznal sa ako hriešnik. Podľa ľudského úsudku proti litere zákona nehrešil, ale keď nahliadol do hĺbok svätých prikázaní tohto zákona a uvidel sa tak, ako ho videl Boh, v pokore sa sklonil a svoju vinu vyznal takto: „Ja som však žil kedysi bez zákona, ale keď prišlo prikázanie, hriech ožil, a ja som umrel“ (Rímanom 7,9.10). Keď poznal duchovnú povahu zákona, hriech sa mu vyjavil v pravej ohyzdnosti a domýšľavosť ho opustila.

Pán Boh síce rozlišuje závažnosť hriechu a pozná rôzne stupne viny, ako je to u ľudí, no žiadny hriech nepokladá za malicherný, nech by sa už ľudom javil akokoľvek malý. Úsudok človeka je neúplný a nedokonalý, ale Boh všetko hodnotí podľa toho, aké to skutočne je. Ľudia pohrdajú opilcom a vravia mu, že jeho hriechy ho vylúčia z neba; pričasto však bez povšimnutia zostáva pýcha, sebeckto či lakomstvo. Tieto hriechy sú však Bohu obzvlášť odporné, pretože sú opakom štedrosti jeho charakteru, onej nesebeckej lásky, ktorá je priam ovzduším nepadlého vesmíru. Ten, kto podľahol niektorému z ťažkých hriechov, môže mať pocit hanby, úbohosti a potreby Kristovej milosti; pýcha si však neuvedomuje nijakú potrebu a tým zatvára srdce Kristovi a jeho požehnaniam, ktoré ľudom priniesol.

Úbohý publikán, ktorý prosil: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu“ (Lukáša 18,13), sa pokladal za veľmi hriešneho človeka. Iní ľudia hľadeli na neho takisto. On si však

uvedomoval svoju úbohosť a s bremenom viny a hanby prišiel Boha prosiť o milosrdenstvo. Otvoril srdce, aby Boží Duch mohol konať dielo milosti a vyslobodiť ho z moci hriechu. Pyšná, samospravodlivá modlitba farizeja svedčila o tom, že jeho srdce je zatvorené vplyvu Ducha Svätého. Keďže bol ďaleko od Boha, nijako si neuvedomoval vlastnú nečistotu vo svetle dokonalosti božskej svätosti. Necítil nijaký nedostatok a nič teda ani nedostal.

Ak poznávame svoju hriešnosť, nečakajme, že sa sami zmeníme. Mnohí si myslia, že nie sú dosť dobrí, aby mohli prísť ku Kristovi. Domnievame sa snád, že sa polepšíme vlastným úsilím? „Či môže černocho zmeniť svoju kožu a leopard svoje škvrny? Či by ste aj vy mohli dobre robiť, keď ste sa naučili zle robiť?“ (Jeremiáš 13,23). Pomôcť nám môže len Boh. Nesmieme vyčkávať na mocnejšie presvedčenie, na lepšie príležitosti či svätejšiu povahu. Z vlastných síl nedokážeme nič. Ku Kristovi musíme prísť takí, akí sme.

Nech sa však nikto neklame predstavou, že Boh vo svojej veľkej láske a milosrdenstve nakoniec zachráni aj tých, čo jeho milosť zavrhnú. Ohavnosť hriešnosti možno poznať len vo svetle kríža. Tí, čo tvrdia, že Boh je príliš dobrý, než aby hriešnika zavrhol, musia sa pozrieť na Golgotu. Tá je dôkazom, že človek nemohol byť nijako inak spasený. Bez tejto obete by totiž ľudstvo nemohlo uniknúť poškrňujúcej moci hriechu a nadviazať nové spojenie so svätými bytosťami; ľudia by sa nemohli znovu stať účastníkmi duchovného života. Kristus to umožnil tým, že vzal na seba viny neposlušných a trpel miesto hriešnikov. Láska, utrpenie a smrť Božieho Syna svedčia nielen o strašnej ohavnosti hriechu, ale aj o tom, že bez odovzdania sa Kristovi nielo úniku z moci zla, nijakej nádeje na vyšší život.

Nekajúci sa občas vyhovávajú na povrchných kresťanov: „Som tak dobrý ako oni. Nesprávajú sa sebazapieravejšie, rozvážnejšie či obozretnejšie než ja. Zabavia sa a povolia si

práve tak ako ja.“ Chybami iných teda ospravedľujú vlastné nedostatky. Hriechy a nedostatky iných však nikoho neospravedľnia, pretože Pán nám nedal za príklad nedokonalého človeka. Vzorom nám je len bezhriešny Boží Syn. Tí však, čo poukazujú na nesprávne počínanie povrchných kresťanov, mali by sami ukázať lepší život a šľachetnejší príklad. Neuvedomujú si snáď, že ich vlastný hriech je tým závažnejší, čím vznešenejšia je ich predstava o tom, aký má kresťan vlastne byť? Oni teda vedia, čo je správne, a predsa to nerobia.

Varujme sa otáľania. Nemeškajme zrieknuť sa svojich hriechov a v Kristovi nájsť očistu srdca. Práve tu sa tisíce dopustili večne nenapraviteľnej chyby. Nechcem tu zoširoka upozorňovať na krátkosť a neistotu života, ale v otáľavom postoji voči Božiemu hlasu skrze Ducha Svätého, v zotrúvaní v hriechu je strašné nebezpečenstvo, ktoré sa síce dostatočne nechápe, no takým nebezpečenstvom skutočne je. Zotrúvaniu v sebamenšom hriechu hrozí večná strata. Čo nepremôžeme my, to premôže nás a pripraví nám záhubu.

Adam a Eva si navrávali, že taká malichernosť, akou je jedenie zo zakázaného ovocia, nemôže mať predsa tak strašné následky, o akých hovoril Boh. Táto maličkosť však bola prestúpením Božieho svätého, nezmeniteľného zákona a človeka odlúčila od Boha, otvorila dvere záplave nevýslovného utrpenia na svete a smrti. Po celé veky vystupovalo z našej zeme bolestné volanie a celé stvorenstvo dodnes vzdychá a zmieta sa v útrapách v dôsledku ľudskej neposlušnosti. Samo nebo pocítilo účinky ľudskeho odboja proti Bohu. Golgota je pamätníkom úžasnej obete potrebnej na zmierenie prestúpenia Božieho zákona. Nepokladajme teda hriech za niečo malicherné.

Každé prestúpenie, každá nedbalosť voči Kristovej milosti alebo jej zavrhovanie pôsobí spätne na nás. Tým sa totiž zatvrdzuje srdce, podlamuje vôľa, otupuje chápanie a my sa voči nežným prosbám Božieho Ducha stávame nielen menej

povoľnými, ale aj menej vnímavými.

Mnohí utišujú znepokojené svedomie predstavou, že zlý smer môžu zmeniť, kedy sa im zachce, že si s pozvaním milosti môžu zahrávať, pretože ich bude stále znova oslovovať. Domnievajú sa, že aj pri vzdorovaní Duchu milosti a podporovaní satana môžu v okamihu krajného nebezpečenstva zmeniť smer. To však nie je tak ľahké. Celoživotná skúsenosť a výchova tak dôkladne sformovali charakter, že vtedy už len málokto túži získať Ježišov obraz.

Trvalá povoľnosť čo i len jedinému zlému povahovému rysu či jedinej hriešnej túžbe môže nakoniec zmariť všetku moc evanjelia. Každá zhovievavosť voči hriechu posilňuje v človekovi odpor voči Bohu. Človek, ktorý tvrdošijnou neverou či tupou ľahostajnosťou pohŕda Božou pravdou, len zožína, čo sám zasial. V celom Písme nielo strašnejšieho varovania proti zahrávaniu si so zlom, než sú slová múdreho muža, že hriešnik „sa zachytí v povrazoch svojich hriechov“ (Príslovia 5,22).

Kristus je ochotný vyslobodiť nás z hriechu, ale neláme našu vôľu. Ak je však vôľa trvalým prestupovaním zlom natoľko zotročená, že už po vyslobodení netúžime a Božiu milosť prijať nechceme, čo viac môže Kristus urobiť? Záhubu sme si pripravili sami svojvoľným zavrňovaním jeho lásky. „Ajhľa, teraz je čas veľmi príhodný, ajhľa, teraz je deň spasenia“ (2 Korint'anom 6,2). „Dnes, ak počujete jeho hlas, nezatvrdzujte si srdcia“ (Židom 3,7.8).

„Človek totiž hľadá na to, čo je pred očami, Hospodin však hľadá na srdce“ (1 Samuelova 16,7) - na ľudské srdce s jeho rozpornými pocitmi radosti a zármutku - na blúdiace, svojvoľné srdce, ktoré je prístreším toľkej nečistoty a klamu. On pozná jeho pohnútky, jeho skutočné úmysly a zámery. Poďme k nemu s vnútrom tak poškrvneným, ako je. Otvorme ho vševidiacemu oku a volajme so žalmistom: „Preskúmaj ma, ó Bože, poznaj moje srdce, skús ma a poznaj moje myšlienky! Pozri, či som na ceste trápenia, a veď ma cestou večnosti“

(Žalm 139,23-24).

Mnohí prijímajú len akési rozumové náboženstvo, formu zbožnosti, zatiaľ čo srdce nie je očistené. Modlime sa: „Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha pevného“ (Žalm 51,12). Buďme k sebe čestní. Buďme tak opravdiví, vytrvalí, ako keby šlo o náš smrteľný život. O tom sa musí rozhodnúť medzi Bohom a nami, rozhodnúť pre večnosť. Púha domnelá nádej môže byť našou záhubou.

V modlitbe skúmajme Božie slovo. Toto Slovo nám v Božom zákone a v Kristovom živote predstavuje veľké zásady svätosti, bez ktorej „nikto neuvidí Pána“ (Židom 12,14). Presvedča o hriechu, jasne zjavuje cestu spasenia. Dbajme naň ako na Boží hlas oslovujúci našu dušu.

Keď poznávame ohavnosť hriechu a vidíme sa takí, akí skutočne sme, nepoddávajme sa zúfalstvu. Ved' Kristus prišiel spasit' hriešnikov. My nemáme zmierovať Boha so sebou, ale - obdivuhodná láska! - Boh v Kristovi „zmieruje svet so sebou“ (2 Korint'anom 5,19). Svojou nežnou láskou sa zaujíma o svoje blúdiate deti. Pozemskí rodičia by nikdy nevedeli byť tak trpezliví k chybám a omylom svojich detí, ako trpezlivý je Boh k tým, ktorých chce spasit'. Nikto iný by nevedel tak nežne prehovárať hriešnika. Ľudské pery nikdy nežnejšie neprosili marnotratníka než on. Všetky jeho zaslúbenia a všetky jeho varovné napomenutia sú len dýchaním nevýslovnej lásky.

Keď prichádza satan a chce nám navrávať, že sme veľkí hriešnici, pozrime sa na svojho Vykupiteľa a hovorme o jeho zásluhách. Pohľad do jeho svetla nám pomôže. Uznajme svoj hriech, ale nepriateľovi povedzme, že „Kristus Ježiš prišiel na svet, aby spasil hriešnikov“ a že jeho bezúhonná láska nás môže spasit'“ (1 Timoteovi 1,15). Ježiš položil Šimonovi otázku ohľadne dvoch dlžníkov. Jeden dlhoval svojmu pánovi malý obnos a druhý mal vrátiť veľkú sumu, ale pán odpustil obom. Kristus sa spýtal Šimona, ktorý dlžník bude viac milovať svojho pána. Šimon odpovedal: „Ten, ktorému viac odpustil“

(Lukáša 7,43). My sme boli veľkí hriešnici, ale Kristus zomrel, aby nám bolo odpustené. Zásluhy jeho obete stačia na naše zmierenie s Otcom. Tí, ktorým najviac odpustil, budú ho najviac milovať a budú najbližšie pri jeho tróne, aby ho oslavovali za jeho veľkú lásku a nekonečnú obeť. Len pri plnom chápaní Božej lásky si najlepšie uvedomujeme hriešnosť hriechu. Keď vidíme tú dlhú reťaz v záujme našej záchrany, keď pochopíme niečo z Kristovej nekonečnej obete prinesenej kvôli nám, srdce prenikne neha a pokora.

AKO UPOKOJÍŠ SVOJE SVEDOMIE

„Ten, kto zakrýva svoje previnenia, nebude mať úspech, kto ich však vyzná a opustí, dôjde milosrdenstva“ (Príslovia 28,13). Podmienky Božej milosti sú jednoduché, spravodlivé a rozumné. Pán od nás nežiada nič ťažké, aby nám boli odpustené hriechy. Nemusíme robiť dlhé, únavné púte, nijaké mučivé prejavy pokánia, ktoré by nám sprostredkovali milosrdenstvo nebeského Boha, alebo odčinili naše prestúpenie, pretože každý, kto svoje hriechy vyzná a zanechá, dôjde milosrdenstva.

Apoštol píše: „Vyznávajte si navzájom hriechy a navzájom sa modlite za seba, aby ste sa vyliečili“ (Jakoba 5,16). Svoje hriechy vyznávaj Bohu, lebo len on ich môže odpustiť, a svoje chyby si vyznávajte navzájom. Ak si urazil svojho priateľa alebo blížneho, vyznaj mu svoju nepravosť a jeho povinnosťou je ochotne ti odpustiť. Potom pros Boha o odpustenie, pretože ranený brat je Božím vlastníctvom a ublížením bratovi zhrešil si vlastne proti jeho Stvoriteľovi a Vykupiteľovi. Prípady sa ujíma jediný pravý Prostredník, náš slávny Veľkňaz, ktorý „cíti s našimi slabosťami“ a môže nás očistiť od každej poškvyny nepravosti“ (Židom 4,15).

Tí, čo sa uznaním viny pred Bohom nepokorili, nesplnili prvú podmienku prijatia. Ak sme neokúsili zármutok, ktorý netreba ľutovať, ak sme v pravej pokore a skrúšeným duchom svoje hriechy nevyznali a svoju nepravosť si nezošklivili, potom sme odpustenie hriechov nikdy úprimne nehládali; a ak sme ho nehládali, nenašli sme ani Boží pokoj. Jediným dôvodom, prečo nám hriechy minulosti neboli odpustené, je naša neochota pokoriť srdce a splniť podmienky Slova pravdy,

ktoré nás o tom výslovne pouča. Vyznanie hriechu, či už verejné alebo súkromné, má byť ochotné a úprimné. Od hriešnika sa nemá vynucovať. Nemá sa diať ľahostajne a nedbalo, ani vymáhať od tých, čo si ohavnosť hriechu nijako neuvedomujú. Vyznanie vychádzajúce z hĺbky duše nájde Boha nekonečného zľutovania. Žalmista hovorí: „Blízky je Hospodin tým, čo sú skrúšeného srdca, pomáha tým, čo sú ubitého ducha“ (Žalm 34,19).

Pravé vyznanie je vždy určité a doznáva jednotlivé hriechy. Tie môžu byť takého rázu, že ich možno vyznať len Bohu. Môžu to byť neprávosti, ktoré treba vyznať jednotlivcom, ktorým sa ublížilo, alebo môžu byť zjavné, a potom ich treba vyznať verejne. Každé vyznanie má však byť určité a priame, má doznávať hriechy, ktorých sme sa dopustili.

V dobe Samuelovej sa Izraelci vzdialili od Boha. Znášali následky hriechu, lebo stratili vieru v Boha, prestali dôverovať jeho mocnému a múdremu vedeniu národa. Prestali sa spoliehať, že svoje dielo obháji a ubráni. Odvrátili sa od Vládcu vesmíru a túžili po vláde, akú mali okolité národy. Pokoj nenašli, kým jasne nevyznali: „Ku všetkým svojim hriechom pridali sme ešte i to zlo, že sme si žiadali kráľa“ (1 Samuelova 12,19). Bolo treba vyznať hriech, z ktorého boli usvedčení. Nevďačnosť im tiesnila dušu a odlučovala ich od Boha.

Vyznanie bez úprimného pokánia a nápravy Boh neprijíma. V živote musia nastať prenikavé zmeny; treba odstrániť všetko, čo Boha uráža. Taký bude dôsledok opravdivého zármutku nad hriechom. Je teda zrejmé, čo sa od nás žiada: „Umyte sa, očist' sa, odstráňte svoje zlé skutky pred mojich očí! Prestaňte zle robiť, učte sa dobre robiť, hľadajte pravdu, ujímajte sa utláčaného, prisudzujte právo sirotám, zastávajte sa vdov“ (Izaiáš 1,16.17). „Takže bezbožný vráti zálohu a nahradí, čo ulúpil, ak sa bude spravovať ustanoveniami života, ak nespácha nepravosť, určite bude žiť a nezomrie“ (Ezechiel 33,15). Pavol hovorí o pokání toto: „Ajhľ'a, už to, že ste sa rmútili

podľa vôle Božej, aké snaženie vyvolalo u vás: akú obranu, akú nevôľu, aký strach, akú túžbu, akú horlivosť, akú odvetu! Vo všetkom ste sa dokázali čistými v tejto veci“ (2 Korint’anom 7,11).

Keď hriech umŕtvil mravnú citlivosť, priestupník nevidí nedostatky svojho charakteru ani si neuvedomuje rozsah spáchaného zla; a ak sa nepoddáva presvedčujúcej moci Ducha Svätého, zostáva čiastočne slepý voči svojmu hriechu. Jeho vyznania nie sú úprimné ani opravdivé. Každé doznanie viny sprevádza určitým ospravedlňovaním svojho počínania a tvrdením, že keby nebolo istých okolností, nebol by sa dopustil toho či onoho káraného činu.

Keď Adam a Eva zjedli zakázané ovocie, zmocnilo sa ich vedomie hanby a hrôzy. Prvou ich myšlienkou bola snaha ospravedlniť svoj hriech a uniknúť strašnému rozsudku smrti. Keď sa ich Pán potom pýtal, ako k hriechu došlo, Adam odpovedal čiastočným obvinením Boha a čiastočnou obžalobou svojej ženy: „Žena, ktorú si mi dal, aby bola pri mne, dala mi zo stromu; i jedol som.“ Žena zvalila vinu na hada: „Hada ma podviedol; nuž jedla som.“ (Exodus 3,12.13). Prečo si stvoril hada? Prečo si mu dovolil vojsť do Edenu? Tieto otázky boli obsahom jej výhovorky za hriech. Tým bola zodpovednosť za ich pád zvalená na Boha. Duch sebaospravedlňovania má svoj pôvod v otcovi lži a prejavil sa vo všetkých Adamových synoch a dcérach. Také vyznania nie sú z podnetu božského Ducha a Boh ich neprijme. Pravé pokánie vedie človeka k tomu, že svoju vinu bude znášať sám a úprimne, nepokrytecky ju dozná. S publikánom neodvažujúcim sa ani oči pozdvihnúť k nebu bude volať: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ Tí, čo doznávajú svoju vinu, budú ospravedlnení, pretože Ježiš sa odvolá na zásluhy svojej krvi v záujme kajúcnika.

Príklady pravej ľútosti a pokory v Božom slove svedčia o takom pokání, v ktorom nieta nijakej výhovorky za hriech ani snahy po sebaospravedlnení. Pavol sa nechcel ospravedlňovať. Svoj hriech opisuje čo najvernejšie, bez snahy vinu umenšiť.

Píše: „Mnohých svätých som pozatváral, keď som dostal moc od veľkňazov. A keď ich mordovali, schvaľoval som to. Áno, po všetkých synagogách často som ich trestami nútil rúhať sa a v nesmiernej zúrivosti prenasledoval som ich aj po vidieckych mestách“ (Skutky 26,10.11). Neváhal prehlásiť: „Kristus Ježiš prišiel na svet, aby spasil hriešnikov. Medzi nimi som ja prvý“ (1 Timoteovi 1,15).

Pokorné a skrúšené srdce ovládnuté pravým pokáním si aspoň čiastočne uvedomí Božiu lásku a cenu Golgoty. Ako syn vyznáva previnenia svojmu láskavému otcovi, tak úprimný kajúcnik vyzná všetky svoje hriechy Bohu. V Písme čítame: „Ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od všetkej neprávosti“ (1 Jána 1,9).

NAOZAJ ŠŤASTNÝ ŽIVOT

Božie zaslúbenie znie: „Budete ma hľadať a nájdete ma, keď ma budete hľadať celým srdcom“ (Jeremiáš 29,13).

Bohu treba odovzdať celé srdce, inak nikdy nenastane zmena obnovujúca v nás jeho podobu. Svojou hriešnou prirodzenosťou sme Bohu odcudzení. Duch Svätý opisuje náš stav takto: „Mŕtvi pre vlastné prestúpenie a hriechy,“ „celá hlava je chorá, celé srdce choré... nič zdravého na ňom.“ Satan nás pevne drží vo svojom osídle „zotročených plniť jeho vôľu“ (Efežanom 2,1; Izaiáš 1,5.6; 2 Timoteovi 2,26). Boh nás chce oslobodiť a uzdraviť. Keďže to vyžaduje úplnú premenu, obnovu celej našej prirodzenosti, musíme sa mu bezvýhradne odovzdať.

Boj proti vlastnému ja je boj najťažší. Zrieknuť sa vlastného ja a všetko podriaďiť Božej vôli vyžaduje určitý zápas, no poddanie sa Bohu je nevyhnutným predpokladom obnovy k svätosti.

Božia vláda sa nezakladá na otrockej poslušnosti ľudí či svojvoľnom výkone moci, ako nám ju chce predstaviť satan. Dovoľáva sa rozumu a svedomia. „Poďte len a súdme sa“ - oslovuje Tvorca stvorené bytosti (Izaiáš 1,18). Boh nezotročuje vôľu svojich tvorov. Nemôže prijímať poctu, ktorá nie je ochotná a rozumná. Vynútená podriadenosť by bola prekážkou každého skutočného rozvoja mysle a charakteru. Človek by bol len automatom. Stvoriteľ nemá taký zámer. On chce, aby ľudia, vrcholné dielo jeho tvorivej moci, dosiahli najvyšší možný rozvoj. Predstavuje nám dokonalé požehnanie, ku ktorému nás chce svojou milosťou doviest'. Vyzýva nás k dôverivej odovzdanosti, aby v nás mohol uskutočniť svoju

vôľu. Je na nás, aby sme sa rozhodli, či budeme vyslobodení z otroctva hriechu a budeme mať podiel na slávnej slobode Božích detí.

Ak chceme patriť Bohu, musíme sa vzdať všetkého, čo by nás mohlo od neho oddeľovať. Preto Spasiteľ hovorí: „Nikto z vás nemôže byť učeníkom, ak sa nezriekne všetkého, čo má“ (Lukáša 14,33). Treba sa vzdať všetkého, čo by mohlo odvracať srdce od Boha. Modlou mnohých je mamon. Satan ich zotročuje milovaním peňazí a túžbou po bohatstve. Iným ide o dobrú povest' a svetskú slávu. Idolom ďalších je sebecky pohodlný a bezstarostný život. Tieto otrocké putá treba však zlomiť. Nemôžeme napoly patriť Pánovi a napoly svetu. Božími deťmi sme len vtedy, ak sme nimi úplne.

Mnohí vyznávajú, že slúžia Bohu, no poslušnosť jeho zákonu, utváranie správneho charakteru a večnú spásu chcú dosiahnuť len vlastným úsilím. Ich srdce nie je do hĺbky preniknuté Kristovou láskou. Povinnosti kresťanského života sa snažia splňať ako povinnosť voči Bohu v záujme vlastnej spásy. Také náboženstvo nestojí za nič. Keď v srdci prebýva Kristus, človek je ním tak zaujatý, jeho láskou a radosťou zo spoločenstva s ním tak preniknutý, že zo zreteľa stratí vlastné ja. Láska ku Kristovi bude hlavnou pohnútkou činnosti. Ľudia uchvátení Božou neodolateľnou láskou sa nepýtajú, koľko úsilia majú vynaložiť na splnenie Božích požiadaviek, nehľadajú ich najnižšiu mieru, ale usilujú sa o dokonalý súlad s vôľou svojho Vykupiteľa. Ochotne sa zriekajú všetkého a prejavujú záujem úmerný hodnote toho, za čím idú. Vyznávanie Krista bez tejto hlbokéj lásky je len prázdna reč, bezduchá formalita a ťaživé otroctvo.

Myslíš si, že odovzdať všetko Kristovi je obeť priveľká? Spýtaj sa: „Čo pre mňa obetoval Kristus?“ Boží Syn pre naše vykúpenie obetoval všetko - život, lásku i utrpenie. Máme snáď my, ktorých tak veľmi miloval, odvrátiť od neho svoje srdce? V každom okamihu svojho života prijímame požehnanie jeho milosti, a práve preto si ani plne nevedomujeme hĺbku

nevedomosti a úbohosti, z ktorej sme boli zachránení. Môžeme hľadiť na Toho, ktorého naše hriechy prebodli, a predsa svojvoľne pohrdať všetkou jeho láskou a obeťou? Môžeme snáď z hľadiska nekonečného poníženia Pána slávy reptáť, že do života smieme vojsť len cez prekážky a v pokore?

Mnohé pyšné srdce sa pýta: „Prečo sa musím kajať a koríť, ak chcem mať istotu, že Boh ma prijme?“ Odkazujem vás na Krista. Bol bezhriešny, čo viac, bol Kniežat'om neba, ale z lásky k ľudstvu stal sa hriechom miesto človeka. „Počítaný bol s priestupníkmi, hoci on zniesol hriechy mnohých a zastúpil priestupníkov“ (Izaiáš 53,12).

Čoho sa však zriekame my, ak sa vzdávame všetkého? Hriechom poškrvneného srdca, aby ho Ježiš očistil, obmyl svojou krvou a spasil svojou nepoškrvnenou láskou. A predsa ľudom pripadá zaťažko vzdať sa všetkého! Hanbím sa to počuť, hanbím sa o tom písať.

Boh od nás nežiada, aby sme sa zriekli niečoho, čo je v našom najlepšom záujme. Vo všetkom, čo koná, má na zreteli blaho svojich detí. Kiežby si všetci, čo sa nerozhodli pre Krista, uvedomili, že im chce ponúknuť niečo oveľa lepšie, než o čo sa usilujú sami. Najviac si človek ubližuje a najväčšej nespravodlivosti voči sebe sa dopúšťa a vtedy, keď myslí a koná proti Božej vôli. Nijakú radosť nemožno nájsť na ceste odporujúcej Tomu, ktorý vie, čo je dobré, a ktorý svojim tvorom praje len to najlepšie. Cesta prestúpenia je cesta biedy a záhuby.

Mylné je domnievať sa, že Boh sa raduje z utrpenia svojich detí. Celé nebo má záujmom na šťastí človeka. Náš nebeský Otec neodopiera radosť žiadnemu zo svojich tvorov. Božie požiadavky nás vyzývajú, aby sme prestali povoľovať tomu, čo prináša utrpenie a sklamanie, čo nám zatvára dvere k šťastiu a bráni vstupu do neba. Vykupiteľ sveta prijíma ľudí takých, akí sú, so všetkými ich nedostatkami, nedokonalosťami a slabosťami. On nielenže očisťuje od hriechu a svojou krvou zaručuje vykúpenie, ale uspokojuje aj túžby všetkých, čo chcú

znášať jeho jarmo, nieť jeho bremeno. Chce udeliť pokoj a odpočinok všetkým, čo prichádzajú k nemu pre chlieb života. Chce, aby sme konali len to, čo nás povedie k výšinám požehnania, ktoré neposlušní nikdy nedosiahnu. Pravý, skutočne radostný život človeka znamená mať v srdci Krista, nádej slávy.

Mnohí sa pýtajú: „Ako sa mám odovzdať Bohu?“ Ty sa mu chceš odovzdať, no uvedomuješ si, že si mravne slabý, v zajatí pochybností a zlovykov hriešneho života. Tvoje sľuby a rozhodnutia sú ako povrazy z piesku. Neovládaš vlastné myšlienky, pohnútky ani city. Vedomie nedodržaných sľubov a nesplnených záväzkov ti oslabuje dôveru vo vlastnú úprimnosť, takže si uvedomuješ, že Boh ťa nemôže prijať. Nemusíš však zúfať. Musíš pochopiť skutočnú silu vôľe. Je to vedúca sila v človekovi, moc rozhodovania, voľby. Všetko závisí od správnej činnosti vôle. Boh dal ľuďom možnosť voľby a je na nich, aby ju uplatnili. Nemôžeš si zmeniť srdce, sám nemôžeš odovzdať Bohu svoje city; môžeš sa však rozhodnúť slúžiť mu. Môžeš mu odovzdať svoju vôľu. On potom bude v tebe pôsobiť chcenie i skutočné konanie podľa svojej dobrej vôle. Takto sa celá tvoja prirodzenosť dostane pod moc Kristovho ducha. Tvoje city sa sústredia na neho, tvoje myšlienky budú v súlade s ním.

Túžba po добрote a svätosti je správna, no ak zostane len pri nej, nič nám nepomôže. Mnohí zahynú napriek nádeji a túžbe byť kresťanmi. Nedospievajú k tomu, aby sa odovzdali Božej vôli. Nevedia sa práve teraz rozhodnúť byť kresťanmi.

Správnym uplatnením vôle môže v tvojom živote nastať úplná zmena. Podriadením vlastnej vôle vôli Kristovej sa spájaš s mocou, ktorá prevyšuje všetky vládne mocnosti. Získaš silu zhora, aby si zostal neochvejný, a stála odovzdanosť Bohu ti pomôže žiť novým životom, životom viery.

ÚLOHA VIERY

Keď ti Duch Svätý prebudil svedomie, čiastočne si si uvedomil zákernú moc viny i úbohosť hriechu a hľadiš naň s odporom. Chápeš, že hriech ťa odlúčil od Boha a že si v zajatí moci zla. Čím viac sa chceš z neho vymaniť, tým viac poznávaš svoju bezmocnosť. Tvoje pohnútky nie sú čisté, tvoje srdce je poškrvnené. Cítiš, že tvoj život je plný sebeckta a hriechu. Túžiš po odpustení, očistení a vyslobodení. Čo máš robiť, aby si získal súlad s Bohom, podobnosť jemu?

Potrebuješ pokoj - nebeské odpustenie, pokoj a lásku v duši. Za peniaze sa to nedá kúpiť, rozum na to nestačí, múdrosť to nevie dosiahnuť. Nieto nádeje, že by si to docielil vlastným úsilím. Boh ti to však ponúka ako dar, „bez peňazí a bez platenia“ (Izaiáš 55,1). Stačí však vystrieť ruku a uchopiť to. Pán hovorí: „Ak sú vaše hriechy ako šarlát, môžu zbelieť na sneh; ak sú červené ako purpur, môžu byť ako vlna“ (Izaiáš 1,18). „A dám vám nové srdce a nového ducha dám do vášho vnútra, odstránim to kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce mäsité“ (Ezechiel 36,26).

Vyznal si svoje hriechy a v srdci si sa ich zriekol. Rozhodol si sa odovzdať sa Bohu. Chod' teda k nemu a pros ho, aby zmyl tvoje hriechy a dal ti nové srdce. Ver, že on to urobí, pretože to prisľúbil. Ježiš za svojho pozemského života učil, že dar, ktorý nám Boh prisľubuje, musíme prijímať vierou a vtedy je náš. Ježiš uzdravil ľudí z rôznych chorôb, keď uverili v jeho moc; pomáhal im v tom, čo mohli vidieť, a tým prebúdzať v nich dôveru, aby sa spoľahli na neho aj v tom, čo vidieť nemôžu. Tak ich privádzal k viere, že má moc odpúšťať hriechy. Jasne to povedal pri uzdravení porazeného človeka: „Aby ste vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi, - hovorí porazenému: Vstaň, vezmi si lôžko a chod' domov!“ (Matúša

9,6). Takisto hovorí evanjelista Ján, keď píše o Kristových divoch: „Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a veriac - aby ste mali život v jeho mene“ (Jána 20,31).

Z jednoduchej správy Písma o tom, ako Ježiš uzdravoval chorých, môžeme sa niečo dozvedieť o tom, ako veriť v neho, keď ide o odpustenie hriechov. Sledujme príbeh porazeného pri Bethезде. Úbohý trpiteľ bol bezmocný; tridsaťosem rokov nepohol údmi. Ježiš mu však predsa prikázal: „Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!“ Tento chorý človek mohol povedať: „Pane, ak chceš, uzdrav ma, poslúchnem Tvoje slovo.“ Nie, on uveril Kristovmu slovu. Veril, že je uzdravený a okamžite sa pohol; chcel chodiť, a chodil. Konal podľa Kristovho slova a Boh mu dal moc. Bol uzdravený.

Takisto si aj ty v moci hriechu. Nemôžeš odčiniť svoje minulé hriechy. Nemôžeš si zmeniť srdce a stať sa svätým. Boh však sľubuje, že to všetko pre teba skrze Krista vykoná. A ty tomuto sľubu veríš. Vyznávaš svoje hriechy a odovzdávaš sa Bohu. Chceš mu slúžiť. Len čo to urobíš, Boh splní slovo, ktoré ti dal. Ak veríš zaslúbeniu - ver, že ti odpustil a očistil ťa, - Boh svoj sľub splní; si uzdravený práve tak, ako keď Kristus dal porazenému moc chodiť, len čo uveril, že je uzdravený. Ak veríš, je to tak.

Nečakaj, kým pocítiš, že si uzdravený, ale povedz: „Verím tomu, je to tak, a to nie preto, že to cítim, ale preto, že to Boh prisľúbil.“

Ježiš povedal: „Verte, že dostanete všetko, za čo sa modlíte a za čo prosíte. Budete to mať“ (Marka 11,24). Tento prisľub však platí pod podmienkou, že budeme prosiť podľa Božej vôle. Božou vôľou však je očistiť nás od hriechu, urobiť nás Božími deťmi a uschnúť nás žiť svätým životom. Môžeme teda prosiť o tieto požehnania a veriť, že ich dostávame, i d'akovať Bohu, že ich už máme. Prednostne smieme ísť k Ježišovi, dať sa očistiť a tak stáť pred zákonom bez hanby a

výčitky. „Nieto teda už odsúdenia tým, čo sú v Kristovi Ježišovi a nechodia podľa tela, ale podľa Ducha“ (Rímanom 8,1).

Nie si teda svoj, kúpený si za veľkú cenu. „Vykúpení ste boli nie porušiteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou nevinného a nepoškvrneného Baránka, Krista“ (1 Petra 1,18.19). Týmto jediným skutkom viery v Boha Duch Svätý roznietil v tvojom srdci nový život. Si ako novorodeniato v Božej rodine a on ťa miluje, ako miluje svojho Syna.

Keď si sa odovzdal Ježišovi, neustupuj späť, nevzdáľuj sa od neho, ale dennodenne hovor: „Patrím Kristovi, odovzdal som sa mu“. Pros ho, aby ti dal svojho Ducha a aby ťa svojou milosťou chránil. Ako sa odovzdaním Bohu a vierou v neho stávaš jeho dieťaťom, tak máš v ňom žiť. Apoštol vraví: „Ako ste prijali Krista Ježiša, Pána, v ňom žite“ (Kološanom 2,6).

Niektorí ľudia si myslia, že najprv musia obstáť v skúške a tým dokázať Pánovi, že sa zmenili, a len potom smú prosiť o jeho požehnanie. Oni však smú o toto požehnanie prosiť už teraz. Vo svojich slabostiach potrebujú pomoc Kristovho ducha a jeho milosti, inak nemôžu odolať zlu. Ježiš nás rád prijme takých, akí sme, hriešnych, bezmocných, závislých. Sme prísť vo všetkej svojej slabosti, nerozvážnosti, hriešnosti a kajúcne mu padnúť k nohám. Objasť nás náručím lásky, obviazať nám rany a očistiť nás od každej nečistoty - to patrí k jeho sláve.

Práve tu sa však tisíce dopúšťajú chyby; neveria, že Ježiš im odpúšťa osobne, jednotlivu. Neberú Boha za slovo. Tí, čo spĺňajú podmienky, majú prednosť osobne poznať, že odpustenie je zadarmo ponúknuté pre každý hriech. Nepochybujte teda, že Božie prísľuby pre vás neplatia. Sú pre každého kajúcneho hriešnika. Prostredníctvom slúžiacich anjelov Kristus dáva moc a milosť každému veriacemu človekovi. Nikto nie je tak hriešny, aby v Ježišovi, ktorý zomrel za nás, nemohol nájsť silu, čistotu a spravodlivosť.

Kristus chce hriešnych ľudí zbaviť hriechom poškvrených a znečistených šiat a zaodiat' ich čistým rúchom spravodlivosti; nabáda ich k životu a nie k smrti.

Boh nezaobchádza s nami, ako jeden smrteľník s druhým. Zmýšľa o nás láskyplne a súcitne. Hovorí: „Nech bezbožný opustí svoju cestu a muž nepravosti svoje myšlienky a nech sa obráti k Hospodinovi, aby sa zmiloval nad ním, k nášmu Bohu, lebo on hojne odpúšťa.“ „Zotriem tvoje priestupky s' a oblak a tvoje hriechy ako mračno“ (Izaiáš 55,7;44,22).

„Lebo nemám záľubu v smrti toho, kto musí zomrieť - znie výrok Hospodina, Pána. Obráťte sa a budete žiť!“ (Ezechiel 18,32). Satan je pripravený olúpiť veriaceho o istotu Božej prítomnosti. Chce uhasiť každý záblesk nádeje a zamedziť prístup každému lúču svetla k človekovi. Nesmieš mu to však dovoliť. Nepočúvaj pookúšiteľa, ale povedz: „Ježiš zomrel, aby som mohol žiť. On ma miluje a nechce, aby som zahynul. Mám súciténeho nebeského Otca, a hoci som sa prehrešil proti jeho láske a premárnil jeho požehnania, predsa vstanem pôjdem k svojmu nebeskému Otcovi a poviem: Otče, zhrešil som proti nebu a proti Tebe a nie som už hoden menovať sa Tvojím synom; prijmi ma ako jedného z nádenníkov.“ V podobenstve sa dočítaš, ako bol tento márnotratiník prijatý: „Keď bol ešte ďaleko, uzrel ho otec, zľutoval sa, pribehol, padol mu okolo krku a vybozkával ho“ (Lukáša 15,18.20).

No ani toto nežné a dojímavé podobenstvo nestačí na vyjadrenie nekonečného súcitu nebeského Otca. Pán oznamuje ústami svojho proroka: „Miloval som ťa večnou láskou, preto som ti tak dlho zachoval milosť“ (Jeremiáš 31,3). Kým je hriešnik ešte ďaleko od otcovského domu a v cudzej zemi utráca svoj majetok, Otcovo srdce túži po ňom a každá v duši človeka prebudená túžba po návrate k Bohu je len nežným napomínaním od Ducha Svätého, ktorý povzbuzuje, prosí a priťahuje tuláka k Otcovmu láskavému srdcu.

Môžeš ešte pri toľkých prísľúboch Písma pochybovať?

Môžeš si myslieť, že keď úbohý hriešnik túži po návrate, dychtí po odpustení svojich hriechov, Pán ho tvrdo odmietne a nedovolí mu prísť kajúcne k jeho nohám? Preč s takými myšlienkami! Nič ti nemôže škodiť viac ako takáto predstava o našom nebeskom Otcovi. On nenávidí hriech, ale hriešnika miluje a v Kristovej osobe dal sám seba, aby všetci, čo chcú, mohli byť zachránení a v kráľovstve slávy mali večný život. Ako mocnejšie a nežnejšie by sa to dalo vyjadriť, než ako sa on rozhodol vyjadriť nám svoju lásku. Hovorí: „Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nezľutuje sa nad synom, ktorého zrodila? Keby aj ony pozabudli, ja na teba nezabudnem“ (Izaiáš 49,15).

Ak pochybuješ a máš strach, nezúfaj, pretože Ježiš žije, aby sa za nás prihováral. Ďakuj Bohu za dar jeho drahého Syna a pros, aby jeho smrť za teba nebola márna. Duch ťa nabáda dnes. Smelo smieš ísť k Ježišovi a žiadať ho o požehnanie.

Pri čítaní prísľubov pamätaj, že sú výrazom nevýslovnej lásky a zľutovania. Veľké srdce večnej Lásky sprevádza hriešnika bezmedzným súcitom. „V ňom máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov“ (Efežanom 1,7). Áno, len ver, že Boh je tvojím pomocníkom. On chce v človekovi obnoviť svoj mravný obraz. Keď k nemu prichádzaš s vyznaním a pokáním, on prichádza k tebe s milosrdenstvom a odpustením.

SKÚŠKA TRVÁCNOSTI POKOJA

Ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli a hľa, nastali nové“ (2 Korint’anom 5,17).

Človek snád’ nevie presne určiť čas, miesto či celý súvis okolností svojho obrátenia; to však neznamená, že obrátený nie je. Kristus povedal Nikodémovi: „Vietor veje, kam chce: čuješ jeho hlas, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide: tak je s každým, kto sa narodil z Ducha“ (Jána 3,8). Boží Duch sa svojím vplyvom na ľudské srdce podobá vetru, ktorý je síce neviditeľný, no jeho účinky sú zjavné a citeľné. Táto obnovná moc, ktorú ľudské oko nevie postihnúť, prebúdza v človekovi nový život, tvorí novú bytosť na Boží obraz. Aj keď Duch pôsobí ticho a nepozorovane, jeho účinky sú zrejmé. Keď Boží Duch obnovil srdce, život to dosvedčí. Aj keď pre zmenu svojho srdca nemôžeme nič urobiť, k obnove súladu s Bohom ničím prispieť, aj keď sa nesmieme spoliehať na seba a svoje dobré skutky, náš život ukáže, či v nás prebýva Božia milosť. Zmena sa prejaví v správaní, v zvyklostiach, v charaktere. Charakter sa neprejavuje náhodnými dobrými skutkami či príležitostnými priestupkami, ale zámerom slov a skutkov.

Je pravda, že správanie môže byť navonok korektné aj bez Kristovej obnovnej moci. Snaha o vplyvné postavenie a túžba po úcte iných môžu viesť k určitému sporiadanému životu. Úcta k sebe nás môže viesť k tomu, že sa vyhneme zlej tvárnosti. Sebecké srdce môže vykonať ušľachtilé činy. Podľa čoho teda poznáme, na čej strane sme?

Kto ovláda naše srdce? Komu patria myšlienky? O kom radi hovoríme? Komu náležia naše najvrúcnejšie city a najlepšie sily? Ak sme Kristovi, potom naše myšlienky patria jemu a on je témou našich najmilších úvah. V ňom sa sústreďuje všetko, čo máme a čím sme. Túžime mať jeho obraz, prejavovať jeho ducha, konať jeho vôľu a vo všetkom sa jemu páčiť.

Tí, čo sú novým stvorením v Ježišovi Kristovi, budú prinášať ovocie Ducha - „lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť“ (Galat'anom 5,22-23). Nebudú sa prispôsobovať predošlým naruživostiam, ale vierou v Božieho Syna pôjdu v jeho šľapajách, budú odzrkadľovať jeho charakter a očisťovať sa, ako je čistý on. To, čo predtým nenávideli, teraz milujú; to, čo kedysi milovali, teraz nenávidia. Človek pyšný a sebavedomý sa v srdci stáva tichým a pokorným. Človek domýšľavý a povyšovačný stáva sa vážnym a nenápadným. Z opilca sa stáva človek striedmy a zo zhýralca človek čistý. Márnivé zvyklosti a svetské spôsoby zostali bokom. Kresťania nebudú vyhľadávať „vonkajšiu ozdobu“, ale cieľom im bude „skrytý človek srdca: neporušiteľný a pred Bohom veľmi vzácny duch krotkosti a tichosti“ (1 Petra 3,3.4).

Pravé pokánie pôsobí zmenu. Ak hriešnik obnoví zmluvu s Bohom, ak vráti, čo ulúpil, ak vyzná svoje hriechy a ak miluje Boha i svojich blížnych, potom si môže byť istý, že prešiel zo smrti do života.

Keď prichádzame ku Kristovi ako blúdiaci hriešnici a prijímame jeho odpúšťajúcu milosť, v srdci nám kľíči láska. Nijaké bremeno nie je ťažké, pretože Kristovo jarmo je ľahké. Povinnosť sa stáva radosťou a obeť potešením. Cesta, ktorá sa predtým zdala byť zahalená tmou, v lúčoch Slnka spravodlivosti je plná svetla.

Pôvab Kristovho charakteru bude zjavný v jeho nasledovníkoch. Jeho záľubou bolo konať Božiu vôľu. Láska k Bohu a horlivosť za jeho slávu boli hybnou silou života

nášho Spasiteľa. Láska skrášľovala a zušľachtľovala všetky jeho činy. Láska je z Boha. V neposvätenom srdci nevyklíči. Prejaví sa len v srdci, v ktorom vládne Kristus. „My milujeme, lebo on prv miloval nás“ (1 Jána 4,19). Láska je hybnou silou len v srdci obnovenom Božou milosťou. Utvára charakter, úzdi pudy, ovláda vášne, tlmí nepriateľstvo a zušľachtľuje city. Ak človek túto lásku v sebe pestuje, potom mu spríjemňuje život a všade naokolo šíri zušľachtľujúci vplyv.

Božie deti, obzvlášť tie, čo ešte len začali dôverovať Božej milosti, sa musia vyvarovať hlavne dvoch omylov. Prvý, o ktorom už bola reč, spočíva v spoliehaní sa na vlastné skutky, v dôvere, že ľudia sa môžu nejako sami zmieriť s Bohom. Kto však chce svätosť dosiahnuť vlastným úsilím o zachovávanie zákona, pokúša sa o nemožné. Čokoľvek človek vykoná bez Krista, je poškvrnené sebecstvom a hriechom. Svätými nás môže urobiť len vierou prijatá Kristova milosť.

Opačný a nie menej nebezpečný omyl spočíva v domnienke, že viera v Krista zbavuje ľudí povinnosti zachovávať Boží zákon, t.j. že po prijatí Kristovej milosti jedine vierou naše skutky nemajú s naším vykúpením nič spoločné.

Tu si však treba povšimnúť, že poslušnosť nie je len nejaký formálny súhlas, ale služba lásky. Boží zákon je výrazom skutočnej Božej prirodzenosti; je stelesnením veľkého princípu lásky a je teda základom Božej vlády v nebi i na zemi. Ak je naše srdce obnovené na Božiu podobu a ak je v duši človeka vštepená božská láska, či sa v našom živote nebude uplatňovať Boží zákon? Keď je do srdca vrytá zásada lásky, keď je človek obnovený na obraz svojho Tvorcu, napĺňa sa zaslúbenie o novej zmluve: „Svoje zákony im vložím do srdca a vpíšem im ich do mysle“ (Židom 10,16). A či zákon napísaný v srdci nebude utvárať život? Poslušnosť - služba a oddanosť lásky - je pravým znamením učeníctva. Písmo hovorí: „Lebo je to láska k Bohu, aby sme zachovávali jeho prikázania.“ „Kto hovorí: Zním ho, ale nezachováva jeho prikázania, je luhár a

niet v ňom pravdy“ (1 Jána 5,3; 2,4). Viera nás nielen nezbavuje poslušnosti, ale jediná nás robí účastníkmi Kristovej milosti uschopňujúcej nás poslúchať.

Spásu si nezískame vlastnou poslušnosťou, pretože spasenie je dobrovoľný dar Boží, ktorý treba prijať vierou. Poslušnosť je však ovocím viery. „A vy viete, že on sa zjavil, aby sňal hriechy, a v ňom nieto hriechu. Ktokoľvek zostáva v ňom, nehreší; a ktokoľvek hreší, nevidel ho, ani nepoznal“ (1 Jána 3,5.6). Tu je pravá skúška. Ak zostávame v Kristovi, ak láska Božia prebýva v nás, naše pocity, myšlienky, zámery a činy budú v súlade s Božou vôľou, ako je vyjadrená v príkazoch jeho svätého zákona. „Dietky, nech vás nikto nezvedie. Kto činí spravodlivosť, je spravodlivý, ako je on spravodlivý“ (1 Jána 3,7). Spravodlivosť je vymedzená normou svätého Božieho zákona vyjadreného v desiatich prikázaniach zo Sinaja.

Viera v Krista, ktorá údajne oslobodzuje ľudí od záväzku poslušnosti Bohu, nie je viera, ale trúfalosť. „Lebo milosťou ste spasení skrze vieru“ (Efežanom 2,8). No „viera, ak nemá skutkov, je sama o sebe mŕtva“ (Jakoba 2,17). Ešte pred príchodom na zem Ježiš povedal o sebe toto: „Rád plním Tvoju vôľu, Bože môj, a Tvoj zákon v hĺbke srdca nosím“ (Žalm 40,9). A práve pred svojím nanebovstúpením znova povedal: „Ja som zachoval prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske“ (Jána 15,10). Písmo hovorí: „Po tom poznávame, že sme ho poznali, keď zachovávame jeho prikázania... Kto hovorí, že zostáva v ňom, má žiť tak, ako žil on“ (1 Jána 2,3-6). „Pretože Kristus trpel za vás, dal vám príklad, aby ste nasledovali jeho šľapaje“ (1 Petra 2,21).

Podmienka večného života je dnes práve taká, aká vždy bola - práve taká, aká bola v raji pred pádom našich prvých rodičov - dokonalá poslušnosť voči Božiemu zákonu, dokonalá spravodlivosť. Ak by večný život bol podmienený niečím menším, potom by šťastie celého vesmíru bolo ohrozené. Hriech by mal voľný priebeh so všetkými následkami utrpenia

a biedy po celú večnosť.

Adam mohol pred pádom formovať spravodlivý charakter poslušnosťou Božiemu zákonu. Neurobil to a pre jeho hriech máme všetci padlú prirodzenosť a nemôžeme sa urobiť spravodlivými. Keďže sme hriešni, nesvätí, nevieme dokonale poslúchať svätý zákon. Nemáme nijakú vlastnú spravodlivosť, ktorou by sme mohli obstáť pred požiadavkami Božieho zákona. Kristus nám však pripravil východisko. Na zemi bol v paľbe podobných skúšok a pokušení, s akými sa stretávame sami. Žil bezhriešnym životom, zomrel za nás a teraz chce vziať na seba naše hriechy a dať nám svoju spravodlivosť. Ak sa mu odovzdáš a prijmeš ho ako svojho Spasiteľa, potom ťa pre svoje zásluhy pokladá za spravodlivého, bez ohľadu na hriešnosť tvojho života. Namiesto tvojho charakteru je pred Bohom Kristov charakter a Boh ťa prijíma tak, ako keby si nikdy nebol zhrešil.

Čo viac, Kristus mení srdce. Skrze vieru prebýva v tvojom srdci. Toto spojenie s Kristom máš udržiavať vierou a ustavičnou odovzdanosťou vlastnej vôle jemu. Dokiaľ to budeš robiť, on bude v tebe pôsobiť chcenie i skutočné konanie podľa svojej dobrej vôle. Potom môžeš povedať: „Nakoľko teraz žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa“ (Galat'anom 2,20). Ježiš povedal svojim učeníkom: „Veď nie vy budete hovoriť, ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás“ (Matuša 10,20). Potom s Kristom, ktorý pôsobí v tebe, prejavíš toho istého ducha a tie isté dobré skutky - skutky spravodlivosti, poslušnosti.

Nemáme sa teda čím chváliť. Nemáme nijaký dôvod sebavyvyšovania. Jediným základom našej nádeje je Kristova spravodlivosť, ktorá je nám pripočítaná, a spravodlivosť, ktorú Duch Svätý pôsobí v nás i skrze nás.

Keď hovoríme o viere, treba mať na zreteli, že istý druh viery nemá s pravou vierou nič spoločné. Božia existencia, moc a pravda jeho Slova sú skutočnosťami, ktoré nemôže poprieť vlastne ani satan so svojimi zástupcami. Písmo hovorí, že „aj

démoni veria, ale sa desia“ (Jakoba 2,19). To však nie je pravá viera. Kde je nielen viera v Božie slovo, ale podriadenosť Božej vôli, kde je srdce odovzdané Bohu, city upnuté k nemu, tam je viera - viera, ktorá pôsobí skrze lásku a očisťuje dušu. Táta viera obnovuje srdce na Boží obraz. Ono v svojom prirodzenom stave nie je podriadené Božiemu zákonu, a vlastne ani nemôže byť. Len po obrátení má záľubu v Božích svätých prikázaniach a so žalmistom volá: „Ako milujem tvoj zákon! Celý deň o ňom premýšľam“ (Žalm 119,97). Spravodlivosť zákona je naplnená v nás, „čo nechodíme podľa tela, ale podľa Ducha“ (Rímanom 8,1).

Sú ľudia, ktorí poznali Kristovu odpúšťajúcu lásku a skutočne chcú byť Božími deťmi, no predsa si uvedomujú, že ich charakter je nedokonalý, ich život porušený a ľahko sú na pochybách, či Duch Svätý obnovil ich srdce. Takým chcem povedať: Neupadajte do zúfalstva! Často sa budeme musieť skloniť a plakať pri Ježišových nohách pre svoje nedostatky a omyly, ale nemáme malomyselnieť. Aj keď nás nepriateľ premohol, Boh sa nás nezriekol; nezabudol na nás a nezavrhol nás. Nie, Kristus je po pravici Boha, kde sa aj prihovára za nás. Milovaný učeník Ján povedal: „Dietky moje, toto vám píšem, aby ste nehrešili. A keby niekto zhrešil, máme Prímluvcu u Otca, Ježiša Krista spravodlivého“ (1 Jána 2,1). A nezabúdajte na Kristove slová: „Lebo sám Otec miluje vás“ (Jána 16,27). On si vás chce prinavrátiť, vidieť vo vás svoju vlastnú čistotu a svätosť. Ak dovolíte, potom Ten, ktorý začal vo vás dobré dielo, bude ho konať ďalej, do dňa Ježiša Krista. Modlite sa vrúcnejšie, verte plnšie. Keď prestávame dôverovať vo vlastnú silu, dôverujme v moc nášho Vykupiteľa a budeme chváliť Toho, ktorý dáva zdravie nášmu vzhľadu.

Čím bližšie budeš k Ježišovi, tým hriešnejší si budeš pripadať, pretože tvoj duchovný postreh sa zjasní a tvoje nedostatky vyniknú v porovnaní s jeho dokonalou povahou. To je dôkaz, že satanove zvody stratili svoju moc a že ťa prebúdza oživujúci vplyv Božieho Ducha.

V srdci, ktoré si neuvedomuje vlastnú hriešnosť, nemôže byť nijaká hlboká láska k Ježišovi. Milosťou premenený človek bude obdivovať Kristov božský charakter, ak však vlastnú mravnú znetvorenosť nevidíme, potom je to neomylný dôkaz, že sme nevideli ani Kristovu krásu a vznešenosť.

Čím menej si budeme cenit' seba, tým viac si budeme vážiť nekonečnú čistotu a pôvab nášho Spasiteľa. Pohľad na našu hriešnosť nás usmerňuje k Tomu, ktorý nám môže odpustiť. Keď človek vo svojej bezmocnosti prichádza ku Kristovi, on mu zjaví svoju moc. Čím viac nás vedomie vlastnej úbohosti bude pudit' k nemu a k Božiemu slovu, tým vznešenejšie budeme zmýšľať o jeho povahe a plnšie budeme odzrkadľovať jeho obraz.

VZRAST V POKOJI

Zmena srdca, ktorou sa stávame Božími deťmi, sa v Písme nazýva znovuzrozením. Na inom mieste Písmo túto zmenu prirovnáva ku klíčeniu dobrého semena, ktoré zasial hospodár. Tí, čo sa práve obrátili ku Kristovi, sú „ako teraz narodené nemluvniatka“, majú rásť „k postave mužov a žien v Ježišovi Kristovi“ (1 Petra 2,2; Efežanom 4,15), alebo ako dobré semeno zasiaté na poli majú rásť a prinášať ovocie. Izaiáš hovorí, že budú ako „duby spravodlivosti, ktoré vysadil Hospodín, aby sa oslávil“ (Izaiáš 61,3). Tieto príklady z prirodzeného života nám majú pomôcť lepšie pochopiť tajomné pravdy duchovného života.

Všetka múdrosť a schopnosť človeka nemôže stvoriť život ani v tom najmenšom útvare prírody. Rastlina alebo zviera môžu žiť len tým životom, ktorý dal Boh. Takisto aj duchovný život v ľudských srdciach pochádza len zo života od Boha. Ak sa človek „nenarodí znova“, nemôže sa stať účastníkom života, ktorý prišiel dať Kristus. (Jána 3,3).

Ako je to so životom, tak je to aj so vzrastom. Z Božieho podnetu sa z puku utvára kvet a z kvetu ovocie. Božou mocou zo semena vyrastá „najprv byl, potom klas a potom plno zrna v klase“ (Marka 4,28). Prorok Hozeáš hovorí, že Izrael „bude kvitnúť ako ľalia“. „Budú ako záhrada, kvitnúť budú ako vinič“ (Hozeáš 14,5.7). Ježiš nám pripomína, aby sme si „všimli ľalie, ako rastú“ (Lukáša 12,27). Rastliny a kvety nerastú z vlastnej starostlivosti o seba či úzkosti alebo vlastného úsilia, ale tak, že prijímajú, čo Boh pre ich život pripravil. Dieťa nemôže nijakou svojou ustarostenosťou ani vlastnou silou pridať niečo k svojej postave. Ani vy nemôžete svojou

úzkostlivosťou či úsilím podnietiť duchovný vzrast. Rastlina i dieťa prijímajú všetko potrebné k životu - vzduch, slnko i potravu - z blízkeho prostredia. Čím sú tieto dary prírody zvieratú a rastline, tým je Kristus ľuďom, ktorí dôverujú v neho. On je ich „večným svetlom“, „slnkom i štítom“ (Izaiáš 60,19; Žalm 84,12). On bude ako „rosa pre Izraela“. Príde „ako dážď, ktorý padá na pokosenú lúku“ (Hozeáš 14,5; Žalm 72,6). On je živá voda, „Boží chlieb, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život“ (Jána 6,33).

V dokonalom dare svojho Syna Boh obklopil celý svet práve tak skutočným ovzduším milosti, ako vzdušný obal obklopuje zem. Všetci, čo sa rozhodnú vdychovať toto životodarné ovzdušie, budú rásť a dosiahnu plnosť postavy mužov a žien v Ježišovi Kristovi.

Ako sa kvet obracia k slnku, aby jasné lúče mohli umocniť jeho krásu a súmernosť, tak by sme sa aj my mali obracať k Slnku spravodlivosti, aby nás mohlo osvecovať nebeské svetlo a náš charakter mohol rozvinúť do Kristovej podoby.

Ježiš učí to isté, keď vraví: „Zostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ani ratolesť nemôže prinášať ovocie sama zo seba, len ak ostáva na vínnom kmeni, tak ani vy, len ak zostávate vo mne... Bezo mňa nič nemôžete urobiť“ (Jána 15,4.5). Ak máš žiť svätým životom, potom si od Krista práve tak závislý, ako sú vzrast a plnosť vetvy závislé od kmeňa. Bez neho nemáš život. Nemáš nijakú silu odolávať pokušeniu, ani rásť v milosti a svätosti. Ak zostávaš v ňom, môžeš prekvitať. Ak budeš svoj život čerpať z neho, nevyschneš a nebudeš bez ovocia. Budeš ako strom zasadený pri vodných tokoch.

Mnohí si myslia, že určitú časť diela musia vykonať sami. Dôverovali Kristovi, pokiaľ šlo o odpustenie hriechov, ale teraz chcú žiť spravodlivo z vlastného úsilia. No každá taká snaha musí stroskotať. Ježiš hovorí: „Bezo mňa nič nemôžete urobiť“. Naš vzrast v milosti, naša radosť i naša užitočnosť - to všetko závisí od nášho spojenia s Kristom. V milosti porastieme,

ak budeme každý deň a každú hodinu spojení s ním a ak zostaneme v ňom. On je nielen pôvodca, ale aj dokonávateľ našej viery. Kristus je vždy a všade prvý a posledný. Má byť s nami nielen na začiatku a na konci našej cesty, ale na každom kroku. Dávid hovorí: „Stále si staviam Hospodina pred seba; keď mi je po pravici, nesklátim sa“ (Žalm 16,8).

Pýtaš sa: „Ako mám zostávať v Kristovi?“ Takisto, ako si ho na začiatku prijal. „Preto, ako ste prijali Krista Ježiša, Pána, v ňom žite“. „Môj spravodlivý bude žiť z viery“ (Kološanom 2,6; Židom 10,38). Odovzdal si sa Bohu, aby si mu úplne patrilo, aby si mu slúžil a poslúchal ho. Krista si prijal ako svojho Spasiteľa. Nič si nemohol urobiť pre odpustenie vlastných hriechov, ani si zmeniť srdce. Odovzdaním sa Bohu prejavuješ vieru, že on to všetko urobil pre teba kvôli Kristovi. Vierou si sa stal Kristovým vlastníctvom a vierou máš v ňom rásť tak, že budeš dávať a prijímať. Dávať máš všetko - svoje srdce, svoju vôľu, svoju službu - odovzdávať sa Bohu tým, že budeš poslúchať všetky jeho požiadavky. Musíš aj všetko brať - Krista, plnosť všetkých požehnaní, aby ti zostal v srdci, bol tvojou silou, tvojou spravodlivosťou, tvojím trvalým pomocníkom - aby ťa uschoпил poslúchať.

Posväť sa Bohu hneď ráno; to nech je tvojím prvým činom. Modli sa: „Pane, prijmi ma za svoje dieťa. Všetky svoje plány kladím k Tvojim nohám. Použi ma dnes vo svojej službe. Zostaň so mnou, nech všetko konám v Tebe.“ Toto je každodenná záležitosť. Každé ráno sa posväť Bohu na celý deň. Odovzdaj mu všetky svoje plány, či už aby sa podľa náznaku jeho prozreteľnosti uskutočnili, alebo sa ich budeš musieť vzdať. Takto môžeš dennodenne odovzdávať svoj život do Božích rúk a takto sa bude tvoj život stále viac a viac tvarovať do podoby života Kristovho.

Život v Kristovi je životom spokojnosti. Nemusí v ňom byť nijaké citové vzrušenie, ale má v ňom byť trvalá, pokojná dôvera. Nedúfaš v seba, ale v Krista. Tvoja slabosť je spojená

s jeho silou, tvoja nevedomosť s jeho múdrosťou, tvoja krehkosť s jeho trvalou mocou. Nemusíš teda hľadiť na seba ani sa ustavične zaoberať vlastným ja. Smieš hľadiť na Krista. Mysel' má stále uvažovať o jeho láske, kráse a dokonalosti jeho charakteru. Kristus v sebazapieraní, Kristus v sebaponížení. Kristus vo svojej čistote a svätosti, Kristus vo svojej bezúhonnej láske - to je téma obdivného záujmu duše. Len keď ho budeš milovať, napodobňovať a úplne od neho závisieť, môžeš byť premenený na jeho obraz.

Ježiš hovorí: „Zostaňte vo mne.“ Tieto slová vyjadrujú predstavu odpočinku, stálosti, dôvery. Znova nás pozýva: „Poďte ku mne... ja vám dám odpočinutie“ (Matúša 11,28). Žalmistove slová vyjadrujú tú istú myšlienku: „Utíš sa pred Hospodínom a očakávaj na neho“ (Žalm 37,7). Izaiáš uisťuje: „V utíšení a v dôvere bude vaša sila“ (Izaiáš 30,15). Tento odpočinok sa nenájde v nečinnosti, pretože v Spasiteľovom pozvaní prísl'ub odpočinku súvisí s výzvou k práci: „Vezmite na seba moje jarmo... a nájdete si odpočinutie“ (Matúša 11,29). Srdce, ktoré najplnšie spočíva v Kristovi, bude pre neho pracovať najopravdivejšie a najusilovnejšie.

Ak sa myseľ stále zaoberá vlastným ja, odvracia sa od Krista, zdroja sily a života. Preto sa satan ustavične snaží trvale odvracať pozornosť od Spasiteľa a zabrániť spojeniu a spoločenstvu človeka s Kristom. Vynasnaží sa, ak nie úplne, aspoň čiastočne usmerniť myseľ k svetským zábavám, k životným starostiam, zmätkom a žiaľom, k chybám iných alebo k vlastným nedostatkom a nedokonalostiam. Nedaj sa zviest' jeho zvodmi. Mnohých skutočne svedomitých ľudí túžiacich žiť pre Boha pričasto zvádza k tomu, aby sa príliš zaoberali vlastnými chybami a slabosťami. Týmto odlúčením od Krista sa snaží nad nimi zvíťaziť. Vlastné ja by nemalo byť stredom pozornosti a nemali by sme prepadať úzkosti či strachu o to, či budeme spasení. To všetko nás odvracia od Zdroja sily. Zver zachovanie svojho života Bohu a dôveruj mu. Hovor a premýšľaj o Ježišovi. Nech sa vlastné ja stratí v

ňom. Zbav sa všetkej pochybnosti; zažeň svoje obavy. Povedz s apoštolom Pavlom: „Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A nakoľko teraz žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa (Galat'anom 2,20). Spočíň v Bohu. On môže zachovať, čo si mu zveril. Ak sa odovzdáš do jeho rúk, on ti pomôže byť viac než víťazom skrze Toho, ktorý ťa miluje.

Keď Kristus vzal na seba ľudskú prirodzenosť, pripútal ľudstvo k sebe putom lásky, ktoré nepretrhne nijaká moc okrem rozhodnutia človeka samého. Satan bude ustavične ponúkať lákadlá, aby nás zvedol k pretrhnutiu tohto puta. Chce, aby sme sa rozhodli vzdať sa Krista. A práve tu musíme bdieť, zápasiť, modliť sa, aby nás nič nezvedlo k voľbe iného pána, lebo to vždy máme možnosť urobiť. Zrak však majme stále upretý na Krista a on nás ochráni. Keď budeme hľadiť na Ježiša, budeme bezpeční. Nič nás nemôže vytrhnúť z jeho rúk. Ak stále hľadáme na neho, „Duch Pánov nás premieňa na ten istý obraz zo slávy do slávy“ (2 Korint'anom 3,18).

Aj prví učeníci len takto získali podobnosť drahému Spasiteľovi. Keď počuli Ježišove slová, uvedomili si, že ho potrebujú. Hľadali ho, našli ho, nasledovali ho. Boli s ním doma, v izbe, pri stole i na poli. Boli s ním ako žiaci s učiteľom a denne prijímali z jeho úst naučenia o svätej pravde. Hľadeli na neho ako sluhovia na svojho pána, aby poznali svoju povinnosť. Učeníci boli ľudia „utrpeniu podrobení ako aj vy“ (Jakoba 5,17). Museli rovnako bojovať s hriechom. Potrebovali tú istú milosť, aby mohli žiť svätým životom.

Ani Ján, milovaný učeník, ktorý najplnšie odzrkadľoval Spasiteľovu podobu, nemal svoju ušľachtilosť od narodenia. Bol nielen sebavedomý a ctibažný, ale aj prudký a urážlivý. Keď sa mu však zjavil Kristov božský charakter, spoznal vlastnú nedostatočnosť a toto poznanie ho pokorilo. Sila a trpezlivosť, moc a neha, majestát a krotkosť, ktoré pozoroval v každodennom živote Božieho Syna, naplňovali ho obdivom a láskou. Kristus dennodenne priťahoval jeho srdce a on z

lásky k svojmu Pánovi strácal zo zreteľa vlastné ja. Jeho nedotklivá, ctibažná povaha povolila tvárnej moci Kristovej. Znovuzrodzujúci vplyv Ducha Svätého mu zmenil srdce. Moc Kristovej lásky mu pretvorila povahu. To je nepochybne dôsledok spojenia s Ježišom. Keď Kristus prebýva v srdci, obmäkčuje ho, podmaňuje dušu, prebúdza myšlienky a túžby po Bohu a nebi.

Po Kristovom nanebovstúpení učeníkov sprevádzalo vedomie jeho prítomnosti. Bola to osobná prítomnosť plná lásky a svetla. Ježiš, Spasiteľ, ktorý chodil, zhováral sa a modlil sa s nimi, ktorý ich povzbudzoval slovami nádeje a útechy, bol spomedzi nich vzatý do neba. Keď ho prijímal oblak anjelov, z jeho úst doznievalo posolstvo pokoja a tóny jeho hlasu sa vracali k nim: „Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta“ (Matúša 28,20). Vstúpil na nebesá v ľudskej podobe. Učeníci vedeli, že aj pred Božím trónom je im priateľom a spasiteľom, že jeho súcit sa nezmenil, že sa stále stotožňuje s trpiacim ľudstvom. Predkladá Bohu zásluhy svojej drahej krvi a ukazuje svoje ranené ruky a nohy ako spomienku na cenu, ktorú zaplatil za svojich vykúpených. Oni vedeli, že im šiel do neba pripraviť miesta, že opäť príde a vezme ich k sebe.

Keď sa po nanebovstúpení zišli, dychtivo túžili vyjadriť svoje prosby Otcovi v Ježišovom mene. V posvätnej bázni sa skláňali k modlitbe a opakovali si uistenie: „Keď budete prosiť Otca o niečo, dá vám to v mojom mene. Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene. Proste a vezmete, aby vaša radosť bola úplná“ (Jána 16,23-24). Stále vyššie vystierali ruku viery s neochvejným uistením: „Je to Kristus, ktorý umrel, ba i z mŕtvych vstal, je na pravici Božej a sa aj prihovára za nás“ (Rímanom 8,34). Turíce im priblížili Utešiteľa, o ktorom Kristus povedal: „Bude vo vás.“ Upozornil ich: „Vám prospeje, aby som odišiel; lebo ak neodídem, Radca nepríde k vám; ale keď odídem, pošlem ho k vám“ (Jána 14,17; 16,7). Odvtedy mal Kristus skrze Ducha ustavične prebývať v srdciach svojich

detí. Boli s ním spojení užšie, než keď bol s nimi osobne. Vyžarovalo z nich svetlo, láska a moc prítomného Krista, takže ľudia sa pri pohľade na nich „divili, lebo ich poznali, že boli s Ježišom“ (Skutky 4,13).

Tým, čím bol Kristus učeníkom, chce byť svojim deťom aj dnes, pretože vo svojej poslednej modlitbe v malom kruhu učeníkom povedal: „Nielen za týchto prosím, ale aj za tých, ktorí pre ich slovo uveria vo mňa“ (Jána 17,20).

Ježiš prosil za nás a žiadal, aby sme mohli byť jedno s ním, tak ako je on jedno s Otcom. Aké to spojenie! Spasiteľ povedal o sebe: „Syn nič nemôže robiť sám od seba.“ „Otec, ktorý je vo mne, koná svoje skutky“ (Jána 5,19; 14,10). Ak teda Kristus prebýva v našich srdciach, bude v nás pôsobiť, aby sme aj chceli aj konali nad svoju dobrú vôľu“ (Filémonovi 2,13). Budeme pracovať, ako on pracoval; budeme prejavovať toho istého ducha. Ak ho teda budeme milovať a zostaneme v ňom, budeme „všestranne vrasť do Toho, ktorý je hlavou, do Krista“ (Efežanom 4,15).

DÁVAŤ ZNAMENÁ ŽIŤ

Boh je zdrojom života, svetla a radosti vesmíru. Ako svetelné lúče zo slnka a potoky vody prúdiace zo živého zdroja, tak z neho vychádzajú požehnania pre všetko ním stvorené. A v ktoromkoľvek srdci je Boží život, prejaví sa to skutkami lásky a požehnania voči iným.

Náš Spasiteľ mal vždy radosť, keď mohol pozdvihnúť a zachrániť padlých ľudí. Preto bez ohľadu na vlastný život vytrpel kríž a pohrdol pohanením. Aj anjeli majú stále na zreteli šťastie iných. V tom spočíva ich radosť. To, čo by sebecké srdcia pokladali za ponížujúcu službu ľuďom úbohým a všestranne mravne i spoločensky poníženým, práve to je dielom bezhriešnych anjelov. Duch Kristovej sebaobetavej lásky je duchom neba a samou podstatou jeho blaženosti. Kristovi nasledovníci budú vlastniť tohto ducha a konať toto dielo.

Keď je v srdci Kristova láska, potom nemôže v ňom zostať utajená práve tak, ako nemožno utajiť príjemnú vôňu. Posväcujúci vplyv lásky pocítia všetci, s ktorými prichádzame do styku. Kristov duch v srdci sa podobá prameňu na púšti, ktorý osviežuje smädných a v hynúcich prebúdza túžbu po vode života.

Láska k Ježišovi sa prejaví v túžbe pracovať tak, ako pracoval on pre požehnanie a povznesenie ľudstva. Prebudí ohľaduplnosť, nežnosť a súcit voči všetkým tvorom, o ktoré sa stará náš nebeský Otec.

Spasiteľov pozemský život sa nevyznačoval pohodlím či sebeckým záujmom o seba, ale vytrvalým, opravdivým a

neúnavným úsilím o spásu hynúceho ľudstva. Od jasiel' po Golgotu šiel cestou sebazapierania a nevyhýbal sa neľahkým povinnostiam, namáhavým cestám ani vyčerpávajúcej práci a starostiam. Povedal: „Syn človeka neprišiel preto, aby jemu slúžili, ale aby on slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých“ (Matúša 20,28). To bolo hlavným cieľom jeho života. Všetko ostatné bolo druhoradé a nepodstatné. Konat' Božiu vôľu a dokonat' Pánovo dielo bolo mu jedlom i nápojom. V jeho úsilí nemalo miesto vlastné ja ani sebecký záujem.

Účastníci Kristovej milosti ochotne prinesú akúkoľvek obeť, aby tí, za ktorých zomrel, mohli získať nebeský dar. Vynaložia všetko úsilie, aby svojím životom robili svet lepším. Tento duch je neklamným plodom skutočne obráteného človeka. Len čo človek príde ku Kristovi, v jeho srdci sa rodí túžba oznámiť iným, akého vzácného priateľa našiel v Ježišovi. Spásna a posväcujúca pravda nemôže zostať v jeho srdci zavretá. Ak nosíme rúcho Kristovej spravodlivosti a tešíme sa z prítomnosti jeho Ducha, nebudeme môcť mlčať. Ak sme okúsili a videli, že Pán je dobrý, budeme mať o čom hovoriť. Budeme k nemu pozývať iných, ako keď Filip našiel Spasiteľa. Vynasnažíme sa predstaviť im Kristov pôvab a neviditeľné skutočnosti budúceho sveta. Prejaví sa mocná túžba ísť Ježišovou cestou. Úprimne budeme túžiť, aby ľudia okolo nás poznali „Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta“ (Jána 1,29).

Snaha byť na požehnanie iným odmení požehnaním nás samých. To bol Boží zámer, keď nás povolal k účasti na pláne vykúpenia. Boh poskytol ľuďom prednosť, aby sa mohli stať účastníkmi božskej prirodzenosti a sami mohli byť požehnaním svojim blížnym. To je najvyššia česť, najväčšia radosť, akú Boh môže ľuďom dať. Ľudia takto zapojení do služby lásky sú svojmu Stvoriteľovi najbližšie.

Boh mohol zveriť posolstvo evanjelia i celé dielo služby lásky nebeským anjelom. Pre svoje zámery mohol použiť aj

iné prostriedky. Vo svojej nekonečnej láske sa však rozhodol urobiť z nás svojich spolupracovníkov, ktorí sa v spolupráci s Kristom a anjelmi mali stať účastníkmi požehnaní, radosti, duchovného povznesenia, čo je výsledkom tejto nesebeckej služby.

Bližšie ku Kristovi sa dostaneme účasťou na jeho utrpeniach. Každý sebaobetavý čin pre blaho iných posilňuje v človekovi dobročinnosť a užšie ho spája s Vykupiteľom sveta, ktorý, hoci „bohatý, schudobnel pre nás, aby ste vy zbohatli jeho chudobou“ (2 Korint’anom 8,9). Len keď takto plníme božský zámer nášho stvorenia, život nám bude požehnaním.

Ak pôjdete do práce podľa Kristových zámerov s učeníkmi a privediete k nemu ľudí, pocítite potrebu hlbšej skúsenosti a väčšieho poznania Božích vecí. Potom budete mať hlad a smäd po spravodlivosti. Budete prosieť Boha, vaša viera zosilnie a budete piť hlbšími dúškami zo studne spasenia. Odpor a skúšky, s ktorými sa stretnete, vás podnietia k skúmaniu Písma a k modlitbe. Porastiete v milosti a poznaní Krista a získate bohatú skúsenosť.

Duch nesebeckého úsilia pre blaho iných prepožičiava charakteru hĺbku, stálosť a kresťanskú ušľachtilosť, človekovi prináša pokoj a šťastie. Túžby sú vznešené. Nieto miesta pre lenivosť či sebeckosť. Tí, čo takto zúročujú kresťanské dary milosti, porastú a zmocnejú pre Božie dielo, budú mať jasný duchovný rozhľad, stále neochvejnejšiu vieru a väčšiu modlitebnú moc. Boží Duch pôsobiaci svojím božským dotykom na ich ducha im v duši rozozvučí posvätné melódie. Tí, čo sa takto obetujú nesebeckej službe pre blaho iných, najbezpečnejšie pracujú na svojom vlastnom spasení.

Jediný spôsob ako rásť v milosti je nezištne konať dielo, ktoré nám zveril Kristus, t.j. podľa možnosti pomáhať a byť na požehnanie tým, čo našu pomoc potrebujú. Sila sa nadobúda cvikom; činnosť je hlavnou podmienkou života. Kto si chce svoj kresťanský život zachovať len nečinným prijímaním

požehnaní plynúcich z darov milosti a pre Krista nechce nič urobiť, ten chce vlastne bezpracne jesť. V duchovnom živote práve tak ako v telesnom sa to však vždy končí úpadkom a smrťou. Človek, ktorý by nepoužíval svoje údy, čoskoro by ich už vôbec nemohol použiť. Kresťan, ktorý nechce používať schopnosti, ktoré dostal od Boha, nielenže v Kristovi nerastie, ale stráca aj tú silu, ktorú ešte má.

Kristova cirkev je Božím nástrojom pre spásu ľudí. Jej poslaním je prinášať svetu evanjelium. Za to sú zodpovední všetci kresťania. Každý má podľa svojich schopností a možností plniť Spasiteľovo poslanie. Láska, ktorú nám Kristus zjavil, nás robí dlžníkmi všetkým, ktorí ho nepoznajú. Svetlom od Boha máme svietiť nielen sebe, ale aj im.

Keby si Kristovi nasledovníci uvedomovali svoju povinnosť, potom by v pohanských zemiach, kde je dnes len jeden kresťan, evanjelium zvestovali tisíce. Tí, čo by sa do diela nemohli zapojiť osobne, podporovali by ho svojimi prostriedkami, porozumením a modlitbami. Aj v kresťanských zemiach by sa v záujme ľudí vynakladalo oveľa väčšie úsilie.

Ak chceme konať Kristovo dielo, nemusíme ísť priam do pohanských zemí a nemusíme opúšťať úzky okruh domova, ak nás k nemu viažu povinnosti. Toto dielo môžeme konať doma, vo zbore, medzi tými, s ktorými sa stretávame a spoločujeme.

Spasiteľ strávil väčšiu časť svojho pozemského života pri trpezlivej práci v tesárskej dielni v Nazarete. Služiaci anjeli sprevádzali Pána života, keď sa nepoznaný a bez počt stýkal s roľníkmi a robotníkmi. Pri svojej remeselnej práci konal svoje poslanie práve tak verne, ako keď uzdravil chorého, alebo keď v Galilei kráčaľ po rozbúrených vlnách. Aj v tých najnepatrnejších povinnostiach a v najnižšom postavení života môžeme žiť a pracovať s Ježišom.

Apoštol hovorí: „Bratia, nech každý zostáva pred Bohom v tom, v čom bol povoláný!“ (1 Korint’anom 7,24). Obchodník môže viesť svoj obchod tak, aby svojou poctivosťou oslávil

Pána. Ak je pravým Kristovým nasledovníkom, potom všetko, čo koná, bude ľuďom svedčiť o jeho náboženstve a zjavovať im Kristovho ducha. Mechanik môže byť pilným a verným predstaviteľom Toho, ktorý spolupracoval s robotníkmi medzi galilejskými kopcami. Ktokoľvek vyzýva Kristovo meno, mal by tak pracovať, aby ľudia pri pohľade na jeho dobré skutky mohli oslavovať svojho Stvoriteľa a Vykupiteľa.

Mnohí ospravedlňovali svoju vlastnú neochotu slúžiť svojimi darmi Kristovi poukazom na to, že iní dostali väčšie dary a prednosti. Všeobecne sa myslí, že Božej službe majú svoje schopnosti posvätiť len ľudia obzvlášť obdarení. Mnohí sa domnievajú, že schopnosti dostala len určitá uprednostnená trieda a ostatní nemajú podiel na práci ani na odmene. V podobenstve to však tak nie je. Keď pán domu povolal svojich sluhov, každému zveril určitú povinnosť.

Láskavým duchom môžeme splňať aj tie zdanlivo najponižujúcejšie povinnosti života „ako Pánovi“ (Kološanom 3,23). Ak je v srdci Božia láska, prejaví sa v živote. Obklopí nás príjemná vôňa Kristova, takže svojím vplyvom budeme ľudí zušľachťovať a obšťastňovať.

Nevyčkávajte na veľké príležitosti či mimoriadne schopnosti, aby ste mohli vojsť do Božieho diela. Nemyslite na to, ako o vás bude zmýšľať svet. Ak váš každodenný život svedčí o čistote a úprimnosti vašej viery a ľudia sú presvedčení, že im chcete len dobre, vaše úsilie nevyjde nazmar.

Aj tí najskromnejší a najchudobnejší z Ježišových učeníkov môžu byť ľuďom na požehnanie. Snád' si ani neuvedomujú, že konajú nejaké zvláštne dobro, ale svojím nebadaným vplyvom môžu rozhybať vlny požehnania, ktoré sa budú šíriť a prehlbovať, a o požehnaných dôsledkoch nemusia vedieť do dňa Pánovej odmeny. Neuvedomujú si a ani netušia, že konajú niečo veľké. Nemajú sa trápiť starosťami o úspech. Pokojne majú napredovať, verne konať Bohom im určené dielo a ich život nebude márný. Duchovne budú stále rásť a podobať sa

Kristovi; sú Božími spolupracovníkmi v tomto živote a získavajú spôsobilosť pre vznešenejšie dielo a nezatienujú radosť v živote budúcom.

NAČÚVAJ BOHU

Je mnoho spôsobov, ako sa nám Pán Boh chce dať poznať a spojiť sa s nami. Príroda bez prestania oslovuje naše zmysly. Vnímavé srdce dojme Božia láska a sláva zjavená v dielach Božích rúk. Pozorné ucho môže počuť a chápať Božiu zvesť v prírode. Zelené lúky, vysoké stromy, púčiky a kvety, vznášajúci sa oblak, dážď, žblnkavý potok, veleba nebies - to všetko oslovuje naše srdce a pozýva nás, aby sme sa zoznámili s Tým, ktorý to všetko stvoril.

Náš Spasiteľ spájal svoje vzácne naučenia s javmi prírody. Stromy, vtáci, lúčne kvety, vrchy, jazerá a nádherné nebo práve tak ako udalosti a prostredie každodenného života - to všetko súvisí so slovami pravdy, aby si myseľ neraz aj uprostred naliehavých starostí namáhavého ľudského života často pripomínala jeho zvesť.

Boh chce, aby si jeho deti cenili jeho diela a radovali sa z jednoduchej, tichej krásy, ktorou vyzdobil náš pozemský domov. On je milovníkom krásy a nad všetok vonkajší pôvab miluje krásu charakteru; chce, aby sme sa usilovali o čistotu, jednoduchosť a nevtieravý pôvab tak zjavný v ríši kvetov.

Keby sme boli ochotní načúvať, stvorené Božie diela by nám dali vzácne naučenie o poslušnosti a dôvere. Od hviezd, ktoré na svojich nepostihnuteľných dráhach z roka na rok sledujú svoj určený smer, až po nepatrný atóm, celá príroda poslúcha vôľu Stvoriteľa. Boh sa stará o celé svoje stvorenstvo a udržuje ho. Ten, ktorý drží nespočetné svety vo vesmíre, súčasne dbá o potreby malého vrabčeka, ktorý si bezstarostne nôti svoju obvyklú melódiu. Keď ľudia idú za svojou každodennou prácou, alebo sa modlia, keď si večer líhajú, alebo ráno vstávajú, keď boháč hoduje v paláci, či keď si chudák sadá so svojimi deťmi k skromnému stolu, nebeský

Otec to všetko pozoruje. Ani slza nepadne, aby si to Boh nevšimol a neunikne mu ani úsmev.

Keby sme tomu neochvejme verili, všetky zbytočné starosti by sa rozplynuli. V našom živote by nebolo toľko sklamaní, koľko ho je teraz. Všetko totiž, veľké či malé, je v rukách Boha, ktorého nepomýlia ani mnohonásobné starosti a nepodesí ho ani ich závažnosť. Potom by sme sa tešili z odpočinku duše, ktorý je mnohým dávno neznámy.

Keď sa vaše zmysly kochajú v pôvabných krásach zeme, pomyslíte na budúci svet, kde už nebude poškvŕn hriechu ani smrti, kde na tvári prírody už nebude nijaký tieň zlorečenstva. Predstavte si domov vykúpených a uvedomte si, že bude slávnejší, než aký vie vybájiť najživšia fantázia. V rozmanitých Božích daroch v prírode vidíme len veľmi nejasný odraz jeho slávy. Písané je: „Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeka nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí ho milujú“ (1 Korint’anom 2,9).

Básnik a milovník prírody vedia o nej mnoho povedať, no len kresťan sa vie náležite tešiť z krásy zeme, pretože poznáva dielo svojho Otca, a v kvete, kríku či strome postihuje jeho lásku. Nikto náležite nepochopí význam vrchu, údolia, rieky či jazera, kto v tom nevidí výraz Božej lásky k človekovi.

Boh nás oslovuje svojím prozreteľným pôsobením a vplyvom svojho Ducha na srdce. Z okolností, z prostredia či z každodenných zmien môžeme získať vzácne naučenia, ak ich len vieme vnímať. Žalmista pri pohľade na dielo Božej prozreteľnosti hovorí: „Milosti Hospodinovej je plná zem“ (Žalm 33,5). „Kto je múdry, nech to zachováva, a pochopí tak milostivé skutky Hospodinove“ (Žalm 107,43).

Boh sa nám prihovára svojím Slovom. V ňom sa nám jasne zjavuje jeho charakter, jeho zaobchádzanie s ľuďmi i slávne dielo vykúpenia. V Božom slove sú zaznamenané dejiny patriarchov, prorokov a iných svätých mužov z dávna. Boli to ľudia „utrpeniu podrobení ako aj vy“ (Jakoba 5,17).

Poznávame, že aj oni museli premáhať podobné sklamanie ako my, že aj oni podliehali pokušeniam, a predsa znova povstávali a z Božej milosti zvíťazili. Keď o tom uvažujeme, bývame povzbudení vo svojom úsilí o spravodlivosť. Duch, ktorý ich inšpiroval, v nás pri čítaní o ich skúsenostiach, svetle, láske, požehnaní a práci, ktorú z milosti smeli vykonať, roznečuje plameň svätého nasledovania i túžbu podobat' sa im charakterom, žiť s Bohom tak, ako s ním žili oni.

Ježiš povedal o starozmluvných spisoch - a o koľko viac to platí o spisoch novozmluvných -: „Ony svedčia o mne,“ Vykupiteľovi, o Tom, ku ktorému sa upína naša nádej na večný život (Jána 5,39). Áno, celé Písmo hovorí o Kristovi. Od prvého záznamu o stvorení - pretože „bez neho nepovstalo nič, čo povstalo“ (Jána 1,3) - až po záverečný prísľub: „Prídem skoro“ (Zjavenie 22,12), čítame o jeho dielach a počúvame jeho hlas. Ak chcete poznať Spasiteľa, študujte Písmo.

Naplňte si srdce Božími slovami. Ony sú živou vodou, tíšiacou váš páľčivý smäd. Ony sú živým chlebom z neba. Ježiš hovorí: „Ak nejete telo Syna človeka a nepijete jeho krv, nemáte života v sebe“ (Jána 6,53). A sám to vysvetľuje takto: „Reči, ktoré som vám hovoril, sú duch a život“ (Jána 6,63). Naše telo sa buduje tým, čo jeme a pijeme; a ako je to v prírode, tak je to aj v duchovnom živote: našej duchovnej prirodzenosti dodá sily a zdatnosti to, o čom premýšľame.

Tajomstvu vykúpenia sa snažia rozumieť aj anjeli; ono bude vedou i piesňou vykúpených po celé nekonečné veky večnosti. Nezaslúži si teda, aby sme o ňom pozorne premýšľali a skúmali ho? Nekonečné milosrdenstvo, Ježišova láska i obeť prinesená za nás vyžadujú najväčšie a najhlbšie premýšľanie. Mali by sme uvažovať o charaktere nášho drahého Vykupiteľa a Prostredníka. Mali by sme rozmýšľať o poslaní Toho, ktorý prišiel zachrániť svoj ľud z jeho hriechov. Pri uvažovaní o týchto nebeských témach sa umocní viera i láska, naše modlitby budú Bohu stále milšie, pretože v nich bude viac viery a lásky.

Budú rozvážne a vrúcne. Prejaví sa stálejšia dôvera v Ježiša a každodenná živá skúsenosť s jeho mocou, ktorá do krajnosti zachraňuje všetkých, čo skrze neho prichádzajú k Bohu.

Pri uvažovaní o Spasiteľových prednostiach zatúžime po úplnej zmene a obnove na obraz jeho čistoty. Človek sa dychtivo roztúži podobat' sa Tomu, ktorého uctieva. Čím viac budeme premýšľať o Kristovi, tým viac budeme o ňom hovoriť iným ľuďom a predstavovať ho svetu.

Biblia nebola napísaná len pre učencov, naopak, určená je obyčajným ľuďom. Veľké spásne pravdy sú jasné ako deň, a nikto sa nezmylí a nezablúdi, iba ak tí, čo sa riadia vlastným prízemným úsudkom miesto jasne zjavenej vôle Božej.

Nemali by sme prijímať nijaké ľudské svedectvo o tom, čo učí Písmo, ale Božie slová by sme mali skúmať sami. Ak dovolíme, aby za nás mysleli iní, naše duševné sily ochabnú a vlohy sa nerozvinú. Ušľachtilé duševné schopnosti nedostatkom premýšľania o témach hodných sústredenej pozornosti môžu tak ochrnúť, že stratia spôsobilosť postihnúť hlboký význam Božieho slova. Rozumová schopnosť sa umocní skúmaním vzťahu jednotlivých tematických úsekov Písma, porovnávaním jedného textu s druhým a jednej duchovnej pravdy s druhou.

Nič tak nepodnieti rozumové schopnosti ako štúdium Písma. Žiadna iná kniha tak nepovznesie myšlienky a nepovzbudí schopnosti ako obsažné, zušľachtľujúce pravdy Písma. Keby ľudia študovali Božie slovo ako by mali, zmýšľali by veľkoryso, mali by ušľachtilý charakter a v zámeroch by boli stáli. S tým sa dnes stretávame len veľmi zriedka.

Z unáhleného čítania Písma býva len malý úžitok. Človek môže prečítať celú Bibliu, a predsa nepostihnúť jej krásu, nepochopiť jej hĺbku a skrytý význam. Štúdium určitej časti dotiaľ, kým jej zmysel nie je jasný a jej vzťah k plánu spasenia zrejmý, má väčšiu cenu, než prečítanie mnohých kapitôl bez určitého zámeru a bez získania pozitívneho poučenia. Bibliu mávaj pri sebe. Keď máš príležitosť, čítaj ju; texty sa uč

naspamäť. Aj cestou si môžeš prečítať určitú stať, uvažovať o nej a tým si ju utvrdiť v myslí.

Bez sústredenej pozornosti a modlitebného štúdia nezískame múdrosť. Niektoré časti Písma sú naozaj príliš jasné, než aby sme ich nemohli pochopiť; no sú aj také, ktorých význam nie je na prvý pohľad zjavný. Jeden text Písma treba porovnávať s druhým. Vyžaduje sa pozorné skúmanie a modlitebné uvažovanie. Také štúdium bude bohato odmenené. Ako baník nachádza žily vzácneho kovu skryté pod zemským povrchom, tak aj vytrvalý skúmateľ hľadajúci v Božom slove poklad, nájde pravdy veľkej ceny skryté pohľadu povrchného čitateľa. Inšpirované slová zvažované v srdci budú ako prúdy vyvierajúce z prameňa života.

Písmo sa nikdy nemá skúmať bez modlitby. Skôr, než otvoríme Božie slovo, mali by sme prosiť o svetlo Ducha Svätého a dostaneme ho. Keď Natanael prišiel k Ježišovi, Spasiteľ zvolal: „Ajhľa, pravý Izraelita, v ktorom nieto ľsti.“ Natanael povedal: „Odkiaľ ma poznáš?“ Ježiš odpovedal: „Prv, ako ťa Filip zavola, videl som ťa, keď si bol pod figovníkom“ (Jána 1,47.48). Pán Ježiš uvidí aj nás, ak ho budeme v modlitebnom súkromí prosiť o svetlo, aby sme poznali, čo je pravda. Anjeli zo sveta svetla budú s tými, čo pokorným srdcom prosia o Božie vedenie.

Duch Svätý vyvyšuje a oslavuje Spasiteľa. Jeho poslaním je predstaviť Krista, čistotu jeho spravodlivosti a slávne spasenie, ktoré máme skrze neho. Ježiš hovorí: „Z môjho vezme a bude zvestovať vám“ (Jána 16,14). Duch pravdy je jediný spoľahlivý učiteľ nebeskej pravdy. Ako si Boh musí vážiť ľudí, keď za nich vydal na smrť svojho Syna a Ducha Svätého určil za učiteľa a stáleho sprievodcu človeka!

VELKÉ TAJOMSTVO, AKO ZACHOVAŤ POKOJ

Boh nás oslovuje prírodou i zjavením, svojou prozreteľnosťou i vplyvom svojho Ducha. My mu však musíme otvoriť svoje srdce. Ak máme duchovne zdravo žiť a mať silu, musíme byť v stálom spojení s naším nebeským Otcom. Naše myšlienky majú smerovať k nemu; smieme premýšľať o dielach a prejavoch jeho milosti, o jeho požehnaniach. To však nie je v plnom slova zmysle spoločnosť s ním. Ak chceme mať to pravé spoločnosť s Bohom, musíme mu mať čo povedať o svojom skutočnom živote.

Modlitba je otvorením srdca Bohu ako priateľovi. Modlitba nemá poučať Boha o tom, akí sme, ale pripraviť nás na jeho prijatie. Modlitba neprivádza Boha k nám, ale nás vedie k nemu.

Keď bol Ježiš na zemi, učil svojich učeníkov modliť sa. Radil im, aby svoje každodenné potreby predkladali Bohu a všetku svoju starosť prenechali jemu. Uistenie, ktoré im o vypočutí prosieb dal, je uistením aj pre nás.

Sám Ježiš sa za svojho pobytu medzi ľuďmi často modlieval. Naš Spasiteľ sa stotožnil s nami, rozumel našim potrebám i slabostiam. Preto sa stal prosebníkom a žiadateľom očakávaným od svojho Otca čerstvým prílívom sily, aby mohol pohotovo splňať povinnosti a čeliť skúškam. V každom ohľade je nám príkladom. Je nám bratom v slabostiach, „podobne

pokúšaným vo všetkom“, no jeho bezhriešna prirodzenosť sa s odporom odvracala od zlého. V hriešnom svete znášal duševné boje a muky. Jeho ľudskej prirodzenosti bola modlitba nutnosťou i prednosťou. V spoločenstve s Bohom nachádzal útechu i radosť. Ak si teda potrebu modlitby uvedomoval Spasiteľ sveta, Boží Syn, o čo viac by sme si potrebu vrúcnej, stálej modlitby mali uvedomovať my, slabí, hriešni smrteľníci.

Náš nebeský Otec čaká, aby nám mohol udeliť plnosť svojho požehnania. Prednostne smieme piť plnými dúškami zo zdroja bezmedznej lásky. Je napodiv, ako málo sa modlíme! Boh je pripravený a ochotný vypočuť úprimnú modlitbu aj toho najslabšieho zo svojich detí, a predsa, ako váhavo prichádzame k Bohu so svojimi potrebami! Čo si môžu myslieť nebeskí anjeli o úbohých, bezmocných ľuďoch, podliehajúcich pokušeniu, keď po nich túži Božia neskonalá láska, pripravená dať im viac, než môžu žiadať či len pomyslieť, a predsa prosia tak málo a majú takú slabú vieru? Anjeli radostne velebia Boha, radi sú v jeho blízkosti. Ich najväčšou radosťou je spoločenstvo s ním. No pozemšťania, krajne odkázaní na pomoc, ktorú im môže dať len Boh, sa zrejme chcú zaobísť bez svetla jeho Ducha a bez spoločenstva s ním.

Temnota zla obklopuje tých, čo zanedbávajú modlitbu. Našepkávané pokušenia nepriateľa ich strhávajú do hriechu, pretože nezužitkujú prednosti, ktoré im Boh v dare modlitby ponúka. Prečo by sa Božie deti mali zdráhať modliť sa, keď modlitba je kľúčom v ruke viery na otvorenie nebeskej zásobárne, bezmedzného zdroja Všemohúceho? Bez ustavičnej modlitby a vytrvalej bdelosti sme v nebezpečenstve, že zľahostajnieme a uchýlime sa od správnej cesty. Nepriateľ sa nám stále snaží zahatať cestu k Bohu a zabrániť nám v tom, aby sme vrúcnu prosbou a vierou získali milosť a moc odolávať pokušeniu.

Sú určité podmienky, na základe ktorých smieme očakávať, že Boh naše modlitby vypočuje. Predovšetkým si musíme uvedomiť potrebu jeho pomoci. On zaslúbil: „Vylejem vody

na smädnú pôdu a bystriny na suchú zem“ (Izaiáš 44,3). Tí, čo cítia hlad a smäd po spravodlivosti a túžia po Bohu, si môžu byť istí, že budú nasýtení. Srdce musí byť prístupné vplyvu Ducha, inak nemôže prijať Božie požehnanie.

Naša veľká úbohosť je sama osebe najvýraznejším dôvodom v náš prospech. Pán však chce, aby sme ho hľadali, aby nám mohol dať všetko potrebné. Hovorí: „Proste a dostanete.“ A „Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal ho za nás všetkých, ako by nám s ním nedaroval všetko?“ (Matúša 7,7; Rímanom 8,32).

Ak je v našom srdci nepravosť, ak povoľujeme nejakému známemu hriechu, Pán nás nevypočuje. No modlitba skrušeného kajúcnika je vždy prijatá. Len čo napravíme všetky vedomé krivdy, smieme veriť, že Boh naše prosby vypočuje. Naše vlastné zásluhy nám Božiu priazeň nikdy nenaklonia, len Ježišove zásluhy nás spasia, jeho krv nás očistí. No predsa je našou povinnosťou splniť podmienky prijatia.

Ďalším prvkom víťaznej modlitby je viera. „Lebo ten, čo pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí hľadajúcim ho“ (Židom 11,6). Pán Ježiš povedal svojim učeníkom: „Verte, že dostanete všetko, za čo sa modlíte a za čo prosíte. Budete to mať“ (Marka 11,24). Berieme ho za slovo?

Uistivý prísľub je krajne spoľahlivý a verný je Ten, ktorý ho dal. Aj keď nedostaneme práve to, o čo sme prosili, aj keď sa prosba nesplní okamžite, máme ďalej veriť, že Pán naše prosby nielen počuje, ale ich aj splní. My ľudia sme tak blúdiaci a krátkozrakí, že niekedy prosíme o to, čo by nám nebolo na požehnanie. Náš nebeský Otec láskavo vypočúva naše prosby a dáva nám to, čo bude pre nás najlepšie - to, po čom by sme aj sami túžili, keby sme duchovne osvieteným zrakom mohli všetko vidieť tak, ako to v skutočnosti je. Keď sa zdá, že naše modlitby nie sú vypočuté, máme sa vierou primknúť k zasľúbeniu, pretože čas vypočutia určite príde a my dostaneme požehnanie, ktoré najviac potrebujeme.

Dožadovať sa však, aby modlitba bola vždy vypočutá presne podľa našich predstáv a aby sme dostali práve to, po čom túžime, je trúfalosť. Boh je príliš múdry, než aby sa mýlil, príliš dobrý, než aby čokoľvek dobré odoprel tým, čo chodia v úprimnosti. Nebojte sa teda dôverovať Bohu, aj keď okamžité vypočutie vašich modlitieb nie je zjavné. Spoľahnite sa na jeho preisté zaslúbenie: „Proste a dostanete“ (Matúša 7,7).

Ak sa radíme s vlastnými pochybnosťami či obavami a skôr než osvedčíme vieru, chceme rozlúštiť to, čomu nerozumieme, zmätky sa budú len množiť a prehlbovať. Ak však prideme k Bohu tak bezmocní a závislí, ako skutočne sme, a v pokornej, oddanej viere oznámime svoje potreby Tomu, ktorý dokonale pozná celé svoje stvorenstvo, všetko vidí a svojou vôľou i slovom všetko ovláda, Ten potom môže i chce vypočuť naše volanie a srdce nám osvieti svojím svetlom. Úprimnou modlitbou sa dostávame do spojenia s myslou Nekonečného. Vtedy snád' nebudeme mať nijaký zvláštny dôkaz, že sa k nám súciteľne a láskavo skláňa tvár nášho Vykupiteľa, no predsa je to tak. Zjavne nemusíme pocítiť nijaký dotyk, no jeho láskavá a nežne súciteľná ruka sa nás predsa dotýka.

Keď sa obraciame k Bohu s prosbou o milosť a požehnanie, naše srdce by malo byť preniknuté duchom lásky a odpustenia. Môžeme sa snád' modliť: „Odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame našim vinníkom“, ak sami nevieme odpustiť? (Matúša 6,12). Ak čakáme, že naše modlitby budú vypočuté, aj my musíme iným odpustiť rovnakým spôsobom a v takej miere, ako sami očakávame odpustenie.

Ďalšou podmienkou vypočutia je modlitebná vytrvalosť. Ak máme rásť vo viere a skúsenosti, musíme sa stále modliť. Máme byť „na modlitbe ustaviční“, máme „v modlení vyrvať, bdieť pri ňom a dobrorečiť“ (Rímanom 12,12; Kološanom 4,2). Peter napomína veriacich, aby boli „rozvážni a na modlitby bedliví“ (1 Petra 4,7). Pavol radí: „Vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo všetkých svojich

modlitbách a prosbách“ (Filipänom 4,6). Júda vraví: „Ale vy, milovaní, modlite sa v Duchu Svätom. Udržujte sa v láske Božej“ (Júda 20,21). Ustavičná modlitba je neprerušené spojenie duše s Bohom; život od Boha vniká do nášho života a z nášho života sa k Bohu vracia čistota a svätosť.

V modlitbe je nutná vytrvalosť; preto sa nedaj ničím odradiť. Všetmožne pestuj a udržuj spojenie svojho srdca s Ježišom Kristom. Zužitkuj každú príležitosť k modlitbe, kdekoľvek sa ti naskytne. Ľudia, ktorí opravdivo túžia po spoločenstve s Bohom, budú pravidelne navštevovať modlitebné zhromaždenia, verne budú plniť svoje povinnosti, radostne a vdľačne budú prijímať všetky požehnania, ktoré v takom prípade zasľúbil Pán. Využijú každú príležitosť, aby im lúče nebeského svetla osvietili myseľ.

Mali by sme sa modliť v rodinnom kruhu, no nadovšetko nesmieme zanedbávať súkromnú modlitbu, pretože patrí k podstate duchovného života. Nie je možné, aby človek duchovne rástol a pritom zanedbával modlitbu. Rodinná či verejná modlitba sama nestačí. Božiemu skúmavému oku sa má srdce otvárať v samote. Modlitbu v skrytosti má počuť len Boh, ktorý vypočúva modlitby. Nijaké zvedavé ucho nemá počuť obsah takýchto prosieb. V súkromnej modlitbe je človek zbavený okolitých vplyvov a akéhokoľvek vzruchu. Pokojne a vrúcne sa obracia k Bohu. Príjemný a trvalý bude vplyv Toho, ktorý vidí v skrytosti, ktorého ucho pozorne naslúcha modlitbe vychádzajúcej zo srdca. Jednoduchou, pokojnou vierou človek udržuje spojenie s Bohom a prijíma lúče nebeského svetla pre svoj duchovný život a posilu do zápasu so satanom. Boh je našou mocnou záštitou.

Modli sa vo svojom súkromí a pri svojej každodennej práci často povznášaj svoje srdce k Bohu. Aj Enoch takto chodil s Bohom. Tieto tiché modlitby sa vznášajú k trónu milosti ako príjemná kadidlová vôňa. Satan nemôže premôcť človeka, ktorého srdce je takto zakotvené v Bohu.

Nieto chvíle ani miesta, aby sme sa nemohli modlitebne obrátiť k Bohu. Nič nám nemá prekážať v duchovnom a úprimne modlitebnom povznesení srdca. Aj v každodennom pouličnom ruchu sa môžeme modlitbou obrátiť k Bohu a prosiť o jeho vedenie, tak ako to robil aj Nehemiáš, keď stál pred kráľom Artaxerxom. Modlitebné súkromie si môžeme nájsť, kdekoľvek sa nachádzame. Srdce by sme mali mať stále otvorené a mali by sme pozvať Ježiša, aby ako nebeský Host prišiel a zostával v nás.

Aj keď okolo nás môže byť hriechom otrávené ovzdušie, nemusíme vdychovať jeho nákazu; smieme žiť v čistom ovzduší neba. Smieme zatvoriť každé dvere pred nečistými predstavami a nesvätými myšlienkami tak, že sa vrúcnou modlitbou povznesieme do Božej prítomnosti. Tí, ktorých srdce ochotne prijíma Božiu pomoc a požehnanie, budú žiť v svätejšom ovzduší, než je pozemské, a budú mať stále spojenie s nebom.

Potrebuje zreteľnejšie vidieť Ježiša a lepšie chápať cenu večných skutočností. Krása svätosti má naplňovať srdcia Božích detí. Všetko úsilie by sme mali upriamiť na to, aby nám Boh zjavil nebeské veci.

Máme sa obracať k výšinám a vpred, aby nám Pán dovolil nadýchať sa nebeského ovzdušia. Môžeme zostať Bohu tak blízko, že v každej nečakanej skúške sa naše myšlienky obrátia k nemu tak prirodzene, ako sa zem obracia k slnku.

Oznám Bohu svoje potreby, radosti, žiale, starosti a obavy. Nemôžeš ho obťažovať, nemôžeš ho unaviť. Ten, ktorý vie o počte vlasov na tvojej hlave, nie je ľahostajný voči potrebám svojich detí. Lútosťivý je Pán a milosrdný“ (Jakoba 5,11). Naše žiale, ba už aj zmienka o nich sa dotýkajú jeho láskavého srdca. Oznám mu všetko, čo ti znepokojuje myseľ. Nič nie je priveľké, aby to neuniesol, veď drží svety, ovláda všetky záležitosti vesmíru. Jeho pozornosti neuniká nijaká maličkosť, ktorá by nás mohla znepokojiť. Žiadna z našich skúseností nie je príliš temná, aby ju nepoznal; nieto tak spletitej situácie, aby ju nevedel rozuzliť. Nijaká pohroma nestihne ani najmenšie z

jeho detí, nijaká úzkosť netiesni dušu, nijaká radosť neobveseľuje, nijaká vrúcna modlitba nevychádza z úst, o čom by náš nebeský Otec nevedel a o čo by sa bezprostredne nezaujímali. „On uzdravuje skrúšených srdcom a obväzuje ich rany“ (Žalm 147,3). Vzťahy medzi Bohom a jednotlivým človekom sú tak osobné a úplné, ako keby na svete nebolo nikoho iného, o koho by sa mal bdelo starať a za koho by mal dať svojho milovaného Syna.

Ježiš povedal: „V ten deň budete prosiť v mojom mene, a nevravím vám, že ja budem prosiť Otca za vás, lebo sám Otec vás miluje.“ „Ja som si vyvolil vás..., aby vám Otec dal, čokoľvek by ste v mojom mene prosili od neho“ (Jána 16,26.27; 15,16). Prosiť však v Ježišovom mene znamená viac než len toto meno spomenúť na začiatku a na konci modlitby. Znamená to modliť sa Ježišovou myslou a duchom a pritom veriť jeho zaslúbeniam, spoliehať sa na jeho milosť a konať jeho skutky.

Boh od nás nežiada, aby sme sa stali pútnikmi alebo mníchmi a utiahli sa zo sveta a tým konali zbožné skutky. Náš život sa musí podobáť Kristovmu životu - životu modlitby a služby ľuďom. Kto sa len modlí, ten sa čoskoro prestane aj modliť; jeho modlitby sú len púhou formalitou. Keď sa ľudia odvracajú od spoločenského života, keď odchádzajú zo sféry kresťanskej služby, keď prestávajú niesť kríž a úprimne pracovať pre Pána, ktorý zo všetkých síl pracoval pre nich, strácajú dôvod k modlitbe i podnet k zbožnému životu. Ich modlitby sú len úzko osobné a sebecké. Nevedia sa modliť o potreby ľudstva ani o budovanie Kristovho kráľovstva ani o silu k práci.

Ak zanedbávame prednosť spoločenstva na vzájomné posilnenie a povzbudenie v Božej službe, škodíme si. Pravdy Božieho slova strácajú v našej mysli svoj životodarný účinok a význam. Zo srdca sa vytráca svetlo a podnety posväcujúceho vplyvu; duchovne chradneme. Nedostatkom vzájomného súcitu v našom kresťanskom spoločenstve sa pripravujeme o mnohé požehnanie. Kto sa uzatvára do seba, ten nezastáva miesto,

ktoré mu určil Boh. Správnym rozvíjaním spoločenskej stránky našej povahy dozrieva v nás vzájomný súcit, ktorý nás povzbudí a posilní pre Božiu službu.

Keby sa kresťania družne schádzali a svedčili o Božej láske a vzácnych pravdách vykúpenia, duchovne by ožili a spoločensky pookriali. Denne sme lepšie poznávať nášho nebeského Otca a získavať novú skúsenosť s jeho milosťou. To v nás podnieti túžbu hovoriť o jeho láske, čím sa rozhorlí a povzbudí srdce. Keby sme viac premýšľali a hovorili o Ježišovi a menej o sebe, oveľa živšie by sme cítili jeho prítomnosť.

Keby sme na Boha mysleli tak často, ako sa nám naskytá dôkaz jeho starostlivosti o nás, potom by sme na neho mysleli stále, radostne by sme o ňom hovorili a chválili ho. O časných veciach hovoríme preto, lebo sa o ne zaujímame. Hovorievame o priateľoch, pretože ich milujeme; naše radosti i zármutky s nimi súvisia. Máme však nekonečne väčší dôvod milovať Boha než milovať svojich pozemských priateľov. Tým najprirodzenejším prejavom nášho života by teda malo byť uvažovanie o ňom, hovorenie o jeho добрote a svedectvo o jeho moci. Hojné dary, ktorými nás obdarúva, by nemali pohltiť naše myšlienky a lásku natoľko, že by nám nič nezostalo pre Boha. Ony nám ho majú pripomínať a pojiť nás zväzkami lásky a vďačnosti k nášmu nebeskému Dobrodincovi. Sme príliš prízemne zameraní. Obráťme oči k otvoreným dverám nebeskej svätyne, kde svetlo Božej slávy žiari v tvári Krista, ktorý „môže dokonale spasiť tých, čo skrze neho pristupujú k Bohu“ (Židom 7,25).

Viac musíme velebiť Boha „za milosť, za jeho predivné skutky na ľuďoch“ (Žalm 107,8). Naša zbožnosť by sa nemala prejavovať len prosením a prijímaním. Nemyslime stále len na svoje potreby a nikdy nie na vďačnosť za prijaté požehnania. Nemodlievame sa priveľa, no ďakujeme primálo. Sme stálymi príjemcami Božích darov milosti a ako málo vďačnosti vyjadrujeme. Ako málo vebíme Boha za všetko, čo pre nás urobil!

Pán za starodávna vyzýval Izraelcov, keď sa zišli k jeho službe: „Tam jedzte pred Hospodinom, svojim Bohom; a vy i vaši domáci radujte sa zo všetkého, k čomu priložíte ruku, čím vás požehná Hospodin, váš Boh“ (Deuteronomium 12,7). Čo sa koná na Božiu slávu, malo by sa konať radostne, s chválospevom a ďakovaním, nie smutne a zamračene.

Náš Boh je láskyplný, milosrdný Otec. Jeho službu by sme nemali pokladať za niečo smutné a tiesnivé. Slúžiť Pánovi a konať jeho dielo by malo byť radosťou. Boh nechce, aby sa jeho deti, ktorým pripravil tak slávne spasenie, správali, ako keby bol krutým, bezohľadným pánom. On je ich najlepší priateľ, a keď ho vzývajú, chce byť s nimi, chce ich požehnať a potešiť, naplniť im srdce radosťou a láskou. Pán chce, aby sa jeho deti osviežili v jeho službe a v jeho diele našli viac radosti než ťažkostí. Chce, aby tí, čo ho vzývajú, odchádzali s jasným vedomím jeho starostlivosti a lásky, aby radostne plnili všetky povinnosti každodenného života a aby mali potrebnú milosť a vo všetkom si počínali čestne a verne.

Musíme sa zísť okolo kríža. Kristus ukrižovaný má byť témou našich úvah, rozhovorov a dôvodom našich najradostnejších pocitov. Mali by sme pamätať na každé požehnanie, ktoré od Boha prijímame, a keď si uvedomujeme jeho veľkú lásku, mali by sme ochotne a dôverivo zveriť všetko do rúk, ktoré boli za nás pribité na kríž.

Na krídlach chválorečenia sa človek dostane bližšie k nebu. Anjeli v nebesiach vedia Boha piesňami a hudbou. Prejavom svojej vďačnosti sa blížime chválorečeniu nebeských zástupov. „Kto vďaku obetuje, ten ctí Boha“ (Žalm 50,23). Prichádzajme teda k svojmu Stvoriteľovi úctivo a radostne s „chválospevom a zvukom piesne“ (Izaiáš 51,3).

PREKONÁVANIE POCHYBNOSTÍ

Mnohí, a obzvlášť v kresťanskom živote mladí ľudia, bývajú občas v pokušení pochybností. Nejednen výrok Písma si nevedia vysvetliť alebo pochopiť a satan to používa, aby otriasol ich vieru v Písmo ako Božie zjavenie. Pýtajú sa: „Ako poznám tú pravú cestu? Ak je Písmo naozaj Božím slovom, ako sa zbavím týchto pochybností a nejasností?“

Boh od nás nežiada vieru bez toho, aby nám nedal dostatočnú istotu, o ktorú možno vieru oprieť. Jeho existencia, jeho charakter, pravdivosť jeho Slova—to všetko sa opiera o svedectvo, ktoré oslovuje náš rozum, a toto svedectvo je spoľahlivé. Boh však nikdy neodstraňuje možnosť pochybovať. Naša vieru sa musí opierať o istotu, nie o viditeľný prejav. Tí, čo chcú pochybovať, budú mať k tomu vždy príležitosť, no tí, čo úprimne túžia po pravde, nájdu mnoho dôkazov, o ktoré môžu oprieť svoju vieru.

Nie je možné, aby obmedzená ľudská myseľ plne pochopila povahu diela večného Tvorcu. Aj tomu najbystrejšiemu rozumu, tej najvzdelanejšej mysli, musí oná svätá Bytosť vždy zostať zahalená tajomstvom. „Či vystihneš Božiu podstatu a vystihneš dokonalosť Všemohúceho? Je vyššia ako nebesá, čo môžeš spraviť? Je hlbšia ako podsvetie, čo vieš o tom?“ (Jóbova 11,7.8).

Apoštol Pavol volá: „Ó, hlbokosť bohatstva a múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytateľné sú jeho súdy a nepochopiteľné cesty jeho“ (Rímanom 11,33). No aj keď „oblak a mrákava je vôkol neho, právo a spravodlivosť sú základmi jeho trónu“ (Žalm 97,2). Jeho dielu s nami a jeho pohnútkam môžeme rozumieť natoľko, aby sme postihli

spojenie bezmedznej lásky a milosrdenstva s nekonečnou mocou. Z jeho zámerov môžeme pochopiť toľko, čo je nám prospešné poznať, a v ďalšom musíme stále dôverovať všemohúcej ruke a láskyplnému srdcu.

Božie Slovo ako aj charakter jeho božského Pôvodcu predstavujú tajomstvá, ktoré smrteľné bytosti nikdy plne nepochopia. Príchod hriechu na svet, Kristovo vtelenie, znovuzrodenie, vzkriesenie a mnohé iné témy, o ktorých hovorí Písmo, sú príliš hlboké tajomstvá, než aby ich ľudská myseľ vedela vysvetliť alebo plne pochopiť. Nemáme však nijaký dôvod pochybovať o Božom slove, aj keď nevieme pochopiť tajomstvá Božej prozreteľnosti. V prirodzenom svete nás stále obklopujú taje, ktoré nemôžeme vystihnúť. Tie najjednoduchšie podoby života predstavujú problém, ktorý nevedia vysvetliť ani najmúdrejší filozofi. Všade sú divy presahujúce naše chápanie. Máme byť teda prekvapení, že v duchovnom živote sú tiež tajomstvá, ktoré nemôžeme prebádať? Ťažkosť spočíva jedine v slabosti a obmedzenosti ľudskej mysle. Boh dal v Písme dostatočný dôkaz o jeho božskej povahe a nemáme pochybovať o jeho Slove, aj keď nemôžeme porozumieť všetkým tajomstvám jeho prozreteľnosti.

Apoštol Peter pripomína, že v Písme „niektorým veciam ťažko rozumieť. A neučení a neutvrdení ľudia ich práve tak, ako ostatné Písma aj prekrúcajú na vlastnú skazu“ (2 Petra 3,16). Pochybovači pokladali ťažkosti v Písme za dôkaz proti Biblii, hoci sú to mocné dôkazy jeho božskej inšpirácie. Keby sa tu o Bohu hovorilo len to, čo je ľahko pochopiteľné, keby jeho veľkosť a majestátnosť mohla obmedzená myseľ pochopiť, potom by Písmo nemalo neomylnú pečať božskej autority. Sama veľkoleposť a tajomstvo tém by mali podnietiť vieru v Písmo ako v Božie Slovo.

Písmo zjavuje pravdu jednoducho, dokonale prispôsobenú potrebám a túžbam ľudskeho srdca tak, že to udivilo a uchvátilo aj najvzdelanejších ľudí. Na druhej strane však umožnilo aj najponíženejším a nevzdelaným nájsť cestu spasenia. Tieto

jednoducho vyjadrené pravdy však pojednávajú o témach tak vznešených, tak ďalekosiahlych, tak nekonečne prevyšujúcich schopnosti ľudského chápania, že ich môžeme prijať len preto, lebo ich oznámil Boh. Takto je odkrytý plán vykúpenia, aby každý človek videl, aké kroky musí urobiť v pokání voči Bohu a vo viere v nášho Ježiša Krista, ak chce byť spasený Božím spôsobom. V týchto ľahko pochopiteľných pravdách sú tajomstvá, ktoré skrývajú Božiu slávu - tajomstvá, ktoré prevyšujú bádavú ľudskú myseľ, no v úprimnom hľadačovi pravdy prebúdajú úctu a vieru. Čím viac skúma Písmo, tým hlbšie je jeho presvedčenie, že je to slovo živého Boha a ľudský rozum sa skláňa pred majestátnom božského zjavenia.

Uznať, že hlboké biblické pravdy rozumom úplne obsiahnuť nevieme, znamená len prisvedčiť, že obmedzená ľudská myseľ nemôže pochopiť nekonečno a že človek svojím obmedzeným ľudským poznaním nevie chápať zámery Všemohúceho.

Pochybovači a neverci zavrhnújú Božie slovo, lebo nemôžu prebádať všetky jeho tajomstvá, no ani všetci vyznavači Písma nie sú mimo tohto nebezpečenstva. Apoštol píše: „Hľaďte, bratia, aby nikto z vás nemal zlé a neveriace srdce a neodpadol od živého Boha!“ (Židom 3,12). Je správne, ak čo naj dôkladnejšie skúmame Písmo a so záujmom sa vnárame do „Božích hlbokostí“ (1 Korint’anom 2,10), pokiaľ sú v Biblii zjavené. Kým „tajomné veci“ patria Hospodinovi, nášmu Bohu, patria „zjavené veci nám i našim synom“ (Deuteronomium 29,29). Satan sa však snaží ochromiť bádavé schopnosti mysle. Do štúdia biblickej pravdy sa vtiera istá pýcha. Ak totiž nemôžu k vlastnej spokojnosti vysvetliť každú časť Písma, zmocňuje sa ich určitá netrpezlivosť a sklamanie. Je pre nich príliš pokorujúce dozať, že inšpirovaným slovám nerozumejú. Nie sú ochotní trpezlivo čakať, kým Boh uzná za vhodné zjaviť im pravdu. Domnievajú sa, že na pochopenie Písma im stačí ich vlastná ľudská múdrosť. Keď sa im to nedarí, potom prakticky popierajú jeho autoritu. Je pravdou, že mnohé teórie

a náuky, ktoré sa bežne pokladajú za biblické, nemajú svoj základ v Písme, ba vlastne odporujú jej duchu. To bolo príčinou pochybností a zmätku mnohých. Vínou však nie je Božie slovo, ale ľudská zvrátenosť.

Keby ľudia mohli úplne pochopiť Boha a jeho diela, potom by nemali možnosť objaviť nijakú ďalšiu pravdu, nebol by nijaký rast v poznaní, nijaký ďalší rozvoj mysle ani srdca. Boh by už nebol zvrchovaným Pánom a človek by po dosiahnutí hraníc poznania a rozvoja prestal napredovať. Ďakujme Bohu, že to tak nie je. Boh je nekonečný; v ňom „sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti“ (Kološanom 2,3). Ľudia môžu skúmať po celú večnosť, stále sa učiť, a predsa poklady jeho múdrosti, dobroty a moci sa nikdy nevyčerpajú.

Boh chce, aby sa pravdy jeho Slova už v tomto živote stále viac odkrývali jeho vernému ľudu. Písmu porozumieme len vtedy, keď nás osvieti Duch Svätý, o ktorom čítame: „Tak ani veci Božie nepozná nikto, iba Duch Boží“. „Duch skúma všetko, aj hĺbokosti Božie“ (1 Korinťanom 2,11.10). Spasiteľ zasľúbil svojim učeníkom a nasledovníkom: „Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy..., lebo z môjho vezme a bude zvestovať vám“ (Jána 16,13.14).

Boh chce, aby človek uplatnil svoje rozumové schopnosti. Štúdium Písma viac posilní a povznesie myseľ než ktorékoľvek iné. No predsa musíme dávať pozor, aby sme nezbožňovali rozum, ktorý podlieha ľudskej slabosti a mdlobe. Ak nechceme, aby nám Písmo zostalo zahalené a jeho najjasnejšie pravdy nepochopené, musíme mať jednoduchú vieru dieťaťa, ochotnú učiť sa a prosiacu o pomoc Ducha Svätého. Uvedenie si Božej moci a múdrosti ako aj vlastnej neschopnosti chápať Božiu veľkoleposť by nás malo viesť k pokore. Božie slovo by sme mali otvárať s posvätnou úctou, akoby sme pristupovali osobne k Bohu. Keď otvárame Písmo, rozum má uznať nad sebou vyššiu autoritu; srdce i myseľ sa musia skloniť pred tým veľkým JA SOM.

Je mnoho zdanlivo neľahkých a nejasných vecí, ktoré Boh môže objasniť a sprístupniť tým, čo sa ich snažia pochopiť. Bez osvietenia a usmernenia Duchom Svätým bude v nás stále sklón Písmo prekrúcať a nesprávne ho vykladať. Písmo sa časo číta bez úžitku a v mnohých prípadoch k zjavnej škode. Keď sa Božie slovo otvára bez úcty a modlitby, keď myšlienky a city nie sú usmernené k Bohu a nie sú v súlade s jeho vôľou, myseľ je zatemnená pochybnosťami; potom aj samotné štúdium Písma môže utvrdzovať v pochybnostiach. Nepriateľ ovláda myšlienky a našepkáva nesprávne výklady Písma. Ak ľudia nechcú byť v súlade s Bohom slovami i skutkami, potom ich nijaká učenosť nezachráni pred sklonom mylne chápať Písmo a ich výklady nie sú pre vieru spoľahlivé. Tí, čo sa v Písme snažia nachádzať rozpory, nemajú duchovné zrenie. Nesprávnym videním možno nájsť mnohé dôvody k pochybnostiam a k nevere v tom, čo je skutočne jasné a jednoduché.

Nech sa to akokoľvek zakrýva, v mnohých prípadoch skutočnou príčinou pochybností a nevery je záľuba v hriechu. Pyšné, hriech milujúce srdce nemá rado poučenia a napomenutia Božieho slova. Tí, čo nie sú ochotní poslúchať jeho požiadavky, ochotne budú pochybovať o jeho autorite. Ak chceme dospieť k pravde, musíme mať vrúcnu túžbu poznať pravdu a ochotu srdca podľa nej žiť. Všetci, čo k štúdiu Písma pristupujú v tomto duchu, nájdu dostatok dôkazov, že je Božím slovom a že môžu pochopiť jeho pravdy, ktoré ich urobia múdrymi na spasenie.

Kristus povedal: „Keď niekto chce plniť jeho vôľu, rozozná to učenie“ (Jána 7,17). Miesto pochybovania a nepokoja nad tým, čo nemôžete pochopiť, dbajte na svetlo, ktoré vám už svieti, a dostanete väčšie svetlo. Pomocou Kristovej milosti splňte každú povinnosť, ktorej ste smeli porozumieť, a budete môcť pochopiť a splniť tie povinnosti, o ktorých teraz pochybujete.

Existuje dôkaz prístupný všetkým - najvzdelanejším i ľuďom najmenej vzdelaným - dôkaz zo skúsenosti. Boh nás pozýva, aby sme sa o pravdivosti jeho Slova a pravde jeho zaslúbení presvedčili sami. Nabáda nás, aby sme „okúsili a videli, že dobrý je Hospodin“ (Žalm 34,9). Miesto toho, aby sme záviseli od slova niekoho iného, sami máme okúsiť. Pán hovorí: „Proste a vezmete“ (Jána 16,24). Jeho zaslúbenia sa splnia. Nikdy nesklamali; nikdy nemôžu sklamať. Čím sme bližšie k Ježišovi a tešíme sa z plnosti jeho lásky, tým viac pochybností a temnoty zanikne vo svetle jeho prítomnosti.

Apoštol Pavol hovorí, že Boh „nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna“ (Kološanom 1,13). Každý, kto prešiel zo smrti do života, môže „potvrdiť, že Boh je pravdivý“ (Jána 3,33). Môže dosvedčiť: „Potreboval som pomoc a našiel som ju v Ježišovi. Dostal som, čo mi chýbalo. Hlad duše sa stíšil a Písmo mi je teraz zjavením Ježiša Krista. Pýtate sa, prečo verím v Ježiša? Pretože on mi je božským Spasiteľom. Prečo verím Písmu? Pretože som poznal, že je Božím hlasom, ktorý ma oslovuje.“ Svedectvo, že Biblia je pravdivá, že Kristus je Syn Boží, môžeme mať v sebe. Vieme, že nejedeme za chytrácky vymyslenými bájkami.

Apoštol Peter nabáda svojich bratov, aby „vzrastali v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista“ (2 Petra 3,18). Keď Boží ľud rastie v milosti, jasnejšie chápe Božie slovo. V jeho svätých pravdách veriaci postihnú nové svetlo a krásu. Tak to bolo v dejinách cirkvi všetkých čias a tak to bude až do konca. „Chodník však spravodlivých je ako úsvit, ktorého jas rastie až do bieleho dňa“ (Príslovia 4,18).

Vierou smieme hľadiť do budúcnosti a spoľahnúť sa na Božie zaslúbenie o duchovnom rozmachu rozumových schopností. Ľudská spôsobilosť sa môže spojiť s Božou mocou a každá duševná schopnosť môže čerpať silu priamo zo zdroja svetla. Smieme sa tešiť, že všetko, čo nás tu z Božej prozreteľnosti miatlo, sa nám vyjasní. Ťažko pochopiteľné

veci nám budú vysvetlené a kde naše obmedzené myslenie nachádzalo len zmätok a zmarené zámery, uvidíme najdokonalejší a najkrajší súlad. „Doteraz totiž vidíme len hmlisté obrazy, akoby v zrkadle, ale potom tvárou v tvár. Doteraz poznávam čiastočne, ale potom poznám tak, ako aj mňa poznal Boh“ (1 Korint’anom 13,12).

VNÚTORNÁ RADOSŤ

Božie deti sú povolané predstavovať Krista, zjavovať Pánovu dobrotu a jeho milosrdenstvo... Ako nám Ježiš zjavil skutočnú povahu Otcovu, tak aj my máme zjavovať Krista svetu, ktorý nepozná jeho súcitnú a zľutovnú lásku. Ježiš povedal: „Ako si mňa poslal do sveta, aj ja som ich poslal do sveta.“ „Ja v nich a ty vo mne..., aby svet poznal, že si ma ty poslal“ (Jána 17,18.23). Apoštol Pavol hovorí Ježišovým učeníkom: „Veď je zjavné, že ste listom Kristovým,“ ktorý poznajú a čítajú všetci ľudia“ (2 Korint'anom 3,3.2). Ježiš posielala svetu list v každom svojom dieťati. Ak si Kristovým nasledovníkom, potom v tebe posielala list rodine, ulici, obci, v ktorej bývaš. Ježiš, ktorý prebýva v tebe, chce osloviť srdcia tých, čo ho nepoznajú. Snád' nečítajú Písmo, alebo nepočujú hlas, ktorý ich z jeho stránok oslovuje, a v jeho diele nevidia Božiu lásku. Ak si však pravým predstaviteľom Ježiša, môže sa stať, že ich privedieš k tomu, aby pochopili niečo z jeho dobroty, aby ho milovali a slúžili mu.

Kresťania sú povolaní za svetlonošov na ceste do nebeského kráľovstva. Majú odzrkadľovať svetu svetlo, ktorým ich osvecuje Kristus. Ich život a povaha by mali ľuďom pomôcť k správnej predstave o Kristovi a jeho službe.

Pri zvestovaní Krista máme urobiť všetko, aby jeho služba bola tak pútavá, ako v skutočnosti je. Kresťania, ktorí sa len mračia a rmútia, ktorí repcú a nariekajú, nesprávne predstavujú Boha i kresťanský život. Pôsobia dojmom, že Boh nemá záľubu v šťastí svojich detí. Tým falošne svedčia o nebeskom Otcovi.

Satan jasá, keď môže zviest' Božie deti do nevery a

malomyselnosti. Raduje sa, keď vidí, že Bohu nedôverujeme a pochybujeme o jeho ochote i moci zachrániť nás. Prebúdza v nás dojem, že Pán nám svojim prozreteľným vedením len škodí. Zobrazuje Boha ako nesúcitného a nemilosrdného pána. Prekrúca pravdu o ňom. Predstavivosť naplňa falošnými myšlienkami o Bohu a miesto toho, aby sme o našom nebeskom Otcovi spoznávali pravdu, pričasto upierame zreteľ na satanovo prekrúcanie a zneuctievame Boha nedôverou a reptaním proti nemu. Satan sa nám vždy snaží život viery zatemniť a zobrazíť ho ako ťažké bremeno. Ak však aj kresťan takto predstavuje náboženstvo, potom svojou neverou pomáha satanovej lži.

Mnohí na ceste života zotrávajú vo svojich omyloch, pádoch a sklamaniach a ich srdce je plné zármutku a znechutenia. Za môjho pobytu v Európe si takto počínala istá sestra, ktorá ma vo svojej sklúčenosti listom požiadala o pár slov povzbudenia. Po prečítaní jej listu sa mi v noci prisnilo, že som v nejakej záhrade, a ten, ktorý mi pripadal ako jej majiteľ, ma viedol jej chodníkmi. Zbierala som kvety a tešila sa z ich vône, kým sestra, ktorá išla popri mne, ma upozorňovala na nevzhľadné šípové kríky, ktoré jej bránili v ceste. Nariekala a rmútila sa. Nešla za sprievodcom, ale pomedzi pichľavé kríky. Žialila: „Či to nie je škoda, že tak krásna záhrada je znehodnotená trnám?“ Sprievodca na to povedal: „Nestaraj sa o trnie; to ťa len poraní. Zbieraj ruže, ľalie a klinčeky.“

Nemal si aj ty vo svojej skúsenosti nejaké jasné miesta? Nezažil si nejaké vzácne chvíle, keď ti srdce rozochvievala radostná odpoveď Božiemu Duchu? Či pri spätnom pohľade do kapitôl svojej životnej skúsenosti nenachádzaš nejaké príjemné stránky? Či nie sú Božie prísľúby ako voňavé kvety, čo rastú povedľa tvojej cesty? Nechceš, aby ti ich krása a pôvab naplňali srdce radosťou?

Šípové kríky a trnie ťa len porania a zarmútia; ak len toto zbieraš a ponúkaš iným, brániš svojim blížnym ísť cestou života, nehovoriac o tom, že sám znevažuješ Božiu dobrotu.

Nie je rozvážne zbierať všetky možné nepríjemné spomienky minulosti - nepravosti a sklamaní - hovoriť o nich a nariekať nad nimi, kým nás celkom nepremôžu. V zmalomyseľnenom človekovi je plno temnoty, pretože z duše vyháňa Božie svetlo a zatemňuje cestu iných.

Vďaka Bohu za jasné obrazy, ktoré nám dal. Uvažujme o požehnaných uisteniach jeho lásky a majme ich stále na zreteli: Boží Syn odchádza z trónu svojho Otca a svoju božskú prirodzenosť odieva prirodzenosťou ľudskou, aby človeka vyslobodil z moci satana. Kristovo zástupné víťazstvo otvára ľuďom nebo a sprítomňuje im prijímaciu sieň, kde Boh zjavuje svoju slávu. Myslime na to, ako bolo ľudstvo zachránené zo záhuby, do ktorej ho vrhol hriech, premýšľajme o tom, ako ho po skúške viery prirodila Kristova spravodlivosť, ako ho povzniesla k Božiemu trónu a znova spojila s Bohom. To všetko sú témy, o ktorých máme podľa Božej vôle uvažovať.

Keď o Božej láske pochybujeme a nedôverujeme jej príslúbom, zneuctievame Boha a zarmucujeme jeho Svätého Ducha. Ako by sa cítila matka, keby sa jej deti stále na ňu sťažovali, akoby im nechcela dobre, hoci celým svojim životným úsilím uprednostňovala ich záujmy a starala sa o ich pohodlie? Predstavte si, že by pochybovali o jej láske; to by jej skrušilo srdce. Ako by sa cítil ktorýkoľvek rodič, keby sa k nemu takto zachovali jeho deti? A ako môže hľadiť na nás náš nebeský Otec, keď nedôverujeme jeho láske, ktorá ho viedla k tomu, že dal svojho jednorodeného Syna, aby sme mali život? Apoštol píše: „Ten, ktorý neušetril svojho vlastného Syna, ale vydal ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s ním všetko?“ (Rímanom 8,32). A predsa, koľkí svojimi skutkami, ak nie slovami, vravia: „Pán tým nemieni mňa. Snáď miluje iných, ale nie mňa.“

To všetko škodí tvojmu duchovnému životu, pretože každé pochybovačné slovo privoláva satanove pokušenia, umocňuje v tebe sklon pochybovať a zarmucuje anjelov, ktorí ti slúžia. Keď ťa satan pokúša, nevyjadri ani slovo pochybnosti či

nedôvery. Ak sa odvážiš otvoriť dvere jeho našepkávaniu, myseľ sa zmocní nedôvera a vzdorovité pochybovanie. Ak budeš hovoriť o svojich pocitoch, každý pochybovačný výraz ovplyvní nielen teba samého, ale je semenom, ktoré vyklíči a prinesie ovocie v živote iných a snáď nebude možné zneškodniť vplyv tvojich slov. Ty sám sa možno z pokušenia zotavíš a dostaneš sa zo satanovho osídla, ale iní, ktorých zasiahol tvoj vplyv, nebudú schopní vymaniť sa z nevery, ktorú si v nich podniel. Aké dôležité je, aby sme hovorili len o tom, čo dáva duchovnú silu a život!

Anjeli pozorne počúvajú, akú správu oznamuješ svetu o svojom nebeskom Majstrovi. Rozprávaj o Tom, ktorý žije a prihovára sa za teba pred Otcom. Keď podávaš ruku priateľovi, veľb Boha ústami i srdcom. Tým jeho myšlienky usmerníš k Ježišovi.

Všetci ľudia prechádzajú skúškami, znášajú trpký žiaľ a musia odolávať zvodným pokušeniam. Nehovor o svojich ťažkostiach svojim spolublížnym, smrteľným ľudom, ale všetko v modlitbe predkladaj Bohu. Nech ti je pravidlom nikdy nevyjadriť ani slovo pochyb či znechutenia. Veľa môžeš vykonať, aby si zjasnil život iných a posilnil ich úsilie slovami nádeje a úprimnej radosti.

Nejeden zdatný človek prežíva tieseň pokušenia, takže skoro padá v boji sám so sebou i s mocnosťami zla. Neznechucuj ho v jeho ťažkom zápase. Poteš ho a posilni slovami nádeje, ktoré ho povzbudia na ceste. Takto môže z teba vyžiarovať Kristovo svetlo. „Nikto z nás totiž nežije sebe“ (Rímanom 14,7). Naš nebadaný vplyv môže iných povzbudiť a posilniť, alebo ich znechutiť a odpudiť od Krista a pravdy.

Mnohí majú mylnú predstavu o Kristovom živote a jeho povahe. Domnievajú sa, že bol prísny, strohý a neradostný, bez slnečného tepla a jasu. Podobné názory v mnohých prípadoch zatieňujú celú náboženskú skúsenosť.

Často sa vraví, že Ježiš plakal, ale že ho nikto nevidel

smiať sa. Náš Spasiteľ bol skutočne Mužom bolesti a poznal zármutok, pretože svoje srdce otvoril všetkým ľudským útrapám. No aj keď žil sebazapieravo a tiesnila ho bolesť a ustarostenosť, jeho duch nebol skrúšený. V tvári nemal ani náznak zármutku a mrzutosti, ale vždy výraz pokojnej vážnosti. Jeho srdce bolo studnicou života a kamkoľvek šiel, všade prinášal pokoj a odpočinok, radosť a potešenie.

Náš Spasiteľ bol hlboko vážny a navýsost' opravdivý, ale nikdy nie zamračený a mrzutý. Život tých, čo ho nasledujú, bude vždy cieľavedomý, s hlbokým zmyslom osobnej zodpovednosti. Prestane ľahkovážnosť, nepatričná veselosť i nerozvážne žartovanie. Ježišovo náboženstvo prináša pokoj ako tichý vodný prúd. Neuháša svetlo radosti, nebráni veselosti a nezamračuje rozžiarenú, usmievavú tvár. Kristus neprišiel, aby sa mu slúžilo, ale aby sám slúžil. Keď nám srdce ovládne jeho láska, budeme nasledovať jeho príklad.

Ak sa vo svojich myšlienkach zaoberáme neláskavými a nespravodlivými činmi iných, nebudeme ich môcť milovať ako Kristus miloval nás. Ak však premýšľame o Kristovej obdivuhodnej láske a súcite k nám, tým istým duchom budeme pôsobiť na iných. Mali by sme sa navzájom milovať a vážiť bez ohľadu na chyby a nedokonalosti, ktoré musíme vidieť. Máme pestovať pokoru, nespoliehať sa na vlastné ja a byť zhovievavo nežní voči chybám iných. To vyplieni všetko úzkoprsé sebestvo a urobí nás veľkodušnými a ušľachtilými.

Žalmista hovorí: „Dôveruj Hospodinovi a rob robre, bývaj v krajine, pravdu ostríhaj!“ (Žalm 37,3). „Dôveruj Hospodinovi!“ Každý deň má svoje bremená, starosti a zmätky. Ako ľahko však pri stretnutí hovoríme len o svojich starostiach a skúškach, do hovoru sa vkráda toľko zbytočných ťažkostí, obáv a úzkosti, že to budí dojem, akoby sme nemali nijakého súcitného a láskavého Spasiteľa, ochotného vypočuť všetky naše prosby a kedykoľvek nám pomôcť.

Niektorí ľudia sú stále ustrašení, žijú v stálych ťažkostiach.

Každý deň ich obklopujú dôkazy Božej lásky, každý deň sa tešia z darov Božej prozreteľnosti, no tieto prítomné požehnaná prehliadajú. Ich myseľ stále premieta o niečom nepríjemnom, čoho sa obávajú. Môže to však byť len nejaká malá nepríjemnosť, ktorá im zaslepuje oči, aby nevideli mnohé veci, za ktoré majú ďakovať. Miesto toho, aby ich ťažkosti, s ktorými sa stretávajú, viedli k Bohu, jedinému Zdroju pomoci, odlučujú ich od neho, pretože podnecujú nepokoj a mrzutosť.

Počíname si správne, keď prejavujeme takú nedôveru? Prečo by sme mali byť nevďační a nedôverčiví? Ježiš je náš priateľ a celé nebo sa zaujíma o naše blaho. Nemali by sme dovoliť, aby nám spletitosť a zhon každodenného života znepokojovali myseľ a mračili čelo. Ak to dovolíme, vždy sa budeme mať nad čím trápiť a hnevať. Nemali by sme povoľovať ustarostenosti, ktorá nás len skl'učuje a unavuje, no nepomáha nám znášať skúšky.

Môžeš byť v práci sklamaný, výhľady sa ti môžu stále stemňovať a môže ťa stihnúť strata, no nedaj sa znechutiť, svoju starosť zver Bohu, zostaň pokojný a radostný. Pros o múdrosť, aby si svoje záležitosti spravoval rozvážne, a tým predišiel strate a pohrome. Urob všetko, aby si dosiahol priaznivé výsledky. Ježiš prisľúbil svoju pomoc, ale počíta v nej aj s naším úsilím. Ak si pri spoľahnutí sa na nášho Pomocníka vykonal všetko, čo si mohol, výsledok prijmi radostne.

Nie je Božou vôľou, aby jeho ľud klesal pod ťarchou ustarostenosti. Náš Pán nás však neklame. Nehovorí nám: „Neboj sa, na ceste ti nehrozia nijaké nebezpečenstvá.“ On vie, že skúšky i nebezpečenstvá tam sú a hovorí nám to jasne. Nehodlá vziať svoj ľud zo sveta hriechu a zla, ale ukazuje mu neklamnú útočisko. Za svojich učeníkov sa modlil: „Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich zachoval od zlého.“ Hovorí: „Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet“ (Jána 17,15; 16,33).

Vo svojej kázni na vrchu Kristus dal svojim učeníkom vzácne naučenia o potrebe dôverovať Bohu. Tieto pokyny mali povzbudzovať Božie deti všetkých vekov a dodnes je v nich plno poučenia a útechy. Spasiteľ upozornil svojich nasledovníkov na vtákov v povetří s ich štebotavým chválospevom, nezaťažených ustarostenosťou, pretože „ani nesejú, ani nežnú“, a láskavý otec sa predsa stará o ich potreby. Spasiteľ sa pýta: „Či vy nie ste omnoho viac ako oni?“ (Matúša 6,26). Ten veľký Opatrovník človeka i zvieratá otvára svoju ruku a sýti všetky svoje tvory. Jeho pozornosti neuniknú ani vtáci v povetří. Nevkladá im potravu do zobákov, ale stará sa o ich potreby. Musia si hľadať zrná, ktoré im rozhodil. Musia si zbierať stebľá pre svoje hniezda. Musia kŕmiť svoje mláďatá. Spevavo plnia svoje poslanie, pretože „váš nebeský Otec ich živí“. A „či vy nie ste omnoho viac ako oni?“ Či vy ako rozumní modlitebníci neprevyšujete svojou hodnotou nebeských vtákov? Či sa Pôvodca našej bytosti, Udržovateľ nášho života, Ten, ktorý nás stvoril na svoj božský obraz, nepostará o naše potreby, ak mu budeme dôverovať?

Kristus upozornil svojich učeníkov na poľné kvety, ktoré bujne rastú a vyžiarujú jednoduchú krásu, ktorou ich obdaril nebeský Otec ako prejavom svojej lásky k človekovi. Povedal: „Hľadajte na poľné ľalie, ako rastú.“ Krása a jednoduchosť týchto lúčnych kvetov ďaleko prevyšujú Šalamúnovu nádheru. Najskvostnejší odev ako výtvar ľudského umenia neobstojí v porovnaní s prirodzenou nádherou a žiarivou krásou kvetov, ktoré stvoril Boh. Ježiš sa pýta: „keď teda poľnú trávu, ktorá dnes je a zajtra ju do pece hodia, Boh tak zaodievá, či nie skôr vás, ľudia malej viery?“ (Matúša 6,28.30). Ak Boh, ten nedostižný Umelec, dáva jednoduchým kvetom, ktoré za deň zhynú, tak nádherné a pestré farby, o čo viac sa postará o tých, čo sú stvorení na jeho obraz. Toto Kristovo naučenie je výčitkou ustarosteným myšlienkam, zmätku a pochybám neveriaceho srdca.

Pán chce, aby všetci jeho synovia a dcéry boli šťastní, spokojní a poslušní. Ježiš hovorí: „Svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje!“ „Toto som vám hovoril, aby moja radosť bola vo vás a vaša radosť, aby bola úplná“ (Jána 14,27; 15,11).

Šťastie vyhľadávané zo sebeckých pohnútok, vyhýbajúce sa povinnosti, je nezdravé, vrtošivé a nestále; rýchle sa mína a človeka necháva v samote a smútku. V Božej službe je však radosť a uspokojenie; kresťan nie je opustený na neistých cestách, nie je ponechaný v mučivom žiali a sklamaní. Ak nemáme radosť z tohto života, ešte stále sa môžeme tešiť výhľadom na život budúci.

Kresťania sa však už tu môžu tešiť zo spoločenstva s Kristom; majú svetlo jeho lásky, stálu útechu jeho prítomnosti. Každý krok v živote nás môže viesť bližšie k Ježišovi, môže nám umožniť lepšie poznať jeho lásku a priviesť nás o krok bližšie k blaženému domovu pokoja. Nezavrhnime teda svoju dôveru, ale majme pevnú istotu, pevnejšiu než kedykoľvek predtým. „Až potiaľto pomáhal nám Hospodin“ a bude nám pomáhať do konca (1 Samuelova 7,12). Hľadáme na mohutné stĺpy, pamätníky toho, čo Pán vykonal pre naše potešenie a záchranu z ruky zhubcu. Stále znova si pripomínajme všetky tie nežné prejavy milosrdenstva, ktoré nám Boh preukázal - zotreté slzy, zmiernené bolesti, odstránené úzkosti, rozohnané obavy, uspokojené potreby, udelené požehnanie - tým sa posilnime pre všetko, čo je pred nami na zostávajúcom úseku našej pútnickej cesty.

Musíme však počítať s novými ťažkosťami v nastávajúcom boji, ale na to, čo je na zemi, ako aj na to, čo príde, smieme hľadiť v zmysle slov: „Až potiaľto pomáhal nám Hospodin.“ „Tvoja sila nech trvá, pokiaľ žiješ!“ (Deuteronomium 33,25). Skúška neprevýši silu, ktorú dostaneme, aby sme skúšku mohli znieť. Chopme sa teda práce tam, kde ju nájdeme, vo viere, že nech príde čokoľvek, dostaneme silu primeranú skúške.

Zakrátko sa Božím deťom otvoria brány neba a z úst Kráľa slávy im ako najkrajšia hudba zaznie žehnanie: „Poďte, požehnaní môjho Otca, prijmite ako dedičstvo kráľovstvo, ktoré vám je pripravené od stvorenia sveta“ (Matúša 25,34).

Vtedy budú vykúpení privítaní v domove, ktorý im pripravuje Ježiš. Ich spoločníkmi tam nebudú pozemskí zločinci, luhári, modloslužobníci, nečistí a neveriaci, ale tí, čo premohli satana, a z Božej milosti získali dokonalý charakter. Kristova krv ich zbavila každého hriešneho sklonu, každej nedokonalosti, ktorá ich tu tiesnila, a zaodiati sú jasom jeho slávy, ktorá nedostižne presahuje jas slnka. Mravná krása, dokonalosť Kristovho charakteru vyžaruje z nich ako hodnota ďaleko prevyšujúca tento vonkajší lesk. Sú bez chyby pred veľkým trónom v hodnosti a s prednosťami anjelov.

Z hľadiska slávneho dedičstva, ktoré človek môže získať, „čo dá náhradou za svoj život?“ (Matúša 16,26). Môže byť chudobný, a predsa má v sebe bohatstvo a dôstojnosť, čo by mu svet nikdy nemohol dať. Človek vykúpený a očistený od hriechu, so všetkými ušľachtilými schopnosťami posvätenými Božej službe má nedostižnú cenu. V nebi je radosť v prítomnosti Boha a svätých anjelov nad jedným vykúpeným človekom, radosť vyjadrená v piesňach svätého jasotu.

More translations of this book
are available from:

www.inbookseast.org

Č A S Ť I I

C E S T A K R E S Ť A N A

*„Každé písmo, vdýchnuté Bohom, je aj užitočné na
vynaučovanie, karhanie, naprávanie, na výchovné
kázanie v spravodlivosti, aby bol človek Boží
dokonalý, ku každému dobrému skutku pripravený.“*

2 Timoteovi 3,16.17

DÁ SA BIBLII VERIŤ?

Aká veľká časť bibliie je inšpirovaná?

„Každé písmo, vdýchnuté Bohom, je aj užitočné na vynaučovanie, na karhanie, na naprávanie, na výchovné káznenie v spravodlivosti.“ 2 Timoteovi 3,16

Ako hovorí Boh k prorokom?

„Lebo nikdy nebolo proroctvo vynesené vôľou človeka, ale súc nesení Svätým Duchom hovorili svätí Boží ľudia.“
2 Petra 1,21

Na ktoré tri časti Starého Zákona sa Ježiš odvoláva vo svojich učeniach?

*„A povedal im: Toto sú moje slová, ktoré som vám hovoril, keď som ešte bol s vami, totiž že **sa musí naplniť všetko, čo je napísané o mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch i v žalmoch.** Vtedy im otvoril um duše, aby rozumeli písmam.“* Lukáša 24,44.45

***Poznámka:** Keď sa Ježiš odvolával na Písmo, odvolával sa na Starý Zákon, keďže Nový Zákon ešte nebol napísaný.*

Podľa Ježiša, na koho poukazuje Starý Zákon?

„Ved' zpytujte písma, lebo vy sa domnievate, že v nich máte večný život, a oni sú to, ktoré svedčia o mne.“

Jána 5,39

„A on im povedal: Ó, nesmyselní a spozdilí srdcom veriť všetkému tomu, čo hovorili proroci! Či azda nemusel trpieť Kristus a tak vojsť do svojej slávy? A *počnúc od Mojžiša a od všetkých prorokov vykladal im, čo kde bolo vo šetkých písmach o ňom.*”

Lukáša 24,25-27

Prečo sú v Biblii zaznamenané životy mužov a žien?

„A toto všetko sa dialo tamtým predobrazne, a je napísané na naše napomenutie, ku ktorým došli konce vekov.”

1 Korintťanom 10,11

Prečo bol zaznamenaný život Ježiša v Novom Zákone?

„Ale toto je napísané nato, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a aby ste veriac mali život v jeho mene.”

Jána 20,31

Čo môže byť výsledkom štúdia Biblie?

„A že od detinsva znáš *sväté písmo*, ktoré ťa môžu učiniť múdrym na spasenie skrze vieru v Kristu Ježišovi.”

2 Timoteovi 3,15

Na čo je Písmo užitočné?

„Každé písmo, vdýchnuté Bohom, je aj užitočné na *vynaučovanie, na karhanie, na naprávanie, na výchovné káznenie v spravodlivosti*, aby bol človek Boží dokonalý, ku každému dobrému skutku pripravený.”

2 Timoteovi 3,16.17

Kde, podľa Ježiša, nájdu ľudia pravdu?

„Posväť ich v svojej pravde! *Tvoje slovo je pravda.*”

Jána 17,17

Akú chybu robili Sadúceovia (židovská sekta) v súvislosti s Písmom?

„A Ježiš odpovedal a riekol im: *Blúdite, preto že neznáte písem ani moci Božej.*”

Matúša 22,29

Prečo človek, vo svojej hriešnej prirodzenosti, nemôže rozumieť duchovným veciam?

„A my sme nedostali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme vedeli, čo všetko je nám darované od Boha, čo aj hovoríme, no, nie učenými ľudskej múdrosti slovami, ale učenými od Svätého Ducha, s duchovnými vecmi duchovné porovnávajúc. *Ale telesný človek nechápe vecí Ducha Božieho*, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, *lebo sa majú duchovne posudzovať.*”

1 Korinťanom 2,12-14

Kto jediný nás môže viesť do pravdy?

„Ale keď príjde on, ten Duch pravdy, uvedie vás do každej pravdy; lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť všetko, čokoľvek počuje, aj budúce veci vám bude zvestovať.”

Jána 16,13

Prečo máme študovať Bibliu?

„Usiluj sa, aby si seba predstavil dokázaného Bohu, robotníka, ktorý sa nemusí hanbiť, ktorý krojí, delí a podáva, slovo pravdy, ako sa patrí.”

2 Timoteovi 2,15

Ako často máme študovať a skúmať Bibliu?

„A tí (kresťania v Berei) boli šľachetnejší ako tí v Tesalonike *a prijali slovo s celou ochotou a zkúmali písma každý deň*, či je tomu tak.“ Skutky 17,11

Zasľúbenia:

„*Tvoje slovo je sviecou* mojej nohe *a svetlom* môjmu chodníku.“ Žalm 119,105

„Vo svojom srdci som skryl tvoju reč, *aby som nezhrešil proti tebe.*“ Žalm 119,11

KTO JE BOH?

Ako predstavuje Biblia Boha?

„Na počiatku stvoril Boh nebesia a zem.“

Genesis 1,1

Ako dlho existuje Boh?

„Prv ako boli splodené vrchy, a prv ako si rodiťsky sformoval zem a okruh sveta, *od veku až na veky si ty, ó, silný Bože!*“

Žalm 90,2

Kde prebýva Boh?

„A budeš počúvať na pokornú prosbu svojeho služobníka a svojho ľudu Izraela, ktorú sa budú modliť na tomto mieste, a tak *ty vypočuješ na mieste svojho bývania, na nebesiach*, a vyslyšíš a odpustíš.“

1 Kráľov 8,30

Aký dôkaz Božej existencie sme schopní vidieť, alebo chápať?

„*Nebesia rozprávajú slávu silného Boha*, a dielo jeho rúk oznamuje obloha.“

Žalm 19,1

„Oslavovať ťa budem preto, že som hrozne a predivne utvorený. *Predivné sú tvoje skutky*, a moja duša to zná veľmi dobre.“

Žalm 139,14

„Ale nože sa opýtaj bárs i hoväda, a poučí ťa, a nebeského vtáka, a oznámi ti, alebo hovor zemi, a poučí ťa, a budú ti o tom rozprávať ryby mora. *Kto by nevedel*

zo všetkého toho, že to učinila ruka Hospodinova?!"

Jobova 12,7-9

Čím sa líši pravý Boh nebies od ostatných bohov, ktorých ľudia uctievali?

„Pamätajte na drevne veci, stalé od veku, že ja som silný Boh, a není viacej nijakého Boha, ani nie je podobného mne, ktorý oznamujem od počiatku, čo bude na koniec, a od pradávna veci, ktoré sa ešte nestali; ktorý hovorím: Moja rada stojí, a činím všetko, čo sa mi len ľúbi.“

Izaiáš 46,9.10

„Lebo všetci bohovia národov sú modly; ale Hospodin učinil nebesia.“

Žalm 96,5

„Lebo takto hovorí Hospodin, stvoriteľ nebies, a on je Boh, ktorý utvoril zem a učinil ju, on ju upevnil, aby stála, a nestvoril jej puste, ale ju utvoril na to, aby bývali na nej: Ja som Hospodin, a není viacej nikoho!“

Izaiáš 45,18

Písmo prehlasuje o Bohu:

a. *„Hoden si, Pane a náš Bože, vziať slávu a česť a moc, lebo ty si stvoril všetky veci, a pre tvoju vôľu jestvujú a sú stvorené.“*

Zjavenie 4,11

b. *„...náš Boh je väčší nad všetkých Bohov.“*

2 Paralipomenon 2,5

c. *„...u Boha je všetko možné.“*

Marka 10,27

- d. „ten, ktorý uzdravuje skrúšených srdcom... *jeho rozumnosti nieto počtu.*“ Žalm 147,3-5
- e. „Lebo *ja Hospodin sa nemením.*“ Malachiáš 3,6
- f. „Ten, kto nemiluje, nepoznal Boha, preto že *Boh je láska.*“ 1 Jána 4,8

Ako opísal Boh seba Mojžišovi?

„A Hospodin, idúc popri ňom volal: *Hospodin, Hospodin, silný Boh ľútostivý a milosrdný, dlho shovievajúci a veľký čo do milosti a pravdy*, ktorý zachováva milosť tisícim a odpúšťa nepravosť a prestúpenie a hriech, ktorý však nijakým činom nenechá bez trestu vinného, ale navštevuje nepravosť otcov na synoch i na synoch otcov, na treťom i na štvrtom pokolení.“ Exodus 34,6.7

Aký vzťah chce mať Boh s nami všetkými?

„Vidzte, akú lásku nám dal Otec – *aby sme sa volali deti Božie!*“ 1 Jána 3,1

„*Hospodin je dobrý všetkým* a jeho sľutovania nado všetky jeho skutky.“ Žalm 145,9

„*Aby ste boli synmi svojeho Otca, ktorý je na nebesiach*, lebo svojemu slncu velí vychádzať nad zlými aj nad dobrými a dáva dážď aj na spravедlivých aj na nespravедlivých.“ Matúša 5,45

PREČO EXISTUJE HRIECH A UTRPENIE?

Kto bol prvý hriešnik?

„Ten, kto robí hriech, je z diabla, *lebo diabol hreší od počiatku*. Nato sa ukázal Syn Boží, aby zkazil diela diablove.“
1 Jána 3,8

Ako sa dostal diabol (Satan) na tento svet?

„A on im povedal: *Videl som satana jako blesk padnuvšieho z neba*.“
Lukáša 10,18

Aká bytosť bol Satan?

„*Ty si pomazaný cherub zastierajúci*, a odkedy som ťa ustanovil, bol si na svätom vrchu Božom; prechádzal si sa medzi ohnivými kameňmi. *Bol si dokonalý vo svojich cestách odo dňa, v ktorý si bol stvorený, dokiaľ sa nenašla pri tebe neprávosť*.“
Ezechiel 28,14.15

Poznámka: „Zastierajúci cherubín“ je opis anjela, ktorý stál vedľa Božieho trónu v nebesiach (Žalm 80:1). Tento anjel bol stvorený dokonalý a bol najväčšejší zo všetkých stvorených bytostí až dovtedy, kým sa nepremenil na diabla tým, že sa snažil postaviť svoju vôľu nad Božiu vôľu.

Čo prispelo k Satanovmu pádu a vzbure v nebi?

„*Tvoje srdce sa povýšilo v tvojej kráse; zkazil si svoju*

múdrost *pre svoju skvelosť*. Na zem ťa hodím; dám ťa pred kráľov, aby sa dívali na teba." Ezechiel 28,17

Aké boli Luciferove ambície?

„Ako si len padol z nebies, ty jasná hviezdo, synu rannej zory! Zoŕatý si na zem, ktorý si porážal národy. A keď ty si bol povedal vo svojom srdci: *Vystúpim hore do neba; vyvýšim svoj trón* nad hviezdy silného Boha a *posadím sa na vrchu* slávnostného shromaždenia Božieho, na najďalších krajoch severa; *vystúpim nad výšiny oblakov a budem podobný Najvyššiemu!*“

Izaiáš 14,12-14

Poznámka: Lucifer bolo Satanove meno pred tým, než zhrešil.

Čo sa stalo v nebi po Stanovej vzbure?

„A *povstal boj na nebi*: Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi; a bojoval i drak a jeho anjeli. Ale nezvládali, ani ich miesto sa viacej nenašlo na nebi. A *svrhnutý bol ten veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satanáš*, ktorý svodí celý svet; *svrhnutý bol na zem*, a boli s ním svrhnutí aj jeho anjeli.“ Zjavenie 12:7-9

Na koho sa Satan obrátil s klamstvom potom, čo bol vyhnaný z neba?

„A had bol najchytrejší zo všetkých živočuchov poľných, ktoré bol učinil Hospodin Boh. A *povedal žene*: Či naozaj riekol Boh: Nebudete jesť z niktoreho stromu rajského? Na to povedala žena hadovi: Z ovocia rajských stromov jeme. Ale o ovocí stromu, ktorý je naprostred raji, riekol Boh: Nebudete jesť z neho ani sa ho nedotknete,

aby ste nezomreli! A had povedal žene: *Istotne nezmriete*. Ale Boh vie, že v deň, v ktorý by ste jedli z neho, otvoria sa vaše oči, a budete jako bohovia, vediaci dobré i zlé. A žena videla, že je strom dobrý na jedenie z neho, a že je žiadosťou očiam, a že je to prežiadúcný strom, aby urobil rozumným, a tak vzala z jeho ovocia a jedla a dala spolu i svojemu mužovi, a jedol.”

Genesis 3,1-6

Ktoré územie patrí teraz Satanovi, ako výsledok pádu človeka?

„*A diabol ho vyviedol na vysoký vrch a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta v okamihu. A diabol mu povedal: Tebe dám všetku túto moc aj ich slávu, lebo je mne daná, a komu chcem, tomu ju dám.*” Lukáša 4,5.6

Ako tyranizuje Satan ľudstvo?

„*A keď vyšiel Satan zpred tvári Hospodinovej, ranil Joba najhorším vredom od spodku jeho nohy až po jeho temeno.*” Jobova 2,7

„*Nuž a táto, ktorá je dcéra Abrahámova, ktorú bol poviazal Satan, hľa, už osemnásť rokov, nemala byť vyprostená z tých pút...?*” Lukáša 13,16

Prečo Satan zvyšuje úsilie o zničenie ľudstva?

„*A počul som veľký hlas na nebi, ktorý hovoril: Teraz sa stalo spasenie a moc a kráľovstvo imaním nášeho Boha a vrchnostenská moc jeho Krista, lebo je zvrhnutý žalobník našich bratov, ktorý žaloval na nich pred naším Bohom dňom i nocou. Preto sa vesel'te, nebesia, a ktorí stánite v nich! Beda tým, ktorí bývajú na zemi a na mori,*

lebo sostúpil k vám diabol majúc veľiký hnev, vediac, že má krátky čas."

Zjavenie 12,10.12

Čím si Ježiš zaslúžil právo zničiť Satana?

„Kto robí hriech, je z diabla, lebo diabol hreší od počiatku. *Nato sa ukázal Syn Boží, aby zkazil diela diablove.*”

1 Jána 3,8

„Tedy pretože sú deti účastné tela a krvi, tak aj on podobným spôsobom stal sa účastným toho istého, *aby smrťou zahladil toho, ktorý má vládu smrti, to jest diabla.*”

Židom 2,14

Ako zničí Boh Satana?

„Od množstva tvojho kupectva je tvoje vnútro plné ukrutnosti, a zhrešil si. *Preto ťa poškvrním a odpracem z vrchu Božieho a zahubím ťa, zastierajúci cherube, zprostred ohnivých kameňov.* Tvoje srdce sa povýšilo v tvojej kráse; zkazil si svoju múdrosť pre svoju skvelosť. *Na zem ťa hodím; dám ťa pred kráľov,* aby sa dívali na teba. Pre množstvo svojich neprávostí, nespravodlivosťou svojeho kupectva poškvrnil si svoje svätyne, *a preto vyvediem oheň zprostred teba,* ktorý ťa strávi, *a obrátim ťa na popol na zemi pred očami všetkých tých, ktorí ťa videli.* Všetci, ktorí ťa znali medzi národami, budú sa desiť nad tebou; budeš na hrôzu, a nebude ťa viacej až na veky.”

Ezechiel 28,16-19

HRIECH PRENIKOL DO ĽUDSKEJ RODINY

Aké inštrukcie dal Boh Adamovi v záhrade Eden?

„A Hospodin Boh vzal človeka a umiestnil ho v záhrade Édena, aby ju obrábal a ostrihal ju. *A Hospodin Boh prikázal človekovi a riekol: Z ktoréhokoľvek stromu rajského budeš jesť, ale zo stromu vedenia dobrého a zlého nebudeš jesť, lebo v deň, v ktorý by si jedol z neho, istotne zomrieš.*” Genesis 2,15-17

Ale Adam a Eva neposlúchli Boha...

„A had povedal žene: Istotne nezomriete. Ale boh vie, že v deň, v ktorý by ste jedli z neho, otvorí sa vaše oči, a budete jako bohovia, vediaci dobré i zlé. *A žena videla, že je strom dobrý na jedenie z neho, a že je žiadosťou očíam, a že je to prežiadúcný strom, aby urobil rozumným, a tak vzala z jeho ovocia a jedla a dala spolu i svojemu mužovi, a jedol.*” Genesis 3,1-6

Čo bolo výsledkom ich neposlušnosti?

„Vtedy povedal Hospodin Boh: Hľa, človek stal sa jako jeden z nás, aby vedel dobré i zlé. *A tak teraz, aby nevystrel svojej ruky a nevzal ešte aj zo stromu života a nejedol, a žil by potom na veky, vyžeňme ho! A Hospodin Boh ho poslal preč z raja, čiže zo záhrady Édena, aby obrábal zem, z ktorej bol vzatý. A vyhnal človeka a*

osadil cherubínov od východnej strany zahrady Édena, a to s plamenným mečom plápolajúcim strážiť cestu ku stromu života.” Genesis 3,22-24

Ako ovplyvnil hriech vzťah medzi človekom a Bohom?

„Ale vaše neprávosti sú to, ktoré vás delia, stojac medzi vami a medzi vašim Bohom, a vaše hriechy skrývajú pred vami jeho tvár, aby nepočul.”

Izaiáš 59,2

Čo je výsledkom Adamovho hriechu pre celé ľudstvo?

„Preto jako skrze jedného človeka vošiel hriech do sveta a skrze hriech smrť, a tak prešla smrť na všetkých ľudí, preto že všetci zhrešili.” Rimanom 5,12

Okrem Ježiša, existujú iní ľudia, ktorí nikdy nezhrešili?

„Lebo nieto rozdielu, ponač všetci zhrešili a postrádajú slávy Božej.” Rimanom 3,23

Môže hriešny človek zmeniť svoje padlé postavenie?

„Či voľakedy zmení murín svoju kožu alebo pardus svoje škvrny? Vtedy aj vy budete môcť robiť dobré naučiac sa robiť zlé.” Jeremiáš 13,23

Ako získame večný život?

„Lebo odplata za hriech je smrť, ale dar Boží, daný z

milosti, je večný život v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi."

Rimanom 6,23

Poznámka: Večný život je dar, ale my ho musíme prijať.

Koľko ľudí je Boh ochotný spasit'?

„Neodkladá Pán nejako váhajúc so zasľúbením, ako niektorí majú za to, že váhajúc odkladá, ale shovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu."

2 Petra 3,9

Hoci Boh je láska, je zároveň aj spravodlivý. Boh neprehliadne vinu...

„Hospodin, silný Boh lútostivý a milosrdný, dlho shovievajúci a veľký čo do milosti a pravdy, ktorý zachováva milosť tisícim a odpúšťa nepravosť a prestúpenie a hriech, ktorý však nijakým činom nenechá bez trestu vinného."

Exodus 34,6.7

Aký plán pripravil Boh na záchranu hriešneho človeka?

„Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného syna dal, aby každý, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život."

Jána 3,16

Prečo prišiel Ježiš na zem?

„... hľadať a spasit' to, čo bolo zahynulo."

Lukáša 19,10

„... on zachráni svoj ľud od ich hriechov."

Matúša 1,21

Čo uložil Otec Boh na Ježiša, keď visel na kríži?

„My všetci sme zblúdili jako ovce; každý z nás sme sa obrátili na svoju vlastnú cestu, a *Hospodin uvalil na neho nepravosť všetkých nás.*“
Izaiáš 53,6

Čo musíme urobiť, aby sme získali Božiu milosť?

„Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, *je to dar Boží.*“
Efežanom 2,8

Čo prikázal Pavol žalárnikovi urobiť na to, aby bol spasený?

„*Uver v Pána Ježiša Krista* a budeš spasený ty aj tvoj dom.“
Skutky 16,31

Kedy sa máme rozhodnúť prijať dar spasenia, ktorý je zadarmo?

„*Hľa teraz je čas milosti, hľa, teraz deň spasenia.*“
2 Korinťanom 6,2

Biblia nám hovorí, že Ježiš klope na dvere našich srdc. Čo nás pozýva robiť?

„Hľa, stojím pri dveriach a klepem. Keby niekto počul môj hlas a *otvoril by dvere*, vojdem k nemu a budem s ním večerať a on so mnou.“
Zjavenie 3,20

Keď prijmem Ježiša do našich srdc, akú istotu máme?

„Ten, kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života. To som napísal vám veriacim v meno Syna

Božieho nato, *aby ste vedeli, že máte večný život a aby ste verili v meno Syna Božieho.*" 1 Jána 5,12.13

Čím sa staneme, keď prijmeme Krista ako nášho Spasiteľa a Pána?

„Ale všetkým, ktorí ho prijali, *dal právo a moc stať sa deťmi Božími*, tým, ktorí veria v jeho meno.“

Jána 1,12

JEŽIŠ - ČLOVEK, KTORÝ JE BOHOM

Ako dlho žije Ježiš, Boží Syn?

„A ty, Betleheme, Efrato, primalý byť medzi tisícami Júdovými, z teba mi vyjde ten, ktorý má byť Panovníkom v Izraelovi, *a jeho východiská sú od dávna, odo dní veku.*”
Micheáš 5,2

„A teraz osláv ty mňa, Otče, sám u seba slávou, ktorú som mal u teba, *prv ako bol svet.*”
Jána 17,5

Kto je Ježiš, Slovo, podľa Biblie?

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha *a Slovo bol Boh.* A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami.”
Jána 1,1.14

Čo hovorí Pavol o Ježišovi?

„A vyznane veľké je tajomstvo pobožnosti: *Boh zjavený v tele*, ospravedlnený v Duchu, ukázaný anjelom, kázaný pohanom, uverený na svete, hore vzatý v sláve.”
1 Timoteovi 3,16

Čo povedali iní svedkovia o Ježišovi?

- a. Peter povedal: „Ty si Kristus, *Syn živého Boha!*”
Matúša 16,16
- b. Rímsky Stotník povedal: „*Toto bol naozaj Syn Boží.*”
Matúša 27,54

- c. Otec Boh povedal: „*Toto je ten môj milý Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.*“ Matúša 3,17
- d. Tomáš, učeník, povedal: „*Môj Pán a môj Boh!*“ Jána 20,28

Akú úlohu zohral Ježiš pri stvorení tohto sveta?

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Slovo bol Boh. Ten, to Slovo bolo na počiatku u Boha. *Všetko povstalo skrze neho, a bez neho nepovstalo ani jedno z toho, čo povstalo...* A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami.“ Jána 1,1-3.14

„*Lebo v ňom je stvorené všetko, všetko, čo je v nebesiach i čo je na zemi, viditeľné i neviditeľné, buď kniežatstvá buď vrchnosti, to všetko je stvorené skrze neho a cieľom neho.*“ Kološanom 1,16

„Kým za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval Boh otcom v prorokoch, za týchto posledných dní nám hovoril v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého, *skrze ktorého učinil aj veky.*“ Židom 1,1-2

Čo urobil Ježiš na to, aby sa stal naším Spasiteľom?

„Lebo nech je také smýšľanie vo vás, také bolo aj v Kristu Ježišovi, *ktorý súc v podobe Boha nepovažoval toho za lúpež byť rovný Bohu, ale sám seba zmaril tým, že prijal podobu sluhu a stal sa podobným ľuďom a súc v spôsobe najdený jako človek ponížil sa stanúc sa poslušným až do smrti, a to do smrti kríža.*“

Filipänom 2,5-8

Prečo Ježiš opustil nebesia a prišiel zomrieť na túto zem?

„Verné je to slovo a hodno každého prijatia, že Kristus *Ježiš prišiel na svet spasiť hriešnikov*, z ktorých prvý som ja.“
1 Timoteovi 1,15

„*Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasiť* to, čo bolo zahynulo.“
Lukáša 19,10

Čo sa Mária dozvedela o Ježišovi?

„A anjel odpovedal a riekol jej: Svätý Duch prijde na teba, a moc Najvyššieho ti zatôni, a *preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží*.“
Lukáša 1,35

Čo povedal Peter o Ježišovom živote?

„*O Ježišovi z Nazareta, jako ho pomazal Boh Svätým Duchom a mocou*, ktorý chodil sem-ta dobre činiac a uzdravujúc všetkých, ktorí boli premožení od diabla a držaní v jeho moci, preto že bol s ním Boh.“
Skutky 10,38

Keď učeníci žiadali Ježiša, aby im ukázal Otca, čo im povedal Ježiš?

„Na to mu povedal Filip: Pane, ukáž nám Otca, a bude nám dosť. Ježiš mu povedal: *Tak dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma, Filipe? Kto mňa videl, videl Otca, a jako ty hovoríš: Ukáž nám Otca?* Či neveríš, že ja som v Otcovi a Otec vo mne? Slová, ktoré vám ja hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý prebýva vo mne, on čini tie skutky.“
Jána 14,8-10

Aký život žil Ježiš na tejto zemi?

„Ktorý neučinil hriechu, ani sa nenašla v jeho ústach lesť; ktorý, keď mu zlorečili, nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal tomu, ktorý spravедливо súdi.“

1 Petra 2,22.23

Čo ukázal Boh smrťou Jeho Syna?

„Ale Boh tak dokazuje svoju lásku naproti nám, že keď sme my ešte boli hriešnici, Kristus zomrel za nás.“

Rimanom 5,8

Zaslúbenia:

„A nieto v nikom inom spasenia, lebo ani nieto iného mena pod nebom, daného ľudom, v ktorom by sme mali byť spasení.“

Skutky 4,12

„Vidzte, jakú lásku nám dal Otec – aby sme sa volali deti Božie, a sme!“

1 Jána 3,1

CESTA K VEČNÉMU ŽIVOTU

Koľko „dobrých“ ľudí je na zemi?

„Ako je napísané: *Nenie spravedlivého* ani jedného.“
Rimanom 3,10

Apoštol Pavol vyslovuje ľudskú dilemu:

„Lebo viem, že *neprebýva vo mne, to jest v mojom tele, dobré. Lebo chcenie ovssem je pri mne, ale robenia dobrého nenachádzam, lebo nečiním dobrého, ktoré chcem, ale zlé, ktorého nechcem, to robím.* Ale ak činím to, čoho ja nechcem, nerobím toho už viacej ja, ale to robí hriech, ktorý prebýva vo mne.“ Rimanom 7,18-20

Prečo povedal Pavol, že sa človek vo svojej hriešnej prirodzenosti nemôže páčiť Bohu?

„Preto že *mysel tela je nepriateľstvom naproti Bohu, ponevác nie je poddaná zákonu Božiemu, lebo ani nemôže byť. A tí, ktorí sú v tele, nemôžu sa ľúbiť Bohu.*“
Rimanom 8,7.8

Čo sa stane, ak dovolíme, aby nás kontrolovala naša hriešna prirodzenosť?

„Lebo *zemská myseľ tela je smrť*, ale myseľ Ducha je život a pokoj.“ Rimanom 8,6

Našiel Pavol vyslobodenie zo svojej hriešnej prirodzenosti?

„Ja biedny človek! *Kto ma vytrhne z tela tejto smrti?! Ďakujem Bohu, skrze Ježiša Krista, nášeho Pána!* A tak tedy ja, ten istý, slúžim myslou zákonu Božiemu a telom zákonu hriechu.“
Rimanom 7,24.25

Viera v Krista umožnila Pavlovi viesť úspešný kresťanský život:

„S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, *a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem*, ktorý ma zamiloval a vydal sám seba za mňa.“
Galaťanom 2,20

Ako opísal Ježiš obrátenie?

„Ameň, ameň ti hovorím, *nenarodí-li sa niekto znova*, nemôže vidieť kráľovstvo Božie.“
Jána 3,3

Rozumel Nikodém, (popredný Žid), tomu, čo mu povedal Ježiš?

„A Nikodém mu povedal: *Ako sa môže narodiť človek, keď je starý?* Či azda môže po druhé vojsť do života svojej matky a narodiť sa?
Jána 3,4

Ako vysvetlil Ježiš Nikodémovi, že sa môže narodiť znova?

„*Ježiš mu odpovedal:* Ameň, ameň ti hovorím, že *nenarodí-li sa niekto z vody a z Ducha*, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch. *Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znova.*“
Jána 3,5-7

Ako vykoná Boh túto zmenu (obrátenie) v našich životoch?

„Vietor, kde chce, tam veje, a jeho hlas čuješ, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide; *tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.* Jána 3,8

„Lebo *všetci, ktorí sú vedení Duchom Božím, tí sú Synmi Božími.*” Rimanom 8,14

Ako opisuje Pavol „znovuzrodeného” človeka?

„A tak *jestli je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drevne pominulo, hľa činím všetko nové.*” 2 Korint'anom 5,17

Ako nám dá Boh poznanie a túžbu, aby sme Ho poslúchali?

„Lebo *je to Boh, ktorý vo vás pôsobí i chcenie i činenie pre záľubu.*” Filipänom 2,13

„Toto je smluva, ktorú uzavriem s nimi po tých dňoch, *hovori Pán: Dám svoje zákony na ich srdcia a napíšem ich na ich myslí.*” Židom 10,16

Bude nový kresťan pokračovať v žití života hriechu?

„Nuž, čo tedy povieme? *Či zostaneme v hriechu, aby sa rozmnožila milosť? Na nijaký spôsob!* Lebo veď ktorí sme zomreli hriechu – jako budeme ešte v ňom žiť?! A či neviete, že všetci, ktorí sme pokrstení v Ježiša Krista, pokrstení sme v jeho smrť? Pohrobení sme tedy s ním skrze krst v smrť, *aby sme, jako Kristus vstal z mrtvých*

skrze slávu Otcovu, *tak aj my chodili v novote života.*"

Rimanom 6,1-4

Môžme očakávať odpustenie, ak zhrešíme po tom, čo sme sa znovu narodili?

„Moje dieťatká, toto vám píšem nato, aby ste nehrešili. Keby niekto zhrešil, máme prímluvcu u Otca, Ježiša Krista, spravedlivého.“

1 Jána 2,1

„Keď vyznávame svoje hriechy, verný je a spravedlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej neprávosti.“

1 Jána 1,9

Zasľúbenia:

„Všetko vládzem v tom, ktorý ma zmocňuje, v Kristovi.“

Filipänom 4,13

NEBO BUDE SKUTOČNOSŤOU

Čo zasľúbil Ježiš svojim nasledovníkom tesne pred svojou smrťou a zmŕtvychvstaním?

„Nech sa neľaká vaše srdce! Veríte v Boha, a verte aj vo mňa. V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, preto, že vám idem pripraviť miesto, *a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.*”

Jána 14,1-3

Ako opisuje Biblia „Otcov dom“?

„A ja Ján som videl to *sväté mesto, nový Jeruzalem...* pripravený jako nevestu, ozdobenú svojemu mužovi.”

Zjavenie 21,2

Ako opisuje Biblia toto Sväté Mesto, Nový Jeruzalem?

a. „*A poloha mesta je štvoruhlastá, ktorého dĺžka je toľká, ako šírka. A nameral mesta trstinou dvanásť tisíc štádií. Jeho dĺžka a šírka a výška je rovnaká.*”

Zjavenie 21,16

Poznámka: Jedna anglická míľa je osem štádií, čo znamená, že toto mesto, formujúce perfektný štvorec, je najmenej 375 míľ (asi 618 km) dlhé po každej strane!

- b. „A stavba jeho múru bola jaspis. *A mesto bolo čisté zlato, podobné čistému sklu.*” Zjavenie 21,18
- c. „A základy múru mesta boli *ozdobené všelijakými drahými kameňmi.*” Zjavenie 21,19
- d. „A mesto malo dvanásť brán... *a dvanásť brán dvanásť periel. Jedna každá brána bola z jednej perly,* a ulica mesta čisté zlato, jako priezračné sklo.” Zjavenie 21,12.21
- e. „*A mesto nepotrebuje slnka ani mesiaca, aby svietili v ňom, lebo sláva Božia ho osvecuje,* a jeho sviecou je Baránok.” Zjavenie 21,23

Aký veľmi zvláštny strom bude rásť v Novom Jeruzaleme, ktorý sa tiež nachádzal v záhrade Eden?

- a. „A naprostred jeho ulici a z oboch strán rieky bolo *drevo života, donášajúce dvanásť ovocie, vydávajúce svoje ovocie každý mesiac.* A listie dreva je na uzdravovanie národov.” Zjavenie 22,2
- b. „A Hospodin Boh ho poslal preč z raja, čiže zo záhrady Édena ... a osadil cherubínov od východnej strany záhrady Édena, a to s plamenným mečom plápolajúcim strážiť cestu ku *stromu života.*” Genesis 3,23.24

Božím zámerom je urobiť túto zem večným domovom pre tých, ktorí sú spasení:

„Blahoslavení tichí, lebo oni dedične obdržia zem.“

Matúša 5,5

***Poznámka:** Toto nastane na konci 1000 ročnej doby, ktorú vykúpení strávia s Bohom v nebesiach. Úplnejšie vysvetlenie sa nachádza v budúcej lekcii, „1000 Rokov Mieru“ (vid' str. 169)*

Boh znovu–stvorí zem:

a. *„A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť.“*

2 Petra 3,13

b. *„A videl som nové nebe a novú zem, lebo prvé nebe a prvá zem boli pominuli, a mora už nebolo.“*

Zjavenie 21,1

Boh presťahuje svoje hlavné mesto, nový Jeruzalem, na zem!

„A ja Ján som videl to sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupujúci od Boha z neba, prihotovený jako nevestu, ozdobenú svojemu mužovi. A počul som veľký hlas od trónu z neba, ktorý hovoril: Hľa, stánok Boží s ľuďmi, a bude bývať s nimi, a oni budú jeho ľuďom, a on, Boh, bude s nimi a bude ich Bohom.“

Zjavenie 21,2.3

Zem, urobená znovu, bude perfektná!

a. *„Vtedy sa otvoria oči slepých, a otvoria sa aj uši hluchých. Vtedy poskočí kuľhavý jako jeleň, a jazyk*

nemého bude radostne prespevovať, lebo vyprýštia vody na púšti a potoky na pustine.” Izaiáš 35,5.6

- b. *„Vlk a jahňa budú sa pásť spolu, a lev bude žrať slamu jako vól... Neuškodí ani nezahubia na celom vrchu mojej svätosti, hovorí Hospodin.*” Izaiáš 65,25
- c. *„Nebudú viacej lačnieť ani nebudú viacej žízniť, ani nebude na nich dorážať slnce ani žiadne horko.”*
Zjavenie 7:16
- d. *„A Boh zotrie každú slzu z ich očí, a smrti už viacej nebude ani žalosti, ani kriku, ani bolesti viacej nebude.”*
Zjavenie 21,4

Boží vykúpení ľudia budú uspokojení!

„A nastavajú domov a budú bývať v nich, a nasadia viníc a budú jesť ich ovocie. Nebudú stavať, aby tam býval iný; nebudú sadiť, aby jedol iný; lebo jako dni stromu budú dni môjho ľudu, a dielo svojich rúk budú užívať moji vyvolení.”
Izaiáš 65,21.22

Oni budú vzývať a sláviť Boha:

„A stane sa, že od mesiaca do mesiaca a od soboty do soboty bude prichádzať každé telo, aby sa klaňalo predomnou, hovorí Hospodin.”
Izaiáš 66,23

Podľa Ježiša, v nebi sa zoznámime s ostatnými postavami z Biblie:

„Ale vám hovorím, že *mnohí prídu od východu aj od západu a budú stoliť s Abrahámom, s Izákom a s Jakobom v nebeskom Kráľovstve.*“ Matúša 8,11

Podľa apoštola Pavla, priatelia sa stretnú a spoznajú jeden druhého v nebi:

„Lebo teraz vidíme v zrkadle, v záhade, *ale potom tvárou v tvár*; teraz poznávam z čiastky, *ale potom poznám dokonale, tak, ako aj som poznaný.*“

1 Korint'anom 13,12

Zasľúbenie:

„Čoho oko nevidelo a ucho nepočulo a na srdce človeka nevstúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.“

1 Korint'anom 2,9

JEŽIŠ PRÍDE ZNOVU!

Čo prehlásil Ježiš najvyššiemu kňazovi pod prísahou na súde?

„A Ježiš mu riekol: Ty si povedal; len vám hovorím, že *odteraz uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať na nebeských oblakoch.*“ Matúša 26,64

Prečo sa Ježiš vráti?

„ Vám idem pripraviť miesto, a keď odídem a pripravím vám miesto, *prijdem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.*“ Jána 14,3

Existuje ešte iný dôvod pre Jeho druhý príchod?

- a. „Lebo Syn človeka príde v sláve svojeho Otca, s jeho anjelmi *a vtedy odplatí každému dľa jeho skutkov.*“ Matúša 16,27
- b. „A hľa, *prijdem skoro a moja odplata so mnou, aby som odplatil jednému každému podľa toho, jaký je jeho skutok.*“ Zjavenie 22,12

Jeho príchod bude doslovný!

Podľa nebeských anjelov, ako sa Ježiš vráti na túto zem?

„A keď to povedal, zdvihnutý bol hore, kým oni hľadeli na to, *a podňal ho oblak a vzal zopred ich očí.* A jako v tom, čo odchádzal, upretým zrakom hľadeli do neba, tu hľa, dvaja mužovia sa postavili vedľa nich v bielom

rúchu, ktorí aj povedali: Galilejskí mužovia, čo tu stojíte a hľadáte do neba? *Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príjde tak, ako ste ho videli ísť do neba.*"

Skutky 1,9-11

Jeho príchod bude viditeľný!

Každý, kto bude žiť v čase Ježišovho návratu, uvidí Ho prichádzať:

- a. *„Hľa, prichádza s oblaky, a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli, a budú nad ním plakať všetky pokolenia zeme. Áno, amen.“* Zjavenie 1,7

Jeho príchod bude počuteľný!

- b. *„A kráľovia zeme a veľmoži a boháči a vojevodcovia a mocní i každý sluha i každý svobodný skryli sa do jaskýň a do skál vrchov a vraveli vrchom a skalám: Padnite na nás a prikryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne, a pred hnevom Baránka, lebo prišiel ten veľký deň jeho hnevu, a kto bude môcť obstáť?“* Zjavenie 6,15-17

Aké triumfálne zvuky otrasú zemou, keď príde Ježiš?

„Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou sostúpi s neba, a mrtví v Kristu vstanú najprv.“ 1 Tesaloničanom 4,16

Ako opisuje Peter ohlušujúci zvuk toho pamätného dňa, keď sa Ježiš vráti?

„A príjde deň Pánov ako zlodej v noci, v ktorý pomínú

nebesia praskotom a rachotom, a živly, rozpálené ohňom, sa rozplynú, a zem i diela, ktoré sú na nej, zhoria."

2 Petra 3,10

Pri Jeho príchode nastanú okamžité, dramatické zmeny!

Aká úžasná zmena sa udeje, keď sa Ježiš vráti?

„Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamžení, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi, a mrtví vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení."

1 Korinťanom 15,51.52

**Aké pokyny dá Ježiš anjelom,
keď sa On objaví?**

„A vtedy sa ukáže znamenie Syna človeka na nebi, a vtedy budú plakať všetky pokolenia zeme a uvidia Syna človeka, prichádzajúceho na nebeských oblakoch s mocou a s veľikou slávou. A pošle svojich anjelov s trúbou veľikého hlasu, a shromaždia jeho vyvolených od štyroch vetrov, od jedných končín nebies až po druhé ich končiny."

Matúša 24,30.31

**Čo sa stane so žijúcimi spravodlivými
svätými, keď sa zjaví Ježiš?**

„Potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom."

1 Tesaloničanom 4,17

Bude silné zemetrasenie:

„Povstalo veľké zemetrasenie... A nebe pošlo ta, jako

svíjajúci sa knižný svitok. *A každý vrch a každý ostrov sa pohli so svojho miesta.*" Zjavenie 6,12.14

Jeho príchod bude slávny!

K čomu môžeme pripodobniť slávu a jas Kristovho príchodu?

„Lebo *jako* vychádza *blesk* od východu a ukazuje sa až na západ, *tak bude aj príchod Syna človeka.*”

Matúša 24,27

Čia sláva dodá nádhere Krista pri jeho druhom príchode?

„Lebo ktokoľvek by sa hanbil za mňa a za moje slová, za toho sa bude hanbiť Syn človeka, *keď príjde vo svojej sláve a v sláve Otca a svätých anjelov.*”

Lukáša 9,26

Varovanie pred falošnými kristami!

Aké konkrétne varovanie dal Ježiš, aby jeho nasledovníci neboli zvedení?

a. „*Tedy keď vám povedia: Hľa na púšti je! Nevychádzajte! Hľa, v tajných chyžiach! Neverte!* Lebo *jako* vychádza *blesk* od východu a ukazuje sa až na západ, *tak bude aj príchod Syna človeka.*”

Matúša 24,26.27

b. „Lebo *povstanú falošní kristovia a falošní proroci* a dajú veľké znamenia a budú robiť zázraky, *tak, že by sviedli v blud, keby to bolo možné, aj vyvolených.*”

Matúša 24,24

Jeho príchod bude neočakávaný!

**Kto jediný pozná deň a hodinu Ježišovo
Druhého Príchodu?**

„Ale o tom dni a o tej hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli, ani Syn, iba sám môj Otec.“ Matúša 24,36

**Prečo máme byť vždy pripravení
na Ježišov príchod?**

- a. „Preto aj vy buďte hotoví, lebo v tú hodinu, v ktorú sa nenazdáte, príjde Syn človeka.“ Matúša 24,44

- b. „A *vystrihajte sa*, aby snáď vaše srdcia neboli obťažované obžranstvom a opilstvom a starosťami o tento život, a náhle by prišiel na vás ten deň. *Lebo príjde jako osídlo na všetkých, ktorí bývajú na tvári celej zeme. Preto teda bdejte každého času, modliac sa.*“ Lukáša 21,34,36

Zaslúbenia:

„Milovaní, teraz sme deťmi Božími, a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme jemu podobní, lebo ho budeme vidieť tak, ako je. A každý, kto má túto nádej na neho, očisťuje sa, tak ako je aj on čistý.“ 1 Jána 3,2,3

„Preto povedia v ten deň: *Hľa, toto je náš Boh*, na ktorého sme očakávali, *a spasil nás*; toto je Hospodin, na ktorého sme očakávali! *Plesajme a radujme sa v jeho spasení!*“ Izaiáš 25,9

ČAS SA KRÁTI

Akú otázku, týkajúcu sa konca sveta, položili učeníci Kristovi?

„A keď sedel na Olivovom vrchu, pristúpili k nemu učeníci osobitne a riekli: Povedz nám, kedy to bude, a čo bude znamením tvojeho príchodu a skonania sveta?“

Matúša 24,3

Tu sú niektoré zo znamení, o ktorých povedal Ježiš, že sa udejú pri konci sveta:

Vojna a krviprelievanie

„A budete slýchať o vojnách a chýry o vojnách. Hľadte, aby ste sa nestrachovali, lebo to všetko musí byť, ale ešte nie je koniec. Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu.“

Prírodné pohromy a kalamity

„A bude bývať hlad a mor, a zemetrasenia budú miestami; a to všetko je počiatkom bolestí sveta.“

Náboženské prenasledovanie

„Vtedy vás vydajú v súženie a budú vás zabíjať, a budete nenávidení od všetkých národov pre moje meno. A vtedy sa pohoršia mnohí a budú jedni druhých zradzovať a jedni druhých nenávidieť.“

Falošní proroci a učítelia, nemorálnosť a rozvod

„A povstanú aj mnohí falošní proroci a svedú mnohých. A preto, že bude rozmnožená nepravosť, ochladne láska mnohých.“ Matúša 24,6-12

Ďalšie znaky „konca časov“:

Ekonomické problémy

„A nože teraz vy, boháči! Plačte a kvíľte nad svojimi biedami, ktoré prídu na vás! Vaše bohatstvo zhnilo a vaše rúcha požrali mole; vaše zlato a striebro zhrdzavelo... Nahromadili ste si pokladov na posledné dni.“ Jakoba 5,1-3

Sebecká a pyšná generácia na konci

„Ale to vedz, že v posledných dňoch nastanú nebezpečné časy. Lebo budú ľudia, ktorí budú mať radi seba, mať radi peniaze, chlúbití, pyšní, rúhaví, rodičom neposlušní, nevďační, bohaprázdni, nelútostiví, nesmierliví, pomluvační, nezdržanliví, divokí, nemilujúci dobrého, zradní, náhli, nadutí, viacej milujúci rozkoše ako milujúci Boha, ktorí majú tvárnosť pobožnosti, ktorí však jej moc zapreli. A tých sa stráž.“ 2 Timoteovi 3,1-5

Na konci časov máme venovať špeciálnu pozornosť dvom prorockým písmam:

- a. *„A ty, Danielu, zavri tie slová a zapečat knihu až do času, keď bude mať byť koniec. Mnohí to budú zpytovať, a rozmnoží sa vedomosť.“* Daniel 12,4

- b. *„Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim sluhom, čo sa musí udiať naskore... Blahoslavený, kto číta a tí, ktorí čujú slová tohoto proroctva a ostríhajú to, čo je napísané v ňom...“*
Zjavenie 1,1.3

Poznámka: Dve proročné knihy sú všeobecne uznávané za apokalyptické (to znamená, že sa týkajú konca časov); kniha Danielova, v Starom Zákone a kniha Zjavenia, v Novom Zákone.

Čo povedal Ježiš o Danielovom proroctve a o udalostiach na konci časov?

„Keď tedy uvidíte (Kristovi nasledovníci v čase konca) ohavnosť spustošenia, predpovedanú skrze proroka Daniela, že stojí na svätom mieste (kto čítaš, rozumej!), vtedy tí, ktorí budú v Judsku, nech utekajú na vrchy;... Lebo vtedy bude veľiké súženie... Vtedy keby vám niekto povedal: Hľa, tu je Kristus! Alebo: Tu! neverte! Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a dajú veľiké znamenia, a budú robiť zázraky, tak že by sviedli v blud, keby bolo možné, aj vyvolených.“

Matúša 24,15.16.21.23.24

Aká špeciálna správa, nachádzajúca sa v Zjavení, bude kázaná celému svetu tesne pred Kristovým návratom?

„A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu a hovoril veľikým hlasom: Bojte sa Boha a dajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu, a klaňajte sa tomu, ktorý učinil nebe i zem i more i pramene vôd.“

Zjavenie 14,6.7

Aké udalosti vyznačia vyvrcholenie poslednej krízy zeme?

„A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi sovrenie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie, tak že zmrtnujú ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko príjde na svet. Lebo nebeské moci sa budú pohybovať. A vtedy uvidia Syna človeka, prichádzajúceho na oblaku s mocou a so slávou veľikou.“

Lukáša 21,25-27

Čo majú konať Boží vykúpení, keď sa všetky tieto znaky naplnia?

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“

Lukáša 21,28

Aké posledné varovanie dal Ježiš svojim nasledovníkom?

„A vystríhajte sa, aby snáď vaše srdcia neboli obťažené ožranstvom a opilstvom a starosťami o tento život, a náhle by prišiel na vás ten deň. Preto teda bdejte každého času, modliac sa, žeby ste boli uznaní za hodných uniknúť všetkému tomu, čo sa má diať, a postaviť sa pred Synom človeka.“

Lukáša 21,34.36

A ČO BOŽÍ ZÁKON?

Aký bol Ježišov postoj voči Božiemu zákonu?

„Činiť tvoju vôľu, môj Bože, si želám, a tvoj zákon je v mojich vnútornostiach.“ Žalm 40,9

Ako sa Ježiš vyjadril o Božom zákone vo svojej najznámejšej kázni?

*„Nedomnievajte sa, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov; neprišiel som zrušiť, ale naplniť. Lebo ameň vám hovorím, že **dokiaľ nepominie nebe a zem, ani len jediné jota alebo jeden puntík nepominie zo zákona, dokiaľ sa všetko nestane.**“* Matúša 5,17.18

Ako oznámil Boh svoj zákon?

*„A dal Mojžišovi, keď s ním dohovoril na vrchu Sinai, **dve dosky svedoctva, kamenné dosky, popísané prstom Božím.**“* Exodus 31,18

Všimnite si tieto fakty o Božom zákone:

- a. Žiaden ľudský prvok sa nezúčastnil na formulovaní Desiatich Prikázaní ako sa nachádzajú v Exodus 20,1-17. Všetko ostatné napísané v Biblii napísali proroci. Nie tak Desiat' Prikázaní! Ak by boli niektoré časti Biblie pravejšie, toto by bola tá najdokonalejšia!

Vláda nemôže existovať bez zákona a poriadku. Spoločnosť nemôže fungovať bez pravidiel. Ľudia

nemôžu pracovať bez určitých inštrukcií. Deti sa nemôžu hrať hry bez pravidiel. Dokonca aj príroda má svoje zákony! Máme byť teda prekvapení, že Boh riadi svoj vesmír zákonmi?

- b. Desať prikázaní, *napísaných na kameň vlastným Božím prstom*, bolo položených DO VNÚTRA truhly zmluvy.

„V tom čase mi riekol Hospodin: Uteš si dve kamenné dosky, jako boli tie prvé... A napíšem na dosky slová, ktoré boli na tamtych prvých doskách, ktoré si rozbil, a *vložíš ich do truhly*... A napísal na dosky... desať slov... a Hospodin ich dal zase mne. *A ... sišiel som s vrchu a vložil som dosky do truhly, ktorú som bol spravil.*”

Deuteronomium 10,1-5

- c. Druhý „zákon“ napísal Mojžiš do knihy (namiesto na kameň), a položil ho PO STRANE truhly zmluvy.

„A stalo sa, keď dopísal Mojžiš slová tohoto zákona do knihy až do posledného slova, že prikázal Mojžiš Levitom, ktorí nosili truhlu smluvy Hospodinovej, a povedal: *Veďte túto knihu zákona a položte ju po strane truhly smluvy Hospodina, svojeho Boha*, a bude tam proti tebe za svedka.” Deuteronomium 31,24-26

Čo je zámerom Božieho zákona?

„Čo tedy povieme? Že je zákon hriechom? To nech sa nestane! *Ale hriechu som nepoznal iba skrze zákon*. Lebo ani o žiadosti som nebol vedel, keby zákon nehovoril: Nepožiadáš!” Rimanom 7,7

Porovnanie Božieho zákona a Mojžišovho zákona

Boží Zákon

Mojžišov Zákon

**Nazýva sa „zákon
Hospodina Zástupov“**
Izaiáš 5,24

**Nazýva sa
„Mojžišov zákon“**
Lukáša 2,22; 1 Korint'anom 9,9

**Boh ho napísal
na kameň**
Exodus 31,18; 32,16

**Mojžiš ho napísal
do knihy**
2 Par. 35,12; Deut. 31,24

**Umiestnený vo
vnútri truhly zmluvy**
Deuteronomium 10,2.5

**Umiestnený po
strane truhly zmluvy**
Deuteronomium 31,26

Poukazuje na hriech
Rimanom 7,7; 3,20

**Pridaný kvôli
prestúpeniam**
Galat'anom 3,19

Nie je ťažký
1 Jána 5,3

Proti nám
Kološanom 2,14

**Volá sa
„kráľovský zákon“**
Jakoba 2,8

**Volá sa
„zákon obsiahnutý
v nariadeniach“**
Efežanom 2,15

Súdi všetkých
Jakoba 2,10-12

Nesúdi nikoho
Kološanom 2,14-16

Duchovný
Rimanom 7,14

Telesný
Židom 7,16

Dokonalý
Žalm 19,8

Nezdokonalil nič
Židom 7,19

Čo je zámerom Mojžišovho zákona?

„Tak čo tedy zákon? *Bol pridaný pre prestúpenia.*”

Galaťanom 3,19

Poznámka: Žiaľ, Pavol nerozlišuje medzi týmito dvomi zákonmi, ale hovorí len o „zákone”. Výsledkom toho mnohí prišli k uzáveru, že Boží zákon (Desať Prikázaní), bol odstránený. Ale ak čítame v kontexte, môžeme rozlíšiť o ktorom zákone Pavol hovorí, keďže hovorí, že bol „napísaný v knihe zákona” a nie na kameni. (Vid' Galaťanom 3:10)

Tí, ktorí milujú Boha a svojho blížneho, naplnia (zachovajú) Boží zákon!

Ježiš povedal:

„Milovať budeš Pána, svojeho Boha, seľým svojim srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! *To je to veľiké a prvé prikázanie. A druhé, tomu podobné je: milovať budeš svojego blížneho jako samého seba! Na týchto dvoch prikázaniach visí celý zákon i proroci.*”

Matúša 22,37-40

Poznámka: Niektorí teoretizujú, že Desať Prikázaní je od Otca, zatiaľ čo Krisus dal len dve prikázania, úplne nesúvisiace s Desiatimi Prikázaniami Starého Zákona. Ale pozorné štúdium Desiatich Prikázaní ukáže, že prvé štyri sa týkajú našej lásky k Bohu, zatiaľ čo ďalších šesť pojednáva o našom vzťahu k nášmu blížnemu. Preto teda Ježiš povedal: „Na týchto dvoch prikázaniach visí celý zákon.” Otcove prikázania a Kristove prikázania sú jedno a to isté!

„Jestli budete ostríhať moje prikázania, zostanete v mojej láske, tak, ako som ja ostríhal prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske.“ Jána 15,10

„Ktokoľvek by tedy zrušil hoci len jedno z týchto najmenších prikázaní a učil by tak ľudí, ten sa bude najmenším volať v nebeskom kráľovstve; ale ktokoľvek by činil a učil, ten sa bude veľikým volať v nebeskom kráľovstve.“ Matúša 5,19

„A chceš-li vojsť do života, zachovaj prikázania.“ Matúša 19,17

Pavol napísal:

„Nebudte nikomu nič dlžní, krome navzájom sa milovať; lebo ten, kto miluje bližného, naplnil zákon. Lebo: Nezcudzoložíš, nezabiješ, neukradneš, nepovieš falošného svedoctva, nepožiadaš, a je-li jaké iné prikázanie, to všetko sa zahrňuje v slove: Milovať budeš svojeho bližného jako samého seba. Láska nerobí bližnému zlého, a tedy plnosťou zákona je láska.“

Rimanom 13,8-10

Biblia Záverom:

Starý Zákon

„Suma všetkého toho, čo si počul: Boj sa Boha a ostríhaj jeho prikázania, lebo to je povinnosťou každého človeka.“ Kazateľ 12,13

Nový Zákon

„Lebo ten, kto by zachoval celý zákona a poklesol by v jednom prikázaní, previnil sa proti všetkým. Lebo ten, ktorý povedal: Nezcudzoložíš! Povedal i: Nezabiješ! A tak jestli aj nezcudzoložíš, ale zavraždíš, si priestupníkom zákona. Tak hovorte a tak robte jako takí, ktorí máte byť súdení zákonom svobody.“ Jakoba 2,10-12

ZÁKON A MILOŠŤ

Aká je Biblická definícia hriechu?

„Každý, kto robí hriech, robí aj proti zákonu, *lebo hriech je prestúpením zákona.*“ 1 Jána 3,4

Koľkí zhrešili?

„*Ponevác všetci zhrešili* a postrádajú slávy Božej.“
Rimanom 3,23

Čo si zaslúžia všetci hriešnici?

„Lebo odplata za hriech je smrť...“ Rimanom 6,23

Ako teda zachráni Boh hriešnikov?

- a. „Lebo odplata za hriech je smrť, *ale dar Boží, daný z milosti, je večný život* v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi.“ Rimanom 6,23
- b. „*Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží*, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil.“ Efežanom 2,8.9

Podľa Pavla, ako ovplyvňuje naša viera v Krista Boží zákon?

„Či tedy maríme zákon skrze vieru? Nijakým činom! Ale zákon staviame, aby platil.“ Rimanom 3,31

Ak dodržiavame zákon, spasí nás to?

„Preto že zo skutkov zákona nebude ospravedlnené pred ním žiadne telo.“
Rimanom 3,20

Aký účel má teda zákon?

„Preto že zo skutkov zákona nebude ospravedlnené pred ním žiadne telo, *lebo skrze zákon poznanie hriechu.*“
Rimanom 3,20

Ak zákon len poukazuje na hriech, ako teda môžeme byť očistení a spasení od našich hriechov?

„Ale keď chodíme vo svetle, jako je on vo svetle, máme obecenstvo jedni s druhými, a *krv Ježiša Krista, jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu.* 1 Jána 1,7

Poznámka: Zákon môže len poukázať na hriech v našom živote. Nemôže nám ho ale odpustiť. Odpustenie môže prísť len skrze Ježišovu obeť. Jakoba 1,23-25 nám hovorí, že hoci zrkadlo nám môže ukázať, ako vyzeráme, zrkadlo neodstráni žiadnu špinu, ktorú máme na tvári! Musíme si umyť tvár mydlom a vodou, aby sme boli čistí. Keď ide o hriech, Boží zákon je tým zrkadlom, ktoré nám ho ukáže a Ježišova očisťujúca krv ho odstráni!

Povoľuje nám milosť porušiť Boží zákon?

„Nuž, čo tedy povieme? Či zostaneme v hriechu, aby sa rozmnožila milosť? Na nijaký spôsob! Lebo veď ktorí sme zomreli hriechu - jako budeme ešte v ňom žiť?!“ „Lebo hriech nebude panovať nad vami, pretože nie ste pod zákonom, ale pod milosťou. *Tak čo tedy? Či*

budeme hrešiť, keď nie sme pod zákonom, ale pod milosťou? To nech sa nestane!" Rimanom 6,1.2.14.15

***Poznámka:** Hriech je definovaný ako prestúpenie Božieho zákona. Ježiš nás prišiel spasiť od našich hriechov, nie v nich. Milosť nie je licenciou na hriech; je to moc, ktorú Boh dáva na to, aby nám umožnil prestať hrešiť.*

Čo zasľúbil náš nebeský Otec o svojom zákone?

„Lebo toto je smluva, ktorú uzavriem s domom Izraelovým po tých dňoch, hovorí Pán: *Dám svoje zákony do ich mysli a napíšem ich na ich srdcia* a budem im Bohom, a oni mi budú ľuďom.“ Židom 8,10

Aké špeciálne požehnanie je vyslovené v poslednej kapitole Biblie?

„Blahoslavení, ktorí činia jeho prikázania, aby mali právo k drevu života a aby vošli bránami do mesta.“ Zjavenie 22,14

Zasľúbenie:

„*Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! Vojde do nebeského kráľovstva, ale ten, kto činí vôľu mojeho Otca, ktorý je v nebesiach.*“ Matúša 7,21

DEŇ NA PAMÄTANIE

Boh stvoril nebesia a zem za šesť dní. Čo robil na siedmy deň, aby ho urobil zvláštnym?

- „A Boh dokonal v siedmy deň svoje dielo, ktoré činil,
- a odpočinul v siedmy deň od všetkého svojeho diela, ktoré učinil.
- A Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho.“

Exodus 2,2.3

Ktorý deň je siedmy deň?

Odpoveď slovníka:

„Siedmy deň, sobota, siedmy deň týždňa“ (Webster’s New Twentieth Century Dictionary, Unabridged Second Edition, 1973).

Aký významný výraz, alebo meno, má siedmy deň v Biblii?

„Lebo v šiestich dňoch učinil Hospodin nebesia a zem, more a všetko, čo je v nich, a odpočinul siedmeho dňa. Preto požehnal Hospodin *deň soboty* a posvätil ho.“

Exodus 20,11

Komu patrí tento deň podľa Písma?

„Pamätaj na deň soboty aby so ho svätily. Šesť dní budeš pracovať a robiť akékoľvek svoje dielo. Ale *siedmy deň* je

sobota Hospodina, tvojeho Boha. Nebudeš robiť nijakého diela.”

Exodus 20,8-10

Poznámka: V predošlej lekcii sme sa venovali dôležitosti Desať Božích prikázaní. Boh ich napísal svojím vlastným prstom. Stačí si len prečítať Desať prikázaní a zistíme, že Boh venoval mnoho slov prikázaniu o sobote (štvrté prikázanie) v porovnaní s ostatnými deviatimi.

Uvažujte o tom

Porovnnajte

Prikázanie	Počet slov
I „Nebudeš mať iných bohov predtým mnou.”	6
II „Neučiníš si rytiny ani nijakej podoby tých vecí, ktoré sú hore na nebi, ani tých, ktoré sú dole na zemi, ani tých, ktoré sú vo vodách pod zemou. Nebudeš sa im klaňať, ani im nebudeš slúžiť, lebo ja, Hospodin, tvoj Boh som silný Boh horlivý, ktorý navštevujem nepravosť otcov na synoch do tretieho i štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia, a činím milosť tisícim tým, ktorí ma milujú a ostrihajú moje prikázania.”	72
III „Nevezmeš mena Hospodina, svojeho Boha, nadarmo. Lebo Hospodin nenechá bez pomsty toho, kto by vzal jeho meno nadarmo.”	18
IV „Pamätaj na deň soboty, aby si ho svätil. Šesť dní budeš pracovať a robiť akékoľvek svoje dielo. Ale siedmy deň je sobota Hospodina, tvojeho Boha. Nebudeš robiť nijakého diela ani ty ani tvoj syn ani tvoja dcéra, tvoj služobník ani tvoja dievka ani tvoje hovädé ani tvoj pohostín, ktorý je v твоjich bránach. Lebo v šiestich dňoch učinil Hospodin nebesia a zem, more a všetko, čo je v nich, a odpocítnul siedmeho dňa. Preto požehnal Hospodin deň soboty a posvätil ho.”	81
V „Či svojho otca i svoju mať, aby sa predĺžili tvoje dni na zemi, ktorú ti dá Hospodin, tvoj Boh.”	19
VI „Nezabiješ!”	1
VII „Nezosmilníš!”	1
VIII „Neukradneš!”	1
IX „Nepovieš na svojho bližného falšného svedectva!”	6
X „Nepožiadaš domu svojho bližného! Nepožiadaš ženy svojho bližného ani jeho stuhu ani jeho dievky ani jeho vola ani jeho osla ani ničoho, čo je tvojho bližného!”	26

Ktoré tri špecifické prikázania sú zahrnuté vo štvrtom prikázaní?

1. „*Pamätaj na deň soboty, aby si ho svätil.*”
Exodus 20,8
2. „*Šesť dní budeš pracovať...*”
Exodus 20,9
3. „*Nebudeš robiť nijakého diela (v sobotu).*”
Exodus 20,10

Uvažujte o tom:

Ježišove slová:

- a. „*Ja som ostríhal prikázania svojho otca a zostávam v jeho láske.*”
Jána 15,10

Ježišov príklad:

- b. „*A prišiel do Nazareta, kde bol odchovaný, a vošiel, podľa svojej obyčaje, v sobotný deň do synagógy a vstal, aby prečítal.*”
Lukáša 4,16
- c. „*Ježiš Krisus ten istý včera i dnes a bude až na veky.*”
Židom 13,8

Podľa Nového zákona, kto stvoril všetko?

- a. „*Kým za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval Boh otcom v prorokoch, za týchto posledných dní nám hovoril v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj veky.*”
Židom 1,1.2
- b. „*Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Slovo bol Boh... Všetko povstalo skrze neho... Na*

svete bol, a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal! Prišiel do svojho vlastného a jeho vlastní ho neprijali!...*A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami.*" Jána 1,1.3.10.11.14

Poznámka: Ježiš stvoril náš svet. Sám Stvoriteľ prišiel zomrieť za nás. Ten, ktorý je rovný Bohu, pretože On sám je Bohom. Tým, že pamätáme na svätenie soboty, vyjadrujeme našu vieru v Ježiša nie len ako nášho Spasiteľa, ale aj ako Stvoriteľa.

Ktorý deň v týždni svätíl Apoštol Pavol?

„A Pavel podľa svojej obyčaje vošiel k nim. A po tri soboty sa rozhováral s nimi z písom.” Skutky 17,2

Učil Pavol Židov i pohanov v sobotu?

„A rozhováral sa (Pavol) v synagóge každú sobotu a presviedčal Židov i Grékov.... A bol tam rok a šesť mesiacov a učil medzi nimi slovo Božie.” Skutky 18,4.11

Podľa knihy Skutkov, kedy žiadali pohania, aby im bola povedaná pravda o Kristovi?

„A keď vychádzali zo synagógy Židov, prosili pohania, žeby im nasledujúcu sobotu rozprávali tie isté slová... A nasledujúcu sobotu sa zhromaždilo skoro celé mesto počuť slovo Božie.” Skutky 13,42.44

Prešlo mnoho storočí, môžu si dnešní kresťania byť istí ktorý deň je siedmym dňom v týždni?

Biblia odpovedá:

- a. „Ten prišiel k Pilátovi a vypýtal si telo Ježišovo. A keď ho sňal, obvinul ho kmentom a položil do

hrobu, vytesaného v skale, v ktorom ešte nikdy nikto nebol ležal. *A bol deň pripravovania, a nastávala sobota.*" Lukáša 23,52-54

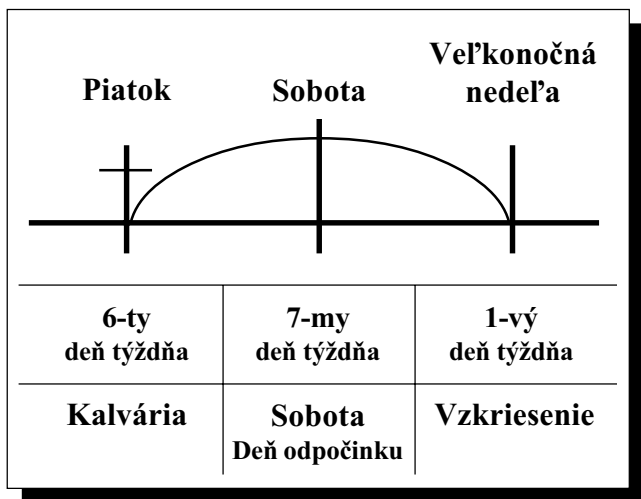
Poznámka: Ježiš zomrel v piatok. Židia nazývali piatok, šiesty deň týždňa, dňom pripravovania. Pripravovali sa na sobotu, ktorá začínala po západe slnka v piatok. Božie stvoriteľské dni začali večerom, alebo tmavou časťou najprv; po nej nasledovala svetlá časť. (Genesis 1,5-31). Z toho vychádza Božia inštrukcia svätiť sobotu „od večera do večera.“ (Vid' Leviticus 23,32; a Marka 1,21.32).

- b. „A išli za ním aj ženy, ktoré to s ním boli prišli z Galilee, a poďívali sa na hrob, i jako ta bolo položené jeho telo. *A navrátiac sa nahotovili voňavých vecí i mastí. Ale cez sobotu odpočívali podľa prikázania.*“ Lukáša 23,55-56

Poznámka: Najbližší Kristovi nasledovníci svätili Sobotu počas jeho smrti a po nej. Sám Ježiš odpočinul v hrobe počas sobotných hodín, dodržujúc tak Božie zákony dokonca i v Jeho smrti!

- c. „A navrátiac sa...*cez sobotu odpočívali podľa prikázania.* No, potom *v prvý deň týždňa* prišli hlboko za svitu k hrobu... a nenašli tela Pána Ježiša.“ Lukáša 23,56; 24,1.3

Poznámka: Tieto verše pomáhajú utvrdiť fakt, že siedmy deň týždňa, deň, ktorý voláme „sobota“ – je tým siedmym dňom týždňa spomenutým v Biblii, deň nazývaný sobota. (Vid' Marka 16,1.2)

Fakty o Sobote:

Sobota bola daná ľuďstvu na požehnanie:

„A povedal im: *Sobota je učená pre človeka a nie človek pre sobotu.*“ Marka 2,27

Sobota je Deň Pánov:

„Preto je *Syn človeka pánom i soboty.*“ Marka 2,28

Sobota nie je na prácu alebo podnikanie:

„V tých dňoch som videl v Judsku takých, ktorí *šliapali kade hrozna v sobotu...* A svedčil som im a dohováral... ktorí donášali ryby a všeličo na predaj *a predávali v sobotu* synom Júdovým, a to v Jeruzaleme! Preto... povedal som im: *Čo je to taká vec, ktorú robíte a poškvŕňujete sobotný deň?!*“ Nehemiáš 13,15-17

Sobota nie je na vyhľadávanie svetských potešení, ale deň zameraný na duchovné veci:

„Jestli odvrátiš svoju nohu od soboty, aby si nečinil toho, čo sa tebe ľúbi, v deň mojej svätosti; ale nazveš sobotu rozkošou, svätú Hospodinovu ctenou, a keď ju budeš ctíť tak, že nebudeš vykonávať svojich ciest a prevádzať toho, čo sa tebe ľúbi, ani hovoriť daromného slova, vtedy budeš mať rozkoš na Hospodinovi, a preveziem ťa cez vysoké miesta zeme a budem ťa krmiť dedictvom Jakoba, tvojeho otca, lebo ústa Hospodinove hovorili.“

Izaiáš 58,13.14

Čo budeme robiť v sobotu, keď Ježiš stvorí novú Zem?

„Lebo jako tie nové nebesia a tá nová zem, ktoré ja učiním, budú stáť predou mnou, hovorí Hospodin... a stane sa, že... od soboty do soboty bude prichádzať každé telo, aby sa klaňalo predou mnou, hovorí Hospodin.“

Izaiáš 66,22.23

Čo povedal Ježiš, že sa smie robiť v sobotu?

„A odídúc odtiaľ prišiel do ich synagógy. A hľa, bol tam človek, ktorý mal uschlú ruku. A opýtali sa ho a riekli: Či sa smie v sobotu uzdravovať? Aby ho obžalovali. A on im povedal: Kto z vás bude taký človek, ktorý, keď bude mať jednu ovcu, a keby mu spadla v sobotu do jamy, či ju azda nelapí a nevytiahne? A o koľko viac je človek než ovca! Preto sa smie v sobotu dobre činiť.“

Matúša 12,9-13

Zasľúbenia:

„Ale ten, kto ostríha jeho slovo, v tom je po pravde láska Božia dokonaná. Po tom poznáme, že sme v ňom. Ten, kto hovorí, že zostáva v ňom, je povinný, jako on chodil, i sám tak chodiť.“ 1 Jána 2,5.6

„Lebo to je tá láska Božia, aby sme ostríhali jeho prikázania, a jeho prikázania nie sú ťažké.“ 1 Jána 5,3

AKO SA STALA NEDEĽA POPULÁRNYM DŇOM?

Čo zaslúbil Boh?

„Nepoškvrním svojej zmluvy a toho, čo raz vyšlo cez moje rty, nezmením.“ Žalm 89,35

Čo je Božia neporušiteľná zmluva?

„A oznámil vám svoju zmluvu, ktorú vám prikázal činiť, desať slov, a napísal ich na dve kamenné dosky.“
Deuteronomim 4,13

Poznámka: Boh zaslúbil, že nikdy nezmení svoj zmluvný zákon. Ak sa niekto pokúsil o nejakú zmenu, určite to nebol Ježiš, pretože on sám povedal: „**Nedomnievajte sa, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov; neprišiel som zrušiť, ale naplniť. Lebo amen vám hovorím, že *dokiaľ nepominie nebe a zem, ani len jediný jota alebo jeden puntík nepominie zo zákona, dokiaľ sa všetko nestane. Ktokoľvek by tedy zrušil hoci len jedno z tých najmenších prikázaní a učil by tak ľudí, ten sa bude najmenším volať v nebeskom kráľovstve; ale ktokoľvek by činil a učil, ten sa bude veľkým volať v nebeskom kráľovstve.***“ Matúša 5:17-19

Osem Novozákonných textov

Poznámka: V Biblii sa o nedeli vždy hovorí ako o *prvom dni v týždni* a nájdeme len osem prípadov v Novom Zákone, v ktorých je prvý deň týždňa spomenutý. Ak jestvuje prikázanie svätiť nedeľu, mali by sme ho nájsť v jednej z týchto Biblických pasáží.

Nasleduje päť novozákonných veršov o prvom dni v týždni. Hovorí niektorý z týchto veršov, že prvý deň týždňa sa má považovať za svätý?

1. „Potom pozde na koniec soboty, keď už svitalo na *prvý deň týždňa*, prišla Mária Magdaléna i tá druhá Mária pozrieť hrob.“
Matúša 28,1
2. „A keď pominula sobota, Mária Magdaléna a Mária Jakobova a Salóme nakúpili voňavých vecí, aby prišli a pomazali ho. A v *prvý deň týždňa* včasne ráno, veľmi skoro, prišli k hrobu, keď vyšlo slnko.“
Marka 16,1.2
3. „A keď vstal z mrtvých *v nedeľu* skoro ráno, ukázal sa najprv Márii Magdaléne, z ktorej bol vyhnal sedem démonov.“
Marka 16,9
4. „No potom, v *prvý deň týždňa* prišli hlboko za svitu k hrobu nesúc voňavé veci, ktoré boli prihotovili. A išli s nimi aj niektoré iné ženy.“
Lukáša 24,1
5. „Potom v *prvý deň týždňa*, skoro ráno, keď ešte bolo tma, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že je kameň odvalený od hrobu.“
Jána 20,1

Šiesty verš o prvom dni hovorí o zhromaždení učeníkov večer v deň vzkriesenia. Podľa tejto pasáže, prečo boli zhromaždení?

6. „A keď bol večer toho dňa, *prvého dňa týždňa*, a *dvere, kde boli učenici zhromaždení, boli zamknuté zo strachu pred Židmi*, prišiel Ježiš a zastal si do prostredku a povedal im: Pokoj vám!“ Jána 20,19

Poznámka: Niektorí tvrdia, že učenici sa zhromaždili, aby svätili prvý deň týždňa na počesť vzkriesenia. Ale Marek vysvetľuje, že učenici ani len neverili, že Ježiš bol vzkriesený z mŕtvych až kým sa nezjavil v ich strede toho večera! „Naposledy sa ukázal tým jedenástim... a karhal ich za ich neveru a tvrdosť srdca, že neverili tým, ktorí ho videli vstalého z mŕtvych.“ Marka 16,14

Siedmy verš o prvom dni zahŕňa zbierky pre chudobných, vyžiadané Pavlom:

7. „Ohľadom zbierky pre svätých... V *každý prvý deň v týždni, v každú nedeľu, nech jeden každý z vás uloží u seba* odkladajúc dľa toho, ako sa komu darí, *aby sa nerobili sbierky vtedy, keď prídem.*“
1 Korinťanom 16,1.2

Poznámka: Pavol nenavrhol zmenu soboty, aby dostal verejnú zbierku počas nedeľných Bohoslužieb. Naopak, Pavol si prial, aby sa zbierky konali počas týždňa, aby mohol venovať viac času učeniu a kázaniu v sobotu!

Posledný, ôsmy verš o prvom dni je o rozlúčkovom stretnutí, ktoré Pavol usporiadal v prvý deň týždňa:

8. *„A v prvý deň týždňa, keď sme sa sišli lámať chlieb, Pavel sa rozhováral s nimi, lebo mal druhého dňa odísť a pretiahol slovo až do polnoci. A bolo hojne svetiel vo vrchnej dvorane, kde sme boli shromaždení. Skutky 20,7.8*

***Poznámka:** Skutočnosť, že učeníci lámali chlieb na tomto stretnutí, nenaznačuje, že tento deň bol svätý, keďže veriaci v tejto dobe lámali chlieb každý deň v týždni: „A každodenne... lámuc chlieb po domoch brali pokrm v plesaní.“ Skutky 2,46. Všimnite si tiež, že toto zhromaždenie sa uskutočnilo v noci, keďže v ôsmom verši čítame: „A bolo hojne svetiel vo vrchnej dvorane.“ V predošlej lekcii sme sa venovali tomu, že podľa Biblie sa deň meria od jedného západu slnka do druhého západu slnka. (Viď poznámka na strane 155). Tmavá časť dňa, alebo večer, je v Biblii na začiatku dňa a po nej ide svetlá časť (Genesis 1,5.8.13). Pavol zvolal toto stretnutie na **tmavú časť nedele, čo my teraz voláme sobota večer**. Iný preklad Biblie (Good News Bible) hovorí nasledovne: „V sobotu večer sme sa stretli k spoločnému jedeniu. Pavol hovoril k ľuďom a pokračoval až do polnoci, sobotnej noci, keďže plánoval odísť nasledujúceho dňa.“ **Kniha Skutkov zaznamenáva osemdesiatštyri sobotných stretnutí, ale len jedno stretnutie v sobotu večer**. Malo by sa toto chápať ako príkaz na zmenu dňa bohoslužieb?*

Ale väčšina kresťanov svätí nedeľu a nie sobotu; kedy sa udiala táto zmena?

Poznámka: Na začiatku štvrtého storočia nášho letopočtu, cisár Konštantín vydal dekrét, ktorý urobil nedeľu verejným sviatkom v celej Rímskej ríši. **Deň slnka** (po anglicky SUNday: sun – slnko, day - deň) bol ctený jeho pohanskými poddanými a aj niektorými kresťanmi. „Bola to vládcova snaha zjednotiť konfliktné záujmy pohanstva a kresťanstva. Podnecovali ho k tomu biskupovia cirkvi, ktorí boli inšpirovaní ambíciou a hladom po moci a predpokladali, že ak kresťania i pohania budú svätiť ten istý deň, podporí to pohanov, aby prijali kresťanstvo a tým zväčšili moc a slávu cirkvi.“ E. G. White, *Veľký boj*.

Neskôr, v roku 364 n.l., počas Stretnutia v Laodicei, katolícka cirkev schválila zmenu dňa, ktorý sa má svätiť a prikázala každému svätiť nedeľu, namiesto soboty.

Otázka: Akú výzvu predkladajú katolíci protestantom v otázke nedele?

Odpoveď: „Cirkev zmenila svätenie soboty na nedeľu skrze božskú, neomylnú moc, ktorá jej bola daná jej zakladateľom, Ježišom Kristom. Protestant, ktorý tvrdí, že Biblia ja jeho jediným vodcom viery, nemá žiaden podklad na svätenie nedele.“ *The Catholic Universe Bulletin*, august 14, 1942.

Otázka: Môžete nejako dokázať, že Cirkev má moc určiť sviatky?

Odpoveď: „Ak by nemala takúto moc, nebola by mohla urobiť to, v čom všetci moderní veriaci s ňou súhlasia: nebola by mohla zameniť svätenie soboty, siedmeho dňa týždňa, za svätenie nedele, prvého dňa týždňa; zmena, pre ktorú neexistuje žiaden podklad v Písme.“ Rev. Stephan Keenan, *A Doctrinal Catechism*, str.174

„Môžete čítať Bibliu od Genesis až po Zjavenie a

nenájdete jediný riadok, ktorý dáva autoritu na svätenie nedele. Písmo potvrdzuje náboženské svätenie soboty, dňa, ktorý my (katolíci) nikdy nesvätíme.”

Kardinál Gibbons, The Faith of Our Fathers, str. 111

Uvažujte o tom:

„Lež nadarmo ma uctievať učiach učenia, ktoré sú nariadeniami ľudí. Lebo opustiť prikázanie Božie držíte ustanovenie ľudí – oplakovanie krčahov a pohárov, aj mnohé iné, tomu podobné veci činíte. A hovoril im: Dobro opovrhujete prikázaním Božím, aby ste svoje ustanovenie zachovali.”

Marka 7,7-9

„HOVORÍ KATOLÍCTVO“

„Nedeľa je katolícky zvyk a jej svätenie môže byť obhájené len na katolíckych princípoch... Od začiatku po koniec Písma sa nenájde jediná pasáž, ktorá zaručuje presun týždennej verejnej bohoslužby z posledného dňa týždňa na prvý.“

- *Catholic Press, Sydney, Australia, august, 1900*

„Protestanti, zavrnutím Rímskokatolíckej cirkvi, nemajú žiaden dôvod na ich teóriu o nedeli, a logicky by mali svätiť sobotu.“

- *John Gilmary Shea, v „American Catholic Quarterly Review,” január 1883*

„Musíme pripomenúť presbyteriánom, baptistom, metodistom a všetkým ostatným kresťanom, že biblia im nikde nepotvrďuje ich svätenie nedele. Nedeľa je zvykom Rímskokatolíckej cirkvi a tí, ktorí ju svätia, poslúchajú príkaz Katolíckej cirkvi.“

- *Kňaz Brady, v príhovore zverejnenom v Elizabeth, N.J., „News”, 18. marca 1903*

„Ot. – Môžete nejako inak dokázať, že (Katolícka) cirkev má moc určiť sviatky (prikázať sväté dni)?“

„Odp. – Ak by nemala takúto moc, nebola by mohla urobiť to, v čom všetci moderní veriaci s ňou súhlasia: nebola by mohla zameniť svätenie soboty, siedmeho dňa týždňa, za svätenie nedele, prvého dňa týždňa; zmena pre ktorú neexistuje žiaden podklad v Písme.“

- *Stephan Keenan, „A Doctrinal Catechism,” str. 176*

„Rozum a obyčajná múdrosť požadujú prijatie jednej z dvoch alternatív: alebo protestantizmus a svätenie soboty, alebo katolíctvo a svätenie nedele. Kompromis nie je možný.“

- *„The Catholic mirror,” 23. december, 1893*

„Boh jednoducho dal svojej (katolíckej) cirkvi moc zvoliť za svätý akýkoľvek deň, alebo dni, ktoré uzná za vhodné. Cirkev zvolila nedeľu, prvý deň týždňa a v priebehu času pridala aj iné dni, ako sväté.“

- *Vincent J. Kelly, „Forbidden Sunday and Feast-Day Occupations,” str. 2*

„Protestanti... akceptujú nedeľu namiesto soboty ako deň na verejné bohoslužby potom, čo katolícka cirkev vykonala zmenu... Ale protestantská myseľ si zrejme neuvedomuje, že... svätením nedele akceptujú autoritu hovorcu za cirkev – pápeža.“

- *„Our Sunday Visitor,” 5. februára, 1950*

„My zaujímame miesto Všemocného Boha na tejto zemi.“

- *Pápež Leo XIII, v Encyclical Letter, z dňa 20. júna, 1894*

„HOVORÍ KATOLÍCTVO“

Nie Stvoriteľ vesmíru, v Genesis 2:1-3, ale Katolícka cirkev „má zásluhu na tom, že dala človeku prestávku v jeho práci každých sedem dní.“

- S.D. Mosna, „Storia della Domenica,” 1969, str. 366-367

„Pápež nie je len zástupcom Ježiša Krista, ale on sám je Ježiš Kristus ukrytý pod rúškom tela.“

- „The Catholic National,” júl 1895

„Ak by protestanti nasledovali Bibliu, mali by mať bohoslužby v sobotu. Tým, že svätia nedeľu, nasledujú zákon katolíckej cirkvi.“

- Albert Smith, Chancellor of the Archdiocese of Baltimore, odpovedajúci za kardinála, v liste datovanom 10. februára, 1920

„My tvrdíme, že Sväté apoštolské more (Vatikán) a Rímsky pontif majú vládu nad celým svetom.“

- A Decree of the Council of Trent, citovaný v Philippe Labbe a Gabriel Cossart, „The Most Holy Councils,” Zv. 13, odst. 1167

„Bola to katolícka cirkev, ktorá, majúc autoritu Ježiša Krista, presunula tento odpočinok (z biblickej soboty) na nedeľu...Teda tým, že svätia nedeľu, protestanti rešpektujú, napriek všetkému, autoritu (katolíckej) cirkvi.“

- Monsignor Louis Segur,

„Plain Talk about the Protestantism of Today,” str. 213

„My, katolíci, máme teda presne tú istú autoritu na svätenie nedele namiesto soboty ako aj na každú inú časť našej viery, autoritu cirkve...ale vy, protestanti, nenáte na to vôbec žiadnu autoritu, pretože na to niet podkladu (na svätenie nedele) v biblii a vy nepripustíte, že by na to mohol byť podklad niekde inde. My aj vy teda dodržiujeme tradíciu v tomto bode; ale my tak robíme s vierou, že to je časť Božieho slova a že Katolícka cirkev je božsky ustanovený správca a tlmočník; vy ju nasledujete (Katolícku cirkev), označujúc ju za omylného a zradného vodcu, ktorý často zbavuje Božie prikázania o ich moc, citujúc Matúša 15,6.“

- Bratstvo sv. Pavla, „The Clifton Tracts”,
zv.4, trakt 4, str.15

„Cirkev zmenila svätenie soboty na nedeľu, právom božskej, neomylnnej autority, ktorú jej dal jej zakladateľ, Ježiš Kristus. Protestant, ktorý tvrdí, že biblia je jediný podklad viery, nemá žiaden podkad na svätenie nedele. V tomto bode Adventista siedmeho dňa je jediný dôsledný protestant.“

- The Catholic Universe Bulletin,” august 14, 1942, str.4

„PROTESTANTI HOVORIA“

Baptista: „Existovalo a existuje prikázanie svätif sobotný deň, ale ten sobotný deň nie je nedeľa. Avšak často sa hovorí, s určitou mierou víťazstva, že sobota bola presunutá zo siedmeho na prvý deň týždňa, so všetkými povinnosťami, privilégiami a sankciami. Úprimne túžiac po informácii ohľadom tohto predmetu, ktorý som študoval mnohé roky, sa pýtam, kde nájsť záznam o tejto zmene? Nie v Novom Zákone – vôbec nie. V Písme neexistuje dôkaz o zmene soboty zo siedmeho dňa na prvý deň týždňa.“

- Dr. E.T. Hiscox, autor knihy „Baptist Manual“

Kongregacionalista: „Je celkom jasné, že akokoľvek striktné, alebo vrúcne strávime nedeľu, nesvätime sobotu... Sobota bola založená na špecifickom, božskom príkaze. Nemôžeme nájsť žiaden taký príkaz na svätenie nedele... V Novom Zákone nie je jediný riadok, nasvedčujúci tomu, že si zaslúžime trest za porušovanie takzvanej svätosti nedele.“

- Dr. R.W. Dale, „The Ten Commandments,” str. 106-107

Luterán: „Keďže sa nedá nájsť jediné miesto v Svätom písme, ktoré dosvedčuje že sám Pán, alebo apoštoli nariadili takýto presun soboty na nedeľu, nebolo ľahké zodpovedať otázku: Kto presunul sobotu a kto mal právo tak urobiť?“

- George Sverdup, „A New Day“

Episkopálny protestant: „Ten deň sa zmenil zo siedmeho na prvý...ale keďže nenájdeme žiaden podklad na túto zmenu v Písme, môžeme dôjsť k záveru, že sa tak stalo nariadením cirkvi.“

- „Explanation of Catechism“

Baptista: „Nikde v Písme sa prvý deň týždňa nenazýva sobotou... Písmo nedáva žiadnu takúto autoritu a teda ani povinnosť.“

- „The Watchman“

Presbyterián: „V Novom Zákone nie je ani slovo, ani náznak o tom, že by sme nemali pracovať v nedeľu. Dodržiavanie Popolnej Stredy má presne také isté podklady, ako svätenie nedele. Boží zákon nehovorí nič o svätení nedele.“

- Canon Eyton, „The Ten Commandments“

Anglikán: „A kde sa v Písme hovorí, že máme svätif prvý deň? Máme prikázanie svätif siedmy deň, ale nikde nenájdeme prikázanie na svätenie prvého dňa v týždni.“

- Isaac Williams, „Plain Sermons on the Catechism,” str. 334, 336

Kristovi Učeníci: „Písmo nedáva žiadnu priamu autoritu na pomenovanie prvého dňa „Deň Pána“.“

- Dr. D.H. Lucas, „Christian Oracle,” január, 1890

„PROTESTANTI HOVORIA“

Metodista: „To je pravda, že nemáme priame prikázanie na krst novorodencov. A ani na svätenie prvého dňa v týždni. Mnohí veria, že Kristus zmenil sobotu. Ale z Jeho vlastných slov vidíme, že neprišiel s takýmto zámerom. Tí, ktorí veria, že Ježiš zmenil sobotu, stavajú na domnienke.“

- Amos Binney, „*Theological Compendium*“, str. 180-181

Episkopál: „My sme urobili zmenu zo siedmeho na prvý deň, zo soboty na nedeľu, na základe autority jedinej svätej, katolíckej, apoštolskej cirkvi Kristovej.“ - *Bišop Symour*, „*Why We Keep Sunday*“

Južný Baptista: „Sväté meno siedmeho dňa je sobota. Tento fakt je príliš jasný na to, aby si vyžadoval argumenty (Exodus 20,10 citácia)... V tomto bode bolo priame učenie Písma uznávané v každom veku... Učeníci neaplikovali zákon o sobote na prvý deň týždňa ani jediný raz – takýto nerozum bol ponechaný neskoršiemu veku - ani sa netváрили, že prvý deň nahradil siedmy.“

- *Joseph Judson Taylor*, „*The Sabbath Question*,“ str. 14-17, 41

Americký Kongregacionalista: „Súčasný názor, že Kristus a Jeho učeníci autoritatívne nahradili siedmy deň prvým dňom, nemá žiadny podklad v Novom Zákone.“

- *Dr. Layman Abbot*, v „*Christian Union*“, 26. júna, 1890

Kresťanská Cirkev: „Neexistuje žiaden dôkaz, že sobota bola zmenená, alebo zamenená na deň Pánov.“

- *Alexander Campbell*, v „*The Reporter*“, 8. október, 1921

Baptista: „Zdá sa mi to nevysvetliteľné, že Ježiš počas troch rokov v diskusiách s učeníkmi, často hovoriac o otázke soboty, diskutujúc o jej rôznych aspektoch, oslobodzujúc ju z jej falošných (židovských) tradícií nikdy nespomenul nijakú zmenu dňa; a taktiež počas 40-tich dní života po Jeho vzkriesení nič také nespomenul. Pokiaľ vieme, ani Duch, ktorý prišiel na to, aby im pripomenul všetko, čo im Ježiš hovoril, nehovoril o tejto otázke. A ani inšpirovaní apoštoli sa nedotkli tejto otázky, keď hlásali evanjelium a zakladali a vyučovali zbory.“

„Samozrejme vieme, že nedeľa vstúpila do skorej Kresťanskej histórie ako náboženský deň, ako sa dozvieme od Kresťanských Otcov a z iných zdrojov. Ale aká škoda, že nedeľa prichádza poznačená znakom pohanstva a pokrstená menom boha slnka a potom adoptovaná a posvätená Pápežstvom a poručená ako sväté dedičstvo Protestantizmu.“

- *Dr. E. T. Hiscox*, časť jeho kázne na Baptistickej Ministerskej Konvencii, v „*New York Examiner*“, 16. november, 1893

PREČO KRST?

Poznámka: Slovo krst pochádza z gréckeho „baptizo“, čo znamená „ponoriť.“ V biblii to znamená „pochovať pod vodu.“

Podľa Ježiša, aký dôležitý je krst?

„Ježiš mu odpovedal: Ameň, ameň ti hovorím, že *nenarodí-li sa niekto z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho.*“ Jána 3,5

„Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený.“

Marka 16,16

Kto prvý vykonal krst v Novom Zákone?

„V tých dňoch prišiel Ján Krstiteľ a kázal na Judskej púšti a hovoril: Čiňte pokánie! Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo... Vtedy vychádzal k nemu Jeruzalem i celé Judsko a celé okolie jordánske, a *krstení boli od neho v rieke Jordáne, vyznávajúc svoje hriechy.*“ Matúša 3,1-6

Prečo krstil Ján na púšti?

„A krstil Ján v Éone, blízko Sálema, lebo tam boli *mnohé vody*, a prichádzali ta a krstili sa.“ Jána 3,23

Poznámka: Ján potreboval „mnohé vody“ na krstenie. Krst kropením, alebo liatím vody sa začal praktizovať v cirkvi v dvanástom storočí n.l. História uchovala tento záznam: „Počas niekoľkých storočí po vzniku kresťanstva sa krst prevádzal ponorením do vody; ale od dvanásteho storočia prevládol v katolíckej cirkvi krst liatím vody, keďže táto forma je menej nevýhodná, než krst ponorením. Cirkev uplatňuje svoju moc v

prispôsobovaní najvýhodnejších spôsobov, podľa okolností času a miesta.” James Cardinal Gibbons, Faith of our Fathers, 94-té vydanie, str. 227

Ako vieme, že Ježiš bol pokrstený ponorením do vody?

„A hneď, keď vychádzal z vody, videl nebesia roztrhnuté a Ducha, jakoby holubicu, zostupujúceho na seba.” Marka 1,10

Prečo bolo nutné, aby bol Ježiš pokrstený?

„Vtedy prišiel Ježiš od Galilee k Jordánu, k Jánovi, aby bol pokrstený od neho. Ale Ján mu veľmi zabraňoval a hovoril: Mne je treba, aby som bol pokrstený od teba, a ty ideš ku mne? Ale Ježiš odpovedal a riekol mu: Nechaj teraz, lebo tak sa nám patrí, aby sme naplnili všetku spravodlivosť.” Matúša 3,13-15

Poznámka: „Ježiš neprijal krst ako vyznanie Jeho vlastnej viny. On sa identifikoval s hriešnikmi, vykonávajúc kroky, ktoré máme my vykonať a konať prácu, ktorú musíme my konať. Jeho život utrpenia a trpezlivej výdrže po Jeho krste bol tiež príkladom pre nás.” E.G. White. Túžba Vekov, str.111

Biblické podmienky na krst:

1. „A Peter im povedal: **Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás** na meno Ježiša Krista cieľom odpustenia svojich hriechov, a dostanete dar Svätého ducha.” Skutky 2,38
2. „A eunúch odpovedal Filipovi a riekol: **...Čo mi prekáža dať sa pokrstiť?** A Filip riekol: **Veríš-li z celého srdca, svobodno.** A odpovedal a riekol:

Verím, že Ježiš Kristus je Syn Boží." Skutky 8,34-37

3. *„Teda id'te, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich v meno Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal.“*

Matúša 28,19.20

Peter kázal Ježiša ako „Krista“ na Letnice.

Aká bola odpoveď ľudí?

„A tak tí, ktorí ochotne prijali jeho slovo, dali sa pokrstiť, a pripojilo sa v ten deň okolo troch tisícov duší.“

Skutky 2,41

Aké inštrukcie dostal Pavol potom, čo porozumel Plánu Spasenia?

„A teraz čo budeš? Vstaň, daj sa pokrstiť a smy svoje hriechy, keď si bol vzýval meno Pánovo.“ Skutky 22,16

Aké duchovné lekcie prežijeme pri krste?

„A či neviete, že všetci, ktorí sme pokrstení v Ježiša Krista, pokrstení sme v jeho smrť? Pohrobení sme tedy s ním skrze smrť, aby sme, jako Kristus vstal z mŕtvych skrze slávu Otcovu, tak aj my s ním chodili v novote života. Lebo jestli sme spolusrastení podobnosťou jeho smrti, ale aj podobnosťou vzkriesenia budeme, vediac to, že náš starý človek je spolu ukrižovaný, aby bolo zmarené telo hriechu, čo do svojej pôsobnosti, aby sme viacej neslúžili hriechu.“

Rimanom 6,3-6

Poznámka: *Krstom prehlasujeme vieru v nášho Spasiteľa – Jeho smrť, pohreb a vzkriesenie. Keď sme pokrstení v Jeho smrť, zomrieme svojim hriechom. Keď sme pochovaní s Ním skrze krst, pochováme svoj predošlý hriešny život. Nakoniec*

sme vzkriesení do nového duchovného života „podobnosťou Jeho vzkriesenia.“

Zasľúbenia:

„Lebo všetci, *ktorí ste pokrstení v Krista*, Krista ste obliekli.“ Galatánom 3,27

„A tomu, ktorý vás môže zachovať tak, čo neklesnete, a postaviť bezvadných pred tvárou svojej slávy v plesaní, samému múdremu Bohu, našemu Spasiteľovi, nech je skrze Ježiša Krista, nášeho Pána, sláva a veličenstvo, sila a vrchnostenská moc, ako pred všetkými veky, tak i teraz i na všetky veky.“ Júdu 24.25

ČO SA STANE KEĎ ZOMRIEME?

Aký dobrý dôvod mal Ježiš na to, aby vyhrešil Sadúceov a učiteľov vtedajšej doby?

„A Ježiš odpovedal a riekol im: *Blúdite, preto že neznáte písem ani moci Božej.*” Matúša 22,29

Ak teda chceme vedieť pravdu o tom, čo sa týka smrti, na aký spoľahlivý zdroj sa máme obrátiť?

„A keby vám riekli: Spýtajte sa veštcov, vyvolávajúcich duchov zomrelých, alebo vedomcov, ktorí šepcú a mrmlú, poviete: *Či sa ľud nemá pýtať svojho Boha? Za živých sa pýtať mŕtvych! K zákonu sa obráťte a k svedoctvu! Ale istotne povedia podľa tohoto slova, ktoré nemá svitu rannej zory.*” Izaiáš 8,19.20

Čo hovorí biblia o tom, čo sa stane pri smrti?

„A tak sa navráti prach do zeme, jako bol, a duch sa navráti k Bohu, ktorý ho dal.” Kazateľ 12,7

Tento jednoduchý text úplne súhlasí so záznamom v Exodus. Ktoré dva prvky skombinoval Boh, aby urobil človeka živou dušou?

„A Hospodin Boh utvoril Adama, človeka, *vezmúc prach zo zeme, a vdýchnul do jeho nozdier dych života, a človek sa stal živou dušou.*” Exodus 2,7

Poznámka: Tu sú tie isté dva prvky, ktoré sú spomenuté v

Kazateľovi 12:7. „Prach zeme“ je telo a „dych života“ je duch, ktorý je od Boha. Boh nevložil do Adama živú dušu! Adam sa stal živou dušou potom, čo Boh vdýchol do jeho nozdier dych života. Žiarovka nemôže zasvietiť bez elektriny. Svetlo zasvieti len vtedy, keď sa žiarovka a elektrina zjednotia. Keď vypneme elektrinu, svetlo prestane existovať. Podľa biblie, keď odíde dych z tela, duša prestane existovať. Tu je jednoduchý súčet:

PRACH + DUCH = ŽIVÁ DUŠA

PRACH - DUCH = MŔTVY ČLOVEK

Môžeme si byť istí, že biblické výrazy „dych života“ a „duch“ znamenajú to isté?

„Tak iste kýmkoľvek len bude vo mne *dych* môjho života a *duch* Boha v mojich nozdrách.“ Jób 27,3

Poznámka: Tu je ten súčet ešte raz:

PRACH + DYCH (Alebo Duch) = ŽIVÁ DUŠA

PRACH - DYCH (Alebo Duch) = MŔTVA DUŠA

**ČO HOVORÍ BIBLIA O STAVE
ČLOVEKA V SMRTI**

Nemyslí:

„Lebo keď vyjde jeho duch, navráti sa do svojej zeme; *v ten istý deň zahynuli jeho zámery.*“ Zalm 146,4

Nevie o ničom:

„Lebo živí vedia, že zomrú; ale *mrtví nevedia ničoho* ani nemajú viacej nijakej odplaty, lebo sa zabudla ich pamiatka.“ Kazateľ 9,5

Nemá emócie:

„Aj ich láska aj ich nenávisť aj ich revnivosť dávno zahynula, a nemajú viacej nijakého podielu na veky v ničom tom, čo sa deje pod slnkom.“ Kazateľ 9,6

Niet tam žiadnej činnosti:

„Všetko, čo najde tvoja ruka činiť v tvojej sile, čiň; lebo neni diela ani výmyslu ani vedomosti ani múdrosti v ríši mrtvých, kam ideš.“ Kazateľ 9,10

Nechváli Boha:

„Nie mrtví budú chváliť Hospodina ani žiaden z tých, ktorí zostupujú na miesto mlčania.“ Žalm 115,17

„Lebo v smrti nieto rozpomienky na teba, a kto ťa bude oslavovať v hrobe?“ Žalm 6,6

Ako vysvetlil Ježiš „smrť“ svojim učeníkom?

„Lazar, náš priateľ, usnul, ale idem, aby som ho zobudil zo sna. Vtedy mu povedali učeníci: Pane, ak usnul, ozdravie. Ale Ježiš povedal o jeho smrti, a oni sa domnievali, že hovorí o spánku sna. A tak vtedy im povedal Ježiš otvorene: Lazar zomrel.“ Jána 11,11-14

Kedy očakávala Marta, že jej brat ožije?

„A Ježiš jej povedal: Tvoj brat vstane. A Marta mu povedala: Viem, že vstane pri vzkriesení, v posledný deň.“ Jána 11,23.24

Poznámka: Marta bola blízkou priateľkou a nasledovníčkou Ježiša. Pozorne počúvala, čo učil o smrti a verila, že mŕtvi budú vzkriesení počas vzkriesenia v posledný deň tak, ako Ježiš zaslúbil.

Kedy môžeme očakávať vzkriesenie všetkých tých, ktorí zomreli veriac v Ježiša?

„Lebo jako v Adamovi všetci zomierajú, tak i v Kristovi všetci budú oživení. Ale jeden každý vo svojom vlastnom poriadku: prvotina Kristus, *potom tí, ktorí sú Kristovi, za jeho príchodu.*“
1 Korinťanom 15,22.23

Podľa Biblie, či hlas budú mŕtvi počuť pred svojim vzkriesením?

„Nedivte sa tomu, lebo *prijde hodina, v ktorú všetci, ktorí sú v hroboch, počujú jeho hlas, a vyjdú* tí, ktorí dobre činili, na vzkriesenie života, ale tí, ktorí zle robili, na vzkriesenie súdu.“
Jána 5,28.29

Podľa Pavla, kedy sú svätí vzkriesení a vzatí do neba?

„*Lebo sám Pán* s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou *sostúpi s neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria.* A takto budeme vždycky s Pánom.“
1 Tesaloničanom 4,16.17

Ako budú naše telá premenené pri vzkriesaní?

„Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame, Pána Ježiša Krista, *ktorý premení telo nášeho poníženia, aby bolo súpodobným telu jeho slávy* podľa pôsobenia, ktorým si môže aj podriaadiť všetky veci.“
Filipänom 3,20.21

Ježiš sa ukázal svojim učeníkom po svojom vzkriesení. Mal, ako mnohí predpokladajú, „telo ducha“?

„Sám Ježiš sa postavil medzi nimi a povedal im: Pokoj vám! Ale oni celí naľakaní a prestrašení, domnievali sa, že vidia ducha. A on im povedal: Prečo ste naľakaní, a prečo vzhádzajú také myšlienky vo vašom srdci? Vidzte moje ruky i moje nohy, že som ja sám, ten istý. *Dotýkajte sa ma a vidzte, lebo duch nemá tela a kostí, ako vidíte, že ja mám.*“
Lukáša 24,36-39

Poznámka: Hoci to vzkriesené telo Ježiša bolo vytvorené z „mäsa a kostí“, učenici Mu stále neverili. „A keď ešte neverili od radosti a divili sa, povedal im: Či tu máte niečo na jedenie? A oni mu podali kúsok pečenej ryby a medového plásta. A vzal a pojedol pred nimi.“
Lukáša 24:41-43

Zaslúbenia:

„A bol som mŕtvy, ale hľa, *som živý* na veky vekov. Ameň. *A mám kľúče pekla i smrti.*“ Zjavenie 1,18

„Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamžení, pri zatrúbení poslednej trúby. *Lebo zatrúbi, a mŕtví vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení.* Lebo toto porušiteľné musí obliecť neporušiteľnosť a toto smrteľné obliecť nesmrteľnosť. A keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa naplní slovo, ktoré je napísané: Smrť, kde je tvoj osten? Kde, peklo, tvoje víťazstvo?“

1 Korinťanom 15,51-55

1,000 ROKOV POKOJA

Poznámka: Slovné spojenie „tisíc rokov“ sa nachádza šesť krát v Zjavení kapitole 20. Táto doba „tisíc rokov“ sa často nazýva *milénium* z latinského *mille* a *annus*, čo znamená *tisíc rokov*.

Čo povedal Ježiš, koľko vzkriesení sa uskutoční?

„Nedivte sa tomu, lebo príjde hodina, v ktorú všetci, ktorí sú v hrobách, počujú jeho hlas, a vyjdú tí, ktorí dobre činili, na *vzkriesenie života*, ale tí, ktorí zle robili, na *vzkriesenie súdu*.“
Jána 5,28.29

Kedy sa uskutoční vzkriesenie spravodlivých mŕtvych?

„*Lebo sám Pán* s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou *sostúpi s neba, a mŕtví v Kristu vstanú najprv*.“
1 Tesaloničanom 4,16

Poznámka: *Vzkriesenie spravodlivých sa uskutoční pri druhom príchode Ježiša.*

Ako nazýva kniha Zjavenia toto vzkriesenie spravodlivých?

„Blahoslavený a svätý, kto má diel na *prvom vzkriesení*. Nad tými druhá smrť nemá moci. Ale budú s ním *kraľovať tisíc rokov*.“
Zjavenie 20,6

V NEBESIACH

*Vykúpení spolupracujú
na súdení bezbožných*

TISÍCROČIE

1000 rokov medzi vzkrieseniami

Prvé vzkriesenie

1. Koniec siedmych pohrôm
2. Kristov druhý príchod
3. Spravodliví mŕtvi vzkriesení
4. Bezbožní zatratení/Satan poviazaný
5. Spravodliví vystúpia do nebies

Druhé vzkriesenie

1. Kristus a Jeho Svätí zostúpia na zem
2. Sväté mesto zostúpi
3. Bezbožní mŕtvi vzkriesení
4. Satan prepustený
5. Bezbožní zničení

**Koniec
sveta**

Na Zemi
*Satan má čas rozmýšľať o tom,
čo vykonal. Čas milosti
pominul a bezbožní sú mŕtvi.*

**Nová Zem
a večnosť**

Biblické milénium

My žijeme v posledných dňoch histórie. Život, ako ho ľudia poznajú, je skoro skončený. Skoro sa Ježiš vráti. My máme len jednu možnosť - a to počas nášho súčasného života. *Milénium nebude tisíc rokov slávy a pokoja tu, na tejto zemi!* A nebude to ani vek technologického pokroku, alebo „druhá príležitosť“ pre hriešnikov. *Celé ľudstvo sa neobrátí pred ním, počas, alebo po ňom!* A ani Kristus ani jeho vykúpení nebudú na zemi počas tých tisíc rokov.

Tu je pravda o miléniu a udalostiach, ktoré vyznačujú jeho začiatok a koniec:

1 – Ježiš sa vráti pre svojich ľudí: On nám to zaslúbil (Jána 14,1-3) a tak vieme, že to i učiní.

2 – Štyri identifikačné znamenia Jeho druhého príchodu, ktoré nemôžu byť sfaľované nepravými Kristami: (1) Príde tak, že všetci žijúci na zemi v tom čase Ho uvidia (Zj. 1,7; Sk. 1,9; Mt. 24,30, 23-27). (2) Príde tak, aby ho všetci počuli, keď sa vráti (Mt. 24,31; 1.Tes. 4,16). (3) Príde v majestátnej sláve – v Jeho vlastnej sláve, v Jeho Otcovej sláve a v sláve miliónov anjelov, ktorí prídu s ním (Lk. 9,26; Mt. 28,2-4; Mt. 25,31; Zj. 6,14-17). (4) Príde neočakávane (Mt. 24,44; 24,36).

3 – Jeho druhý príchod bude znamením začiatku milénia. Nastane šesť udalostí: (1) Vzkriesi spravodlivých mŕtvych (1 Tes. 4,16). (2) Vychvátí spravodlivých živých spolu s vzkriesenými spravodlivými mŕtvymi – spolu Ho stretnú v oblakoch (1 Tes. 4,17). (3) Premení ich telá poníženia na telá ako Jeho telo slávy (Fil. 3,20-21 a vezme k ich sebe (1 Kor. 15,51-55; Iz. 25,9). (4) Keď pozbiera všetkých spravodlivých (1 Tes. 4,17-18; Mat. 25,34-40; 24,30-31), vezme všetkých vykúpených do nebies (Jn. 14,1-3; 17,24; 1 Tes. 4,16-18). (5) Zničí živých bezbožných jasom svojho príchodu (Lk. 17,26-30; 2 Tes. 2,8). (6) Priviaže Satana k tejto zemi na 1000 rokov (Zj. 20,2-3).

4 – Počas milénia Zem bude pustá (Zj. 20,3; Jer. 4,23-26; Iz. 24,1-3). Bezbožní sú mŕtvi (2 Tes. 2,8). Niet tam nikoho (Iz. 24,20-22; Jer. 4,25.26; 25,31-33). Satan je poviazaný na pustej zemi (Zj. 20,1-3). Spravodliví sú v nebi (Zj. 20,4,6; Dan. 7,22) a súdia (Zj. 20,4; 1 Kor. 6,1-3; Sk. 24,25; Júdu 6).

5 – Na konci milénia Sväté Mesto zostúpi z neba (Zj. 20,9; 21,1-5; Zach. 14,4.9); bezbožní sú vzkriesení v „druhom vzkriesení“ (Zj. 20,5, prvá časť). Satan je uvoľnený a môže ich opäť zviesť (Zj. 20,7-8). Satan a bezbožní obklopi Sväté Mesto aby ho získali (Zj. 20,8-9). Všetci bezbožní sú zničení (Zj. 20,9) a táto zem bude obnovená (Zj. 21,1-5; 2 Pt. 3,10-14).

Čo sa stane so „žijúcimi spravodlivými,” keď príde Ježiš?

„Potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.” 1 Tesaloničanom 4,17

Čo sa stane so „žijúcimi bezbožnými,” keď príde Ježiš?

Starozákonné proroctvo:

„A pobití od Hospodina budú v ten deň od konca zeme až po koniec zeme. Nebudú oplakávaní ani nebudú sobraní ani nebudú pochovaní; za hnojivo budú na tvári zeme.” Jeremiáš 25,33

Novozákonné proroctvo:

„A potom bude zjavený ten bezzákonný bezbožník, ktorého Pán Ježiš zabije duchom svojich úst a zkaží zjavením svojeho príchodu.” 2 Tesaloničanom 2,8

Ako vieme, že „bezbožní mŕtvi” (tí z minulých vekov, ktorí neboli spasení) nebudú vyrušení, alebo vzkriesení počas Ježišovho druhého príchodu?

„Ale ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov.” Zjavenie 20,5

Poznámka: 1000 ročné obdobie pokoja začne ihneď po druhom príchode Ježiša. Týchto 1000 rokov ohraničujú dve vzkriesenia: 1) vzkriesenie spravodlivých, ktoré sa uskutoční na začiatku 1000 rokov, keď sa Ježiš vráti a 2) vzkriesenie bezbožných,

ktoré sa uskutoční na konci 1000 rokov. Pozorne študujte nákres, ktorý je v tejto lekcii, na zjednodušenie spomínaných biblických udalostí.

Čo budú robiť spravodliví (vykúpení zo všetkých vekov) v nebesiach počas tých 1000 rokov?

„A videl som tróny, a posadali si na ne, a dal sa im súd, a videl som i duše poztínaných pre svedoctvo Ježišovo a pre slovo Božie, a ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znamenia na svoje čelo ani na svoju ruku. A ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov... Blahoslavený a svätý, kto má diel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci. Ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať tisíc rokov.“

Zjavenie 20,4.6

„Alebo či neviete, že svätí budú súdiť svet?“

1 Korinťanom 6,2

V akom stave bude zem počas tých 1000 rokov?

Starozákonné proroctvo:

„Vidím zem, a hľa, je neforemná a pustá, a hľadím na nebesia, a niet ich svetla. Pozerám na vrchy, a hľa, trasú sa, a všetky brehy sa rýchle pohybujujú. Hľadím, a hľa, neni človeka, a všetci nebeskí vtáci odleteli. Hľadím, a hľa, úrodné pole je púšťou, a všetky jeho mestá sú poborené od Hospodina, od pále jeho hnevu. Lebo takto hovorí Hospodin: Púšťou bude celá zem, ale úplného konca neučiním.“

Jeremiáš 4,23-27

Novozákonné proroctvo:

„A siedmy anjel vylial svoju čašu na povetrie, a vyšiel veľký hlas z nebeského chrámu od trónu a povedal: Stalo sa! A povstali hlasy a hromy a blesky, *a povstalo veľké zemetrasenie, akého nebolo odvtedy, odkedy sú ľudia na zemi, tak nesmierne veľkého zemetrasenia. ... a mestá národov padli. ... A zmizli všetky ostrovy, a vrchy sa nenašli.*”
Zjavenie 16,17-20

Čo sa stane so Satanom počas tých 1000 rokov?

„A videl som anjela zostupujúceho z neba, ktorý mal kľúč od priepasti a na svojej ruke veľkú reťaz. *A chopil draka, toho starého hada, ktorý je diabol a satan, a poviazal ho na tisíc rokov a vrhnuť do priepasti a zavrel ho a zapečatil nad ním, aby viac nesvodil národov, dokiaľ by sa nedokonalo tisíc rokov. A potom musí byť prepustený na malý čas.*”
Zjavenie 20,1-3

Poznámka: „1000 rokov sa bude Satan túlať sem a tam po pustej zemi a hladieť na výsledky svojej vzbury proti Božiemu Zákonu. Počas tejto doby jeho utrpenie je nesmierne. Od pádu, jeho život neprestajnej aktivity mu nedal čas na uvažovanie; ale teraz je zbavený svojej moci a ponechaný na to, aby rozmýšľal o svojej roli, ktorú hral od kedy sa vzbúril po prvý krát proti vláde v nebi a aby hľadel so strachom a obavami do hroznej budúcnosti, kedy musí trpieť za všetko zlo, ktoré vykonal a kedy bude potrestaný za hriechy, ktoré spôsobil, aby boli spáchané.” Veľký boj.

Kedy sa uskutoční druhé vzkriesenie? (vzkriesenie bezbožných)

„Ale ostatní mrtví neožili, až sa dokoná tisíc rokov.”
Zjavenie 20,5

Kedy bude Satan prepustený zo svojho väzenia?

„A keď sa dokoná tisíc rokov, rozviazaný bude satan a prepustený zo svojho žalára.“ Zjavenie 20,7

Keď bude Satan rozviazaný, aký čin ukáže, že sa nezmenil, ale že zostal rebelom voči Bohu?

„A keď sa dokoná tisíc rokov, rozviazaný bude satan a prepustený zo svojho žalára a vyjde, aby svodil národy, ktoré sú na štyroch uhloch zeme, Góga a Magóga, aby ich shromaždil do boja, ktorých počet je ako piesok mora.“ Zjavenie 20,7.8

Čo sa stane so Satanom a jeho vzkriesenými bezbožnými nasledovníkmi, keď sa pokúsia zaujať Božie Mesto?

„A vyšli na širokosť zeme a obklúčili tábor svätých i to milované mesto. Ale sostúpil oheň od Boha s neba a strávil ich... A smrť a peklo boli uvrhnuté do toho ohnivého jazera. To je druhá smrť. A jestli niekto nebol nájdený zapísaný v knihe života, tiež bol uvrhnutý do ohnivého jazera.“ Zjavenie 20,9.14.15

Keď Boží oheň dokončil svoju očisťujúcu prácu, čo zaslúbil Boh, že urobí pre vykúpených?

„A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť.“ 2 Petra 3,13

Kto bude obývať novú zem?

„Blahoslavení tichí, lebo oni dedične obdržia zem.“ Matúša 5,5

Zasľúbenie:

„A počul som veľký hlas od trónu z neba, ktorý hovoril: Hľa, stánok Boží s ľuďmi, a bude bývať s nimi, a oni budú jeho ľuďom, a on, Boh, bude s nimi a bude ich Bohom. *A Boh zotrie každú slzu z ich očí, a smrti už viacej nebude ani žalosti ani kriku, ani bolesti viacej nebude, lebo prvé veci pominuli.* A ten, ktorý sedel na tróne, povedal: Hľa, činím všetko nové. A riekol mi: *Píš, lebo tieto slová sú verné a pravdivé.*”

Zjavenie 21,3-5

ČO A KDE JE PEKLO

Kedy sa uskutoční „žatva“, alebo oddelenie, bezbožných a spravodlivých?

„Nepriateľ, ktorý ich nasial, je diabol; *žatva je skonanie sveta*, a ženci sú anjeli. A tedy, jako sa sberá kúkoľ a páli ohňom, *tak bude aj pri skonaní tohoto sveta.*“

Matúša 13,39.40

Môžeme si byť istí, že žiaden človek, spravodlivý, alebo bezbožný, nedostal odmenu, alebo trest, pred druhým príchodom Ježiša?

„Lebo Syn človeka príjde v sláve svojeho Otca, s jeho anjelmi *a vtedy odplatí každému dľa jeho skutkov.*“

Matúša 16,27

Poznámka: Biblické texty, týkajúce sa súdu a trestu bezbožných a večnej odmeny spravodlivých, sú početné a jasné. Jasne ukazujú, že bezbožní teraz „nehoria v pekle“ a ani spravodliví ešte nedostali svoju odmenu! Všimnite si tieto typické vyhlásenia písma:

„Pán vie vytrhnúť pobožných z pokušenia a *nespravodlivých dochovať trestaných ku dňu súdu.*“

2 Petra 2,9

„A hľa, prídem skoro *a moja odplata so mnou, aby som odplatil jednému každému podľa toho, jaký bude jeho skutok.*“

Zjavenie 22,12

Bude mať Boh potešenie zo smrti bezbožných?

„Povedz im: *Ako že ja žijem, hovorí Pán Hospodin, že nemám záľubu v smrti bezbožníka, ale v tom, aby sa odvrátil bezbožník od svojej cesty a žil. Odvráťte, odvráťte sa od svojich zlých ciest! Lebo prečo máte zomrieť...?*”
Ezechiel 33,11

Je Božím plánom, aby nejaký muž, alebo žena, zahynuli?

„Neodkladá Pán nejakú váhajúcu sa záležitosť, ako niektorí majú za to, že váhajúco odkladá, ale shovieva vzhľadom na nás, pretože *nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu.*”
2 Petra 3,9

Pre koho pripraví Boh posledný oheň súdu?

Novozákonné Proroctvo:

„Potom povie aj tým po ľavici: *Idte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovej a jeho anjelom.*”
Matúša 25,41

Starozákonné Proroctvo:

„Pre množstvo svojich nepravostí, nespravedlivosťou svojho kupectva poškrtnil si svoje svätyne, *a preto vyvediem oheň zprostred teba, ktorý ťa strávi, a obrátim ťa na popol na zemi pred očami všetkých tých, ktorí ťa videli.*”
Ezechiel 28,18

Aké úplné bude zničenie Satana a tých bezbožných, ktorí odmietli spasenie?

Satana:

„Všetci, ktorí Ťa znali medzi národami, budú sa desiť nad tebou; budeš na hrôzu, *a nebude Ťa viacej až na veky.*”
Ezechiel 28,19

Bezbožných:

„Lebo hľa, prichádza deň, horiaci jako pec, v ktorom budú všetci pyšní a všetci, ktorí páchajú bezbožnosť, strniskom, a spáli ich deň, ktorý príjde, hovorí Hospodin Zástupcov, tak že im neponechá ani koreňa ani haluzi.”
Malachiáš 4,1

Poznámka: Všímnite si, ako jasne opisuje Biblia úplné zničenie bezbožných:

- „Hospodin ostríha všetkých, ktorí ho milujú, *ale zahladí všetkých bezbožníkov.*” Žalm 145,20
- „Ale bezbožníci istotne zahynú...*sa pominú jako pelesť lúk, pominú sa jako dym.*” Žalm 37,20
- „Hospodin ich pohltí vo svojom hneve, a *žrať ich bude oheň.*” Žalm 21,10
- „*Budú, jako keby ich nebolo bývalo.*” Obadiáš 16

Koľko ohňa ostane po ukončení zničenia bezbožných?

„Hľa, budú jako strnisko, ktoré spáli oheň! Nevytrhnú svojej duše z moci plameňa; *nezostane ani uhlia zohriať sa ani vetry posedieť pri nej.*”
Izaiáš 47,14

„Ale bojazlivým a neverným a ohavným a vrahom a smilníkom a čarodejníkom a modlárom a všetkým lhárom bude ich diel v jazere, ktoré horí ohňom a sírou, čo je *druhá smrť*.”
Zjavenie 21,8

Ako jasne naznačil Ježiš, že súd „druhej smrti“ zničí oboje: telo i dušu?

„A nebojte sa tých, ktorí vraždia telo a ktorí nemôžu zavraždiť dušu; *ale sa radšej bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zatradiť v pekle*.”
Matúša 10,28

Poznámka: Výraz „peklo“ v pôvodnom jazyku znamená „hrob“. Hoci niektorí ľudia veria, že duša nemôže zomrieť, alebo byť zničená, Biblia jasne prehlasuje: „*duša, ktorá hreší, tá zomrie*.” Ezechiel 18,4.

Aký oheň použije Boh na konečné očistenie zeme od hriechu?

„Jako Sodoma a Gomora a mestá okolo nich, ktoré podobným spôsobom ako títo neslýchane smilnili a odišli za iným telom, *ležia pred očima za výstražný príklad a nesú trest večného ohňa*.”
Júdu 7

Poznámka: Tento „večný“ oheň nehorí v dnešnej dobe! Výsledok ohňa je večný, nie oheň samotný.

Nájdeme v Biblii iný príklad „večného“, alebo „neuhasiteľného“ ohňa?

„Ale ak nebudete počúvať na mňa, aby ste svätili sobotný deň a aby ste nenosili bremena a nevchádzali bránami Jeruzalema v sobotný deň, *vtedy zatienim oheň v jeho bránach, ktorý požerie paláce Jeruzalema a nezhasne*.”
Jeremiáš 17,27

Poznámka: Staroveký Jeruzalem horel ohňom, ktorý sa nedal uhasiť (Jeremiáš 52,12.13). Spálil mesto do tla, ale ten oheň dnes nehorí!

Neodporuje si Biblia? Nehovorí o súdnom ohni, ktorý horí na veky vekov?

„A diabol, ktorý ich svodil, **bol uvrhnutý do jazera ohňa** a síry, kde je i šelma i falošný prorok, **a budú mučení dňom i nocou na veky vekov.**“ Zjavenie 20,10

Poznámka: Na prvý pohľad sa môže zdať, že Biblia si odporuje. Ale Písmo sa musí porovnávať s Písmom. Napríklad predošlý verš v Zjavení (20,9) hovorí:

„A vyšli na širokosť zeme a obklúčili tábor svätých i to milované mesto. **Ale sostúpil oheň od Boha s neba a strávil ich.**“ Zjavenie 20,9

Poznámka: „Oheň od Boha ich strávi!“ Boh nepáli ľudí milióny rokov lebo žili bezbožne 60, 70, alebo 80 rokov tu na zemi. Toto nie je dôsledné s Božou láskou, alebo s Jeho charakterom, alebo s celým Písmom na túto tému. Výsledky ohňa sú večné, ale nie oheň samotný!

Sú v Biblii použité iné príklady „na veky“, ktoré môžu objasniť tento predmet?

a. „Jeho pán prebodne jeho ucho šidlom, **a bude mu slúžiť navždy.**“ Exodus 21,6

Poznámka: „Navždy“ musí nutne znamenať: pokiaľ sluha žil.

b. „Ale Anna neišla hore, lebo riekla svojemu mužovi: Až bude odstavený chlapec, zavediem ho ta, **a**

ukáže sa pred tvárou Hospodinovou a bude tam bývať až na veky....Za tohoto chlapca som sa modlila, a Hospodin mi dal to, čo som si prosila od neho. Preto i ja oddávam Hospodinovi, aby bol jeho po všetky dni, čo bude žiť."

1 Samuelova 1,22.27.28

Božie zaslúbenie spravodlivým:

„A Boh sotrie každú slzu s ich očí, a smrti už viacej nebude ani žalosti, ani kriku, ani bolesti viacej nebude, lebo prvé veci pominuli."

Zjavenie 21,4

BIBLIA A DOBRÉ ZDRAVIE

Čo praje Boh každému?

„Milovaný, *prajem ti, žeby si sa mal vo všetkom dobre a že by si bol zdravý.*“
3 Jána 2

Čo sľúbil Boh, že urobí pre svojich ľudí, ak ho budú poslúchať?

„Ale budete slúžiť Hospodinovi, svojemu Bohu, a požehná tvojmu chlebu a tvojim vodám a *odstránim nemoc z tvojeho stredu.*“
Exodus 23,25

Ako náš stvoriteľ, čo prehlasuje Boh za svoje vlastníctvo?

„Alebo či *neviete, že vaše telo je chrámom Svätého Ducha*, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že *nie ste sami svoji?* Lebo ste kúpení za veľkú cenu. Nože tedy oslavujte Boha celým svojím telom a svojím duchom, čo je oboje Božie.“
1 Korinťanom 6,19.20

Aké varovanie, týkajúce sa starostlivosti o telo, vydal Boh?

„Či *neviete, že ste chrámom Božím, a že Duch Boží býva vo vás? Ak niekto kazí chrám Boží, toho zkazí Boh; lebo chrám Boží je svätý, ktorým ste vy.*“

1 Korinťanom 3,16.17

Poznámka: Kresťan by sa mal vyhýbať všetkým škodlivým látkam. Tabak obsahuje nikotín, smrteľný jed. Nedávne vedecké výskumy potvrdili fakt, že požívanie tabaku často skrúti život až o jednu tretinu. Toto porušuje Boží zákon o zabíjaní (Exodus 20,13). Mnohí ľudia si uvedomujú škodlivé efekty tabaku, ale čo škodlivé nápoje? „Testy zjavne ukázali, že farmakologické účinky kávy vyplývajú z jej kofeínu . . . Pitie kávy sa môže klasifikovať s inými drogovými návykmi - opiátmi, barbiturátmi, s alkoholom a nikotínom . . . Populárne cola - nápoje získavajú svoju príťažlivosť zo svojho obsahu kofeínu; nemala by sa závislosť na „cole“ klasifikovať s drogovou závislosťou? Existujú aj ľudia závislí na čaji.“ *New England Medical Journal*, máj 13, 1954

Čo je rozumná služba Bohu?

„Prosím vás tedy bratia, skrze milosrdenstvá Božie, žeby ste vydali svoje telá, aby boli vždy hotové v živú obeť svätú, príjemnú Bohu, rozumnú to vašu bohoslužbu.“
Rimanom 12,1

Poznámka: Boh chce, aby sme boli zdraví. V Biblii nájdeme Jeho princípy pre zdravie a šťastie. Boh nás nebude nútiť sledovať jeho návod, ale ak ho nebudeme sledovať, výsledkom bude zlé zdravie. Jeho sľub je: „Ak budeš naozaj poslúchať hlas Hospodina, svojeho Boha, a budeš činiť to, čo je spravodlivé v jeho očiach, a priložíš ucho k jeho prikázaniam a budeš ostríhať všetky jeho ustanovenia, nikto z tých nemocí, ktoré som doložil na Egypt, nedoložím na teba, lebo ja Hospodin som ten, ktorý ťa uzdravuje.“ Exodus 15,26

Odrádza nás Biblia od požívania alkoholických nápojov?

a. „Vino robí človeka posmievačom, opojný nápoj

nepokojným, a preto *nikto, kto blúdi v ňom, nebude múdry.*" Príslovia 20,1

b. „Nehľad' na víno, že rudne, že vydáva v poháre svoju farbu a lesk, že sa hladko klza dolu hrdlom. *Naposledy pošťipe jako had a bodne jako bazilišek.*" Príslovia 23,31.32

c. „Ani zloději,... *ani opilci... nezdedia kráľovstva Božieho.*" 1 Korinťanom 6,10

Aký bol pôvodný Boží plán pre človeka ohľadom jedla?

„Hľa, *dal som vám každú bylinu, ktorá plodí semä* a ktorá je na tvári celej zeme, *i každý strom, na ktorom je ovocie stromu, ktorý plodí semä. To všetko vám bude za pokrm.*" Genesis 1,29

Poznámka: Pôvodné jedlo určené Bohom pre človeka zahŕňalo obilniny, orechy, ovocie a byliny (zeleninu). Mäso nebolo zahrnuté v diéte človeka až do času po potope (Genesis 9,1-3). Keď sa mäso stalo súčasťou jedla človeka, jeho dĺžka života sa významne skrátila!

Aký rozdiel urobil Boh medzi zvieratami, keď ich poslal do Noemovej archy?

„*Zo všetkých hoviad čistých si vezmeš sedmoro a sedmoro, samca i jeho samicu, ale z hoviad, ktoré nie sú čisté, vezmeš po dvoje, samca i jeho samicu.*" Genesis 7,2

Ako Boh definuje „čisté“ zviera?

„A Hospodin hovoril Mojžišovi a Áronovi a riekol im: Hovorte synom Izraelovým a povedzte: *Toto sú*

živočuchy, ktoré budete jesť z pomedzi všetkých hoviad, ktoré sú na zemi. Všetko, čo má rozdelené kopyto, a síce to, čo má rozdvojené kopytá a prežúva, budete jesť."

Leviticus 11,1-3

Ktoré zvieratá vymenúva Boh ako „nečisté“ a nevhodné na jedenie?

„Ale týchto nebudete jesť z pomedzi tých, ktoré prežúvajú, a z pomedzi tých, ktoré majú rozdelené kopyto a rozdvojené: veľblúda, zajaca a králika, lebo síce prežúvajú, ale nemajú kopyta rozdeleného; nečistými sú vám. Nebudete jesť ani svine, lebo tá má kopyto rozdelené, ale neprežúva; nečistou vám bude. Ich mäsa nebudete jesť a ich mrciny sa nedotknete."

Deuteronomium 14,7.8

***Poznámka:** Inými slovami, zvieratá musia prejsť cez tieto dva testy. Zjavne, niečo nie je dobré na zvieratách, ktoré neprejdú týmito testami, inak by nám ich Boh neodoprel, pretože „neodoprie ničoho dobrého tým, ktorí chodia v úprimnosti.“ Žalm 84:12.*

A čo morské živočíchy a ryby?

„A z pomedzi všetkých živočuchov, ktoré sú vo vode, tieto budete jesť: všetko, čo má plutvy a šupiny a žije vo vodách, už či v moriach a či v riekach, tie budete jesť. Ale všetko, čo nemá plutiev, a šupín v moriach alebo v riekach, nech už je to jakýkoľvek hmyz vodný a jakákoľvek duša živá, ktorá žije vo vodách, ošklivými vám budú."

Leviticus 11,9.10

Existuje čistá a nečistá hydina?

„Čistých vtákov ktorýchkoľvek budete jesť. A toto sú

tí, z ktorých nebudete jesť: orol, noh a morský orol, sup, sokol a luniak a jeho druh. A niktorého krkavca ani jeho druhu nebudete jesť, ani pštrosa ani sovy ani čajky ani jastraba ani jeho druhu, ani bukača ani kuvika ani porfýriána, ani pelikána, ani labuti ani krehára, ani bociána ani volavky ani jej druhu, ani dudka ani netopiera.” Deuteronomium 14,11-18

Roky potom, ako sa Peter stal kresťanom, dostal zjavenie od Boha. V tom videní videl veľký obrus, ktorý zostúpil z neba, naplnený nečistými zvieratami a počul hlas, ktorý mu hovoril: „Vstaň, Petre, bi a jedz! Čo povedal Peter o svojej diéte?

„Nikdy som nejedol ničoho obecného, alebo nečistého.”
Skutky 10,14

Poznámka: Peter NEZMENIL svoju diétu potom, ako sa stal kresťanom. Dodržiaval zákony, ktoré boli dané ohľadom jedla v Starom Zákone.

Čo nebolo jasné Petrovi potom, ako dostal toto zvláštne videnie?

„Peter... rozmýšľal, čo má znamenať videnie, ktoré videl.”
Skutky 10,17

O dva dni neskôr, čo konečne Peter porozumel, že čo znamenalo toto zvláštne videnie?

„Ale mne ukázal Boh, aby som o žiadnom človeku nehovoril, že je obecný, alebo nečistý.”
Skutky 10,28

prostriedkom, ktorý Boh použil na to, aby presvedčil Petra, že teraz nastal čas aby sa evanjelium zvestovalo pohanom.

Niektorí kresťania považujú desiatu kapitolu Skutkov, hlavne verš 15 „Toho, čo Boh očistil, ty nemaj za nečisté!“ za dovolenie, aby jedli nečisté zvieratá. Avšak ak pozorne čítame toto videnie, zistíme, že Boh povedal Petrovi, aby nepovažoval žiadne ľudské stvorenie za nečisté, alebo obecné. Ľudský žalúdok zostáva stále ten istý, či Žid, či pohan! Božie zákony, týkajúce sa jedla, sa nikdy nezmenili.

Zhrnutie Biblických princípov pre dobré zdravie

1. **Jedzte v pravidelných intervaloch a nejedzte medzi hlavnými jedlami.** „... jedia na čas.“ Kazateľ 10,17
2. **Jedzte aby ste žili a nežite aby ste jedli.** „Prilož si nôž na svoje hrdlo, ak si pažravý.“ Príslovia 23,2
3. **Odpočívajte podľa Božieho plánu.** „Šesť dní budeš pracovať a robiť akékoľvek svoje dielo. Ale siedmy deň je sobota Hospodina, tvojeho Boha. Nebudeš robiť nijakého diela.“ Exodus 20,9,10
„Poďte vy sami osobitne... a odpočinite si trochu.“
Marka 6,31
„Daromné vám je skoro vstávať, neskoro sadať a jesť chlieb bolesti. Boh i tak dáva svojmu milému sen.“ Žalm 127,2
4. **Udržujte telo v čistote.** „Očistíme sa od každého poškvrnenia tela.“ 2 Korinťanom 7,1
„Očistite sa.“ Izaiáš 52,11
5. **Kontrolujte sa.** „A každý, kto zápasí, zdrža sa všetkého.“ 1 Korinťanom 9,25

6. ***Buďte radostní.*** „Radostné srdce je výborným liekom.“ Príslovia 17,22
7. ***Nepoužívajte tuk, alebo krv zvierat v žiadnej forme.*** „To bude večným ustanovením po vašich pokoleniach vo všetkých vašich bydliskách. Nijakého tuku a nijakej krvi nebudete jesť.“ Leviticus 3,17
8. ***Pomáhajte tým, ktorí sú v núdzi.*** „...rozviazť putá bezbožnosti...aby ste roztrhli každé jarmo... aby si lámal lačnému svoj chlieb a chudobných vyhnaných uviedol do domu... Keby si videl nahého, aby si ho zaodial... Vtedy... tvoje zdravie rýchle zkvitne.“ Izaiáš 58,6-8
9. ***Dôverujte Bohu a poslúchajte Ho.*** „Môj synu, pozoruj na moje slová; nakloň svoje ucho k mojim rečiam....Lebo sú životom tým, ktorí ich najdú, a všetkému ich telu lekárstvom.“ Príslovia 4,20.22
10. ***Oslavujte Boha všetkým, čo robíte.*** „A tak tedy buď jete buď pijete buď čokoľvek činíte, čiňte všetko na slávu Božiu.“ 1 Korintčanom 10,31

ČO Hovorí BIBLIA O PENIAZOCH

Kto je jediným skutočným vlastníkom tohto sveta a všetkého, čo je v ňom?

„Hospodinova je zem i jej plnosť, okruh zeme i tí, ktorí bývajú na ňom.“ Žalm 24,1

Čo ešte patrí Bohu?

„Lebo veď moja je všetka lesná zver i hovädá na tisícich vrchoch.“ Žalm 50,10

„Moje je striebro a moje je zlato, hovorí Hospodin Zástupov.“ Haggeus 2,8

Kto nám dáva schopnosť nadobudnúť bohatstvo?

„A budeš pamätať na Hospodina, svojeho Boha, lebo on je to, ktorý ti dáva silu, aby si nadobudol bohatstva, aby postavil svoju smluvu, ktorú prisahal tvojim otcom, ako je tomu dnes.“ Deuteronomium 8,18

Aké nebezpečie na nás číha, keď sa nám darí v materiálnej oblasti?

„Vystrihaj sa, aby si nezabudol na Hospodina, svojeho Boha...aby snád', keď budeš jesť a nasýtiš sa a vystaviš si krásne domy...a keď sa rozmnoží tvoj dobytok a tvoje stádo...a keď budeš mať mnoho striebra i zlata... aby sa nepovýšilo tvoje srdce, a zabudol by si na Hospodina, svojeho Boha... lebo by si povedal vo svojom srdci; Moja

sila a vláda mojej ruky mi spôsobila toto bohatstvo.”

Deuteronomium 8,11-17

„Lebo koreňom všetkého zlého je *milovať* peniaze.”

1 Timoteovi 6,10

Keď nás Boh obdarúva, ktorá dôležitá otázka by mala byť v našich mysliach?

„Čím sa odplatím Hospodinovi za všetky jeho dobrodenia, ktoré mi učinil?”

Zalm 116,12

Boh nás robí správcami Jeho majetku na zemi. Akú časť Boh považuje za svoju svätú?

„A každý desiatok zeme, buď zo semena zeme, buď z ovocia stromu, je Hospodinov, je svätým Hospodinovi.”

Leviticus 27,30

Poznámka: Toto je zaujímavé. Boh považuje za svoju jednu sedminu nášho času a jednu desatinu nášho majetku. Desiatok znamemá desatina. Boh nepotrebuje nič z nášho majetku. On má všetko. Avšak On sa delí o Svoj majetok s nami, aby sme my mohli dať niečo Jemu naspäť a tak nechali prúdiť pramene nesebeckosti, ocenenia a vďačnosti voči Nemu. Ak by sme si nechali všetko len pre seba, nenásytnosť by nás premohla so všetkými jej tragickými dôsledkami.

Boží ľudia udržiavali systém desiatkov od najstarších čias.

Písmo hovorí o Abrahámovi:

„A Abram mu dal desiatok zo všetkého.”

Genesis 14,20

A Jakob prisahal Bohu:

„A zo všetkého, čo mi dáš, ó Bože, dám ti istotne desatinu.“

Genesis 28,22

Ako si Boh privlastňuje desiatok?

„A synom Léviho, hľa, dal som všetky desiatky v Izraelovi za dedičstvo, za ich službu, ktorú konajú, za službu stánu zhromaždenia.“

Numeri 18,21

Platí princíp platenia desiatkov aj v Novom Zákone?

„Či neviete, že tí, ktorí robia okolo svätých vecí, jedia zo svätého, a tí, ktorí sú zamestnaní pri oltári, majú podiel s oltárom? Tak i Pán nariadil tým, ktorí zvestujú evanjelium, aby žili z evanjelia.“

1 Korinťanom 9,13.14

Aké zvláštne požehnanie sľubuje Boh tým, ktorí verne platia desiatok?

„Doneste celý desiatok do domu pokladu, aby bola potrava v mojom dome, a nože ma potom zkúste v tom, hovorí Hospodin Zástupov, či vám nepootváram nebeských prieduchov a nevylejem vám požehnanie až prehojne. A pokarhám prísne za vás to, čo zožiera, a nebude vám kaziť plodu zeme ani vám nezlyhá vinič na poli, hovorí Hospodin Zástupov.“

Malachiáš 3,10.11

Aké varovanie je dané tým, ktorí si nechajú desiatok na svoje vlastné používanie?

„Či azda má človek okrádať Boha? Lebo vy okrádate mňa a hovoríte: V čom ťa okrádame? Čo do desiatku a obeti pozdvihnutia. Zlorečení ste zlorečením a mňa jednako okrádate, celý národ, čo vás je.“

Malachiáš 3,8.9

Poznámka: Desatina z toho, čo nám pribudne, patrí Bohu. To je Jeho svätý desiatok na použitie na šírenie Kristovho evanjelia. Desiatok nie je dar. To, čo dáme navyše, nad desiatok, je dar, dar Bohu.

Zamyslite sa:

Niektorí hovoria: „Ja si nemôžem dovoliť dávať Bohu desiatok a dary, veď ledva platím účty teraz.“ Ale dôrazné zaslúbenia v Biblii sú tam pre tých, ktorí dôverujú Bohu a dajú Mu prvé miesto!

- a. *„A o odev prečože sa staráte? Povážte poľné ľalie, ako rastú: nepracujú ani nepradú; a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol tak odiaty jako jedna z nich. Ak tedy poľnú trávku, ktorá je dnes, a zajtra môže byť hodená do pece, Boh tak odieva, či azda vás nezaodeje o veľa viacej? Ó, ľudia malej viery! Nestarajte sa tedy a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodejeme? Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský otec vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané.“*
Matúša 6,28-33
- b. *„Cti Hospodina zo svojho majetku a z prvotiny všetkých svojich úrod. A tak budú naplnené tvoje stodoly hojnosťou, a tvoje preše budú oplývať šťavou z hrozna.“*
Príslovia 3,9.10
- c. *„Dávajte, a bude vám dané, dobrú mieru natlačenú, utrasenú a presypanú, a takú dajú do vášho lona; lebo tou istou mierou, ktorou meriate, bude vám tiež odmerané.“*
Lukáša 6,38

- d. „Mladý som bol, aj som sa zostarel, ale *som nevidel spravедlivého opusteného ani jeho semena žobrať chleba.*”
Žalm 37,25

ÚSPECH NA CESTE KREŠŤANA

Sýťte sa Božím Slovom

Čo hovoria Ježiš a Pavol, akú duchovnú potravu musí veriaci „jesť“, aby si udržal úspešný kresťanský život?

„A on odpovedajúc riekol: Je napísané: *Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie.*“ Matúša 4,4

„Jako priam teraz zrodené nemlúvniatka *žiadostiví buďte mlieka bezo ľsti, Božieho slova, aby ste ním rástli.*“ 1 Petra 2,2

Prečo a ako máme študovať Písma?

„*Usiluj sa, aby si seba predstavil dokázaného Bohu, robotníka, ktorý sa nemusí hanbiť, ktorý krojí, delí a podáva, slovo pravdy, jako sa patrí.*“ 2 Timoteovi 2,15

Žiadajte Boha, aby viedol váš život

Akú istotu majú tí, ktorí sa modlia?

„A to je tá smelá dôvera, ktorú máme k nemu, že *keď niečo prosíme dľa jeho vôle, čuje nás.* A keď vieme, že nás čuje, *za čokoľvek prosíme, vieme, že máme splnené svoje prosby, ktoré sme prosili od neho.*“ 1 Jána 5,14.15

Aký príkladný modlitebný život je zaznamenaný o kráľovi Dávidovi, prorokovi Danielovi a Ježišovi?

Dávid:

„Večer i ráno i na poludnie sa budem modliť a pokorne a nástojne volať, a vyslyší môj hlas.“ Žalm 55,18

Daniel:

„A Daniel, keď sa dozvedel, že bolo napísané také písmo, odišiel hore do svojho domu (a obloky mu boli otvorené hore na jeho izbe proti Jeruzalemu), a *trikrát za deň klakol na svoje kolená a modlil sa a chváliac ďakoval pred svojím Bohom*, preto, že to tak robieval i predtýmto.“ Daniel 6,10

Ježiš:

„A ráno veľmi skoro, ešte za noci, vstal, vyšiel a odišiel na pusté miesto a tam sa modlil.“ Marka 1,35

„A stalo sa v tých dňoch, že vyšiel na vrch modliť sa a bol tam cez noc na modlitbe Božej.“ Lukáša 6,12

Za akých podmienok nám náš nebeský Otec odpovie na naše modlitby?

1. **Vytrvalosť.** „Modliac sa...s celou vytrvanlivosťou.“ Efežanom 6,18
2. **Viera.** „Ale nech prosí vo viere.“ Jakoba 1,6
3. **Musíme odpustiť druhým.** „Najprv sa smier so svojím bratom a potom príjdi a obetuj svoj dar.“ Matúša 5,24

4. **Nemali by sme mať nevyznané hriechy v našich životoch.** „Keby som bol hľadel na nepravosť vo svojom srdci, nebol by vyslyšal Pán.“ Žalm 66,18
5. **Musíme dodržiavať Boží zákon.** „Kto odvracia svoje ucho, aby nepočul zákona, toho i modlitba je ohavnosťou.“ Príslovia 28,9
6. **Modlite sa podľa Božej vôle.** „Keď niečo prosíme dľa jeho vôle, čuje nás.“ 1 Jána 5,14

Rešpektujte Božie vlastníctvo

Hlavne Jeho čas

„Pamätaj na deň soboty, aby si ho svätzil. Šesť dní budeš pracovať a robiť akékoľvek svoje dielo. Ale siedmy deň je sobota Hospodina, tvojho Boha. Nebudeš robiť nijakého diela ani ty ani tvoj syn ani tvoja dcéra, tvoj služobník ani tvoja dievka ani tvoje hovädo ani tvoj pohostín, ktorý je v твоjich bránach. Lebo v šiestich dňoch učinil Hospodin nebesia a zem, more a všetko, čo je v nich, a odpočinul siedmeho dňa. Preto požehnal Hospodin deň soboty a posvätil ho.“ Exodus 20,8-11

Hlavne Jeho desiatok

„Či azda má človek okrádať Boha? Lebo vy okrádate mňa a hovoríte: V čom ťa okrádame? Čo do desiatku a obeti pozdvihnutia. ...Doneste celý desiatok do domu pokladu, aby bola potrava v mojom dome, a nože ma potom zkúste v tom, hovorí hospodin Zástupcov, či vám nepootváram nebeských prieduchov a nevylejem vám požehnanie až prehojne.“ Malachiáš 3,8.10

Uprednostňujte druhých a nie seba

Ježiš povedal: „Všetko tedy, čokoľvek by ste chceli, aby vám ľudia činili, to aj vy im čiňte. Lebo to je zákon aj proroci.“ Matúša 7,12

Apoštol Pavol povedal: „Nerobiac ničoho zo sváru ani z márneho chvály, ale v pokore majte jedni druhých za vyšších od seba, nehľadiac každý len na svoje, ale každý aj na to, čo je iných.“ Filipänom 2,3.4

Budte čistí vo všetkom, čo robíte

V myšlienkach

„A ostatne, bratia, všetko, čo je pravdivé, čo je počestné, čo je spravodlivé, čo je mravne čisté, čo je ľúbe, čo je dobropovestné, ak je nejaká cnosť a je-li nejaká chvála, o tom myslite.“ Filipänom 4,8

V reči

„A pokiaľ sa to teda všetko tak rozplynie, aký musíte vy každý byť vo svojom svätom obcovaní a v pobožnosti.“ 2 Petra 3,11

V správaní sa

„Ten, kto hovorí, že zostáva v ňom, je povinný, jako on chodil, i sám tak chodiť... A každý, kto má túto nádej na neho, očisťuje sa, tak ako je aj on čistý.“ 1 Jána 2,6; 3,3

V tele

„Alebo neviete, že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svoji?“ „Ak niekto kazí chrám Boží, toho zkaží Boh; lebo chrám Boží je svätý, ktorým ste vy.“ „Lebo ste kúpení za veľkú cenu. Nože tedy oslavujte Boha svojím telom a svojím duchom, čo je oboje Božie.“

1 Korinťanom 6,19; 3,17; 6,20

„Lebo ty si svätým ľuďom Hospodinovi, svojemu Bohu, a teba si vyvolil Hospodin, aby si mu bol ľuďom zvláštneho vlastníctva nad všetky národy, ktoré sú na tvári zeme. Nebudeš ješť nijakej veci ohavnej!“

Deuteronomium 14,2.3

V odeve a ozdobách

„Vtedy povedal Jakob svojemu domu a všetkým, ktorí boli s ním: Odstráňte cudzích bohov, ktorých máte medzi sebou, a očistite sa a zameňte svoje rúcha... A dali Jakobovi všetkých cudzích bohov, ktorí boli v ich ruke, i náušnice, ktoré mali na svojich ušiach, a Jakob ich zakopal a skryl pod dubom, ktorý bol pri Sicheme.“

Genesis 35,2.4

„Tak podobne aj ženy, v rúchu zdobnom a slušnom, ozdobovať sa so stydlivosťou a s rozumnosťou, nie zápletami a zlatom alebo perlami alebo drahým rúchom, ale, čo sa patrí ženám, ktoré priznávajú sa k Bohu sľubujú pobožnosť, dobrými skutkami.“

1 Timoteovi 2,9

„Ktorých okrasou nech nie je vonkajšia okrasa, ktorá záleží v zápletoch vlasov, vo vešaní na seba zlata alebo v obliekaní sa do nádherného rúcha, ale skrytý srdca

človek v neporušiteľnom krotkosti a tichosti ducha, čo je drahocenné pred Bohom.”
1 Petra 3,3.4

Buďte opatrní vo svojich financiách

„*Nebuďte nikomu nič dlžni*, krome navzájom sa milovať; lebo ten, kto miluje bližného, naplnil zákon.”
Rimanom 13,8

Vyhľadávajte obecenstvo s veriacimi

„A pozorujme sa navzájom tým cieľom, aby sme sa roznechovali k láske a k dobrým skutkom, *neopúšťajúc svojeho zhromaždenia, ako majú niektorí obyčaj*, ale napomínajúc sa, o to tým viacej, že sa blíži ten deň.”
Židom 13,8

Podajte všetko Kristovi

„A vravel všetkým: *Chce-li niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž na každý deň a nasleduje ma.*”
Lukáša 9,23

„*Vtedy odpovedal Peter a riekol: Hľa, my sme opustili všetko a išli za tebou, nám tedy čo bude?*... A každý, kto opustil domy alebo bratov alebo sestry alebo otca alebo matku alebo manželku alebo deti alebo polia pre moje meno, dostane mnohonásobne viac a večný život obdrží dedične.”
Matúša 19,27.29

Hovorte druhým o Kristovi

„*Teda idte, čiňte učeníkmi všetky národy, krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich*

zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta."

Matúša 28,19.20

Dodržujte Božie zákony

„Blahoslavení, ktorí perú svoje rúcha a činia jeho prikázania, aby mali právo k drevu života a aby vošli bránami do mesta."

Zjavenie 22,14

„Suma všetkého toho, čo si počul: Boj sa Boha a ostrihaj jeho prikázania, lebo to je povinnosťou každého človeka, preto že každý skutok privedie Boh na súd i každú vec skrytú, už či je dobrá či zlá."

Kazateľ 12,13.14

„*Veľký spor vekov - Víť azstvo lásky*“ je príbehom Božieho ľudu od roku 70 nášho letopočtu, kedy došlo ku skaze Jeruzaléma, cez dobu temna až na prah večnosti.

Ide o majstrovské dielo zobrazujúce záverečné udalosti na zemi. Pozrite sa prorockým zrakom na mocnosť usilujúcu sa o nadvládu sveta.

„*Veľký spor vekov - Víť azstvo lásky*“ si môžete objednať na tejto adrese:

ABN prameň • Poste restante •
Pošte 2 • 04002 Košice

Táto kniha o rozsahu 550 strán formátu A5 tvrdej väzby stojí 230Sk včítane balného a poštovného.

Vo svojej objednávke prosím upresnite, koľko zväzkov si prajete.

Knihu vám zašleme do 4 týždňov po prijatí objednávky.

America in Prophecy

—Fascinating predictions about America's future

History is littered with the wrecks of grand civilizations. Many believe America has reached, perhaps surpassed, the zenith of her greatness – that she is destined to become a second-rate world power.

Millions believe America is on the brink of economic collapse and moral ruin, and may lead the world into Nuclear Armageddon, attempting to hold her position of power and prestige.

Read this multi-million copy bestseller, and see why this book has been placed into the hands of *every*

public official in America!

Here are fascinating predictions about America, and surprising conclusions about what the future may hold.

\$8.50 postpaid (US: \$6.95)

IBE, Inc. • PO Box 352 • Jemison • AL 35085
www.inbookseat.org

—They have always been here, the question is ...

Who Are The Angels?

Angels are everywhere! Angel sightings and angel sayings have ignited a spiritual and commercial craze—but just who or what are angels?

Whether in the movies, on television, in countless books and magazine articles, angel encounters always seem positive. Angels are always depicted as good, beneficent

and protective. But is this true? According to the Bible, angels are not always helpful. They do not always dispense blessings.

Who Are The Angels? addresses these questions and more by emphasizing the Scripture record.

\$4.00 postpaid (US: \$2.00)

IBE, Inc. • PO Box 352 • Jemison • AL 35085
www.inbookseast.org